

Unified

- I et sundhedsfremmende- og
legitimitetsperspektiv

**AALBORG
UNIVERSITET**

Jonathan Spørring Højgaard

Forord

Følgende 10. semesters speciale i idræt er udarbejdet af Jonathan Spørring Højgaard på Aalborg Universitet, der hører under Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet.

Dette speciale har til formål at undersøge, hvorvidt Unified bidrager til, at atleter med mentale diagnoser oplever idræt som meningsfuldt, samt i hvilken grad er Unified blevet en legitim praksis i foreninger i Danmark.

Der skal lyde en stor tak til de fire informanter for World Games Special Olympics landsholdet i herrehåndbold, samt de to informanter, der har arbejdet med Unified som trænere på klubplan. Jeg værdsætter, at ovenstående personer har hjulpet med at besvare problemformuleringen som informanter.

Slutteligt skal der lyde en stor tak til min vejleder Sine Agergaard. Tak for at have bistået hele processen omkring opgaven og for at hjælpe med at realisere specialet. Sine Agergaard har været en stor hjælp som menneske og vejleder, når det har været nødvendigt i dette semester.

Abstract

The literature involving sport with athletes with mental disorders indicate that they feel more socially included when they participate in sports, and thus the communities that come with it. The purpose of this study is to examine if Unified sports provides a more meaningful approach for athletes with mental disorders. Furthermore, the study examines whether the concept of Unified is being used by sports associations for a legitimate purpose. The theoretical framework of this study is Etienne Wenger's 'community of practice', where Aaron Antonovsky's 'sense of coherence' was applied for the athletes, and the chapters from Rasmus Nissen and Ulrik Wagner of 'New-institutional theory' were used to examine the sports associations. The cases of the study are the extreme and the paradigmatic case from Bent Flyvbjerg. Furthermore seven qualitative interviews were conducted, which provide insight into the athletes' experiences and the experiences in the sports associations. The empiricism was analyzed through the different tematics.

The results of this study indicates that Unified Sports contribute to a more meaningful approach to sport for athletes with mental disorders, and the use of Unified has no legitimate purpose for sports associations.

Indhold

Forord	0
Abstract.....	0
1. Indledning	3
1.1 Problemformulering	6
2. State of the art	7
2.1 Systematisk litteratursøgning	9
2.2 Huller i litteraturen	13
3. Videnskabsteoretiske ståsted	14
4. Teori	15
4.1 Praksisfællesskaber	15
4.2 Sundhedsfremme	18
4.3 Institutionel viden	21
5. Metode	24
5.1 Case-studie	24
5.2 Præsentation af informanter	26
5.3 Semistruktureret interviews.....	27
5.3.1 Interviewguide	28
5.4 Deltagerobservation	30
5.4.1 Observationsguide	30
5.5 Transskriberingsguide	32
5.5.1 Transskriptionsguide	32
5.6 Analysemetode.....	32
6. Analyse	34
6.1 Oplevelse Af Sammenhæng	35
6.1.1 Begribelighed	35
6.1.2 Håndterbarhed.....	43
6.1.3 Meningsfuldhed, sport og socialt	50
6.2 Organisationstilpasning	53
7. Diskussion	56
7.1 Diskussion af resultater i relation til den eksisterende forskning	56
7.2 Diskussion af teori	57
7.3 Diskussion af metode	58
8. Konklusion	61
9. Perspektivering.....	61

10. Litteraturliste	63
Bilag 1	68
Bilag 2	71
Bilag 3	73
Bilag 4	83
Bilag 5	88
Bilag 6	98
Bilag 7	104
Bilag 8	112
Bilag 9	116

1. Indledning

De Olympiske Lege kendingsmærke er atleter, der dystre på tværs af landegrænser og anses af mange som noget af det største en atlet kan deltage i (Sørensen, 2012). En mindre kendt variant af de Olympiske Lege er Special Olympics, som er kendetegnet ved, at atleterne har mentale diagnoser. Ifølge hjemmesiden for Special Olympics er udviklingshæmmede defineret ved, at atleten har visse begrænsninger i kognitive funktioner såsom kommunikation og sociale kompetencer (Special Olympics n.d.-d). Disse begrænsninger medfører, at man i barndommen med et udviklingshandicap udvikler sig langsommere eller atypisk i forhold til det normale barn. Ifølge American Association of Intellectual and Development Disabilities, er man udviklingshæmmed, hvis man rammer indenfor følgende tre kriterier:

1. Har et IQ under 70-75.
2. Har signifikante begrænsninger i to eller flere adaptive områder (færdigheder som er nødvendige for at leve, arbejde, og lege i fællesskab såsom self-care eller kommunikation).
3. Har symptomerne på diagnosen som er indtrådt, inden man fylder 18.

At have et udviklingshandicap virker begrænsende på mange felter. For eksempel oplever mennesker med et udviklingshandicap færre muligheder for at deltage i sociale fællesskaber og har dermed færre muligheder for at udvikle sociale kompetencer, hvilket kan lede til ensomhed og marginalisering (Blömer et al. 2015; Solish, Perry, and Minnes 2010; Brown, Schalock, and Brown 2009; Sheppard and Unsworth 2011). Studiet af Solish, Perry og Minnes viser, at udviklingshæmmede deltager mindre i sport og fysisk aktivitet end den gængse borger, og et andet studie viser, at der er udtalte ønsker om større deltagelse (Buttimer & Tierney, 2005., Beart et al. 2001). Dette bliver yderligere bekræftet i et forskningsprojekt udformet af Anette Bentholm, som finder frem til, at børn med autisme eller ADHD bliver fritaget for undervisningen 25 % af tiden i skoleidrætten (Bentholm, 2017). Procenterne overstiger markant den lovpligtige deltagelse i idrætsundervisningen i skolen.

Lignende tendenser opdagede Eunice Kennedy Shriver. Her var det dog ikke i skoleidrætten men derimod i fritids sporten, hun fandt manglende deltagelse mellem folk med og uden et udviklingshandicap. Dette ledte til, at hun initierede en turnering i 1968 udelukkende for udviklingshæmmede med betegnelsen “integrated sports”. Turneringen var affødt af et ønske

om at skabe bedre rammer for atleter med mentale diagnoser i den sportslige verden.

(Special Olympics n.d.-c).

Ved en konference i Utah i 1983 opdagede Shriver, at der var sket en positiv bevægelse inden for social inklusion af mennesker med et udviklingshandicap i sportens verden. Særligt i USA omhandlede udvalgte sportsprogrammer nu en blanding af almindelige atleter (partnere) og atleter med et udviklingshandicap (atleter) (Kennedy, 2005). Fra 1983 til 1989 blev 'integrated sports' til 'Special Olympics'. Ideen var at implementere ovenstående koncept om inklusion af udviklingshæmmede i sport med atleter og koble det sammen med atleter uden diagnoser, og i 1991 blev det en officiel del af Special Olympics under navnet Unified (Kennedy, 2005). Konceptet for Unified består af, at et mix af sportsudøvere med og uden diagnoser dyrker idræt sammen. En tilgang, der er inspireret ud fra værdier om, at "*training together and playing together is a quick path to friendship and understanding*" (Special Olympics n.d.-e). Et af argumenterne bag og forståelsen for Unified er således, at denne ramme og form for idræt kan bidrage til en større inklusion mellem mennesker med og uden diagnoser. Ligesom ønsket er, at Unified positivt kan hjælpe udviklingshæmmede til at dyrke sport, når det foregår i samspil med partnere. Omkring 5 millioner mennesker er nu aktive deltagere i Unified sportsgrene på verdensplan (Special Olympics n.d.-a).

Udover det klare fokus på den sociale inklusion har Special Olympics organisationen et yderligere fokus på sundhedsfremme (Special Olympics n.d.-c). Med denne gruppe atleter med diagnoser, som almindeligvis opfattes som resourcesvage og stærkt defineret af deres handicap, er der netop mulighed for et inkluderende forandringsperspektiv. Hvordan kan man arbejde sundhedsfremmende med atleter med mentale diagnoser med udgangspunkt i netop deres ressourcer og i kombination med partnerens ressourcer. I sidste ende kunne en sundhedsfremmende tilgang forhåbentlig overføres til at styrke inklusionen af atleter med udviklingshandicap på andre arenaer, som eksempelvis arbejdspladser og uddannelsesinstitutioner.

En forening kan benævne sig 'Unified', når den opfylder syv specifikke retningslinjer. Den mest skelsættende retningslinje er, at der skal være kvalificerede trænere til rammesætning og strukturering af træningen (Kennedy, 2005). Dette er især vigtigt, da en kvalificeret træner er karakteriseret ved at have en neuropædagogisk forståelsesramme og dermed kompetencer til at kunne strukturere træninger og udviklingsforløb for atleter med disse særlige udviklingshandicap. Det kræver helt andre ressourcer at træne atleter med diagnoser end det kræver at træne partnere (Langager, 2013 & From, 2019).

Bredde- og idrætskonsulent hos Parasport Danmark, Anette Svejstrup fremhæver i en samtale, hvordan deres organisation har forsøgt at udbrede Unified konceptet i Danmark, for at opnå en implementering af Unified på klubplan. Dette er dog uden reel succes, da der kun er få klubber, som har adopteret Unified konceptet. Man kunne stille nogle spørgsmål vedrørende årsagen bag den manglende succes, for eksempel om det er manglen på kvalificerede trænere i feltet, eller om det er 'rekrutteringsdelen', der ikke er lykkedes. 'Rekrutteringsdelen' er også en af Unifieds syv retningslinjer – omhandlende frivillige trænere. De store kompetencekrav til trænere indsnævrer kandidatfeltet og kan resultere i, at det kan være svært at rekruttere frivillige. Dermed har man måske været nødsaget til at rekruttere trænere uden de ovennævnte kompetencer og set trænere, der ikke har kunne magte opgaven, hvilket kan være en medfølgende årsag til, at implementeringen har slået fejl. Svejstrup påpegede, at organisationen ikke havde lavet en reel undersøgelse af, hvorfor implementeringen gik galt, og har hermed ingen data, der forklarer hvorfor implementeringen, og dermed udbredelsen, ikke har større succes.

Uden for Danmark ser udviklingen dog anderledes ud, da flere og flere lande er lykkedes med implementeringen af Unified. Den tidligere EU-Kommissær for forskning, innovation, uddannelse, kultur og unge Jan Figel udtaler i forbindelse med præsentation af undersøgelsen 'Inclusion of young people with intellectual disabilities in Europe through Special Olympics Unified Sports' (2006), at "*Sport can make a difference in everybody's life, contributing to the integration of people into society*". Citatet og undersøgelsen underbygger, at de mange positive vinkler, som både atleter og partnere forventeligt kan tage med fra Unified, dog uden videre evidens end udtalelsen. Når en højtstående politiker argumenterer for Unified, understreger det, hvilken gennemslagskraft ordene belægges med, idet Figel har magt og agt til at påvirke det politiske miljø i blandt andet Danmark. Dermed kan der være en positiv forventning om, at Unified ville kunne få rod fæste i et land som Danmark, hvor frivilligheden i foreningslivet er en potent størrelse - med hele 39 % af befolkningen som værende aktive i det frivillige foreningsliv (*Fakta Og Tal Om Danskernes Frivillige Engagement*, 2021).

På trods af de mange positive aspekter og potentiale, som Unified kan medføre, er konceptet forholdsvist ukendt og understøttes ikke af mange kvalificerede undersøgelser. Viden om konceptet fremkommer dermed mest fra anekdoter fra partnere og trænere om, hvordan atleterne opfatter Unified. I sommeren 2023 afvikles Special Olympics i Berlin, og her deltager Danmark med et landshold i herrehåndbold ud fra Unified-konceptet. Dette åbner

mulighed for at indhente data og viden i forbindelse med landsholdssamlinger op til selve begivenheden. Landsholdet består af syv atleter og fem partnere, som mødes til fem træningsweekender året op til, som forberedelse til Special Olympics. I denne forbindelse kunne det via dette speciale være interessant at undersøge, hvordan atleterne på Special Olympics landsholdet i håndbold oplever at deltage i træningsweekender baseret på Unified-konceptet – og efterfølgende have en undersøgende nysgerrighed på, hvad der skal til for at implementere Unified på klubplan. Muligheden for at lave denne undersøgelse og dermed adgang til atleter med mentale diagnoser på Special Olympics landsholdet er etableret gennem landstræneren, hvor jeg har fået lov til at deltage som partner. Han har udvalgt og adspurgt fire informanter, som efterfølgende har accepteret forespørgslen i henhold til at deltage i et interview. Endvidere er der med Anette Svejstrup som kontaktperson etableret kontakt til to klubber, der har arbejdet med Unified, hvor den ene er lykkedes med at implementere Unified på klubplan, hvorimod den anden ikke er lykkedes. Ovenstående indledning leder til ønsket om at fremskaffe mere viden om atleter med mentale diagnoser oplevelser af idræt i Unified, for dermed efterfølgende at være mere rustet til en fremtidig implementering i Danmark. Dette leder til følgende problemformulering:

1.1 Problemformulering

Hvorvidt bidrager Unified til, at atleter med mentale diagnoser oplever idræt som meningsfuldt, samt i hvilken grad er Unified blevet en legitim praksis i foreninger i Danmark?

Ovenstående spørgsmål vil blive undersøgt med den hypotetisk deduktive tilgang. Det vil blive undersøgt gennem Antonovskys salutogenetiske orientering om sundhedsfremme. Jeg vil bruge Antonovskys teori og særligt konceptualisering af oplevelse af sammenhæng til at analysere, hvorvidt atleter med mentale diagnoser på Unified landshold oplever idræt som meningsfuldt. Hermed tages udgangspunkt i deres ressourcer, og fokus rettes mod at forstå og undersøge denne oplevelse. Den sundhedsfremmende orientering vil ligge til grund for observationer og interviews med fire mandlige atleter i alderen 28-33 år. Informanterne spiller på det danske landshold, som skal deltage i World Games Special Olympics i Berlin i juni 2023, og er blevet udvalgt gennem landstræneren. Derefter vil empirien gennemgå en tematisk analyse, for at danne grundlag for analyse og diskussion.

2. State of the art

Det følgende afsnit indeholder en struktureret litteratursøgning, som er gennemført i uge 13 i 2023. Formålet med dette afsnit er at klarlægge, hvilken litteratur der allerede foreligger inden for interessefeltet, hvilket i dette afsnit omhandler atleter med diagnoser og deres erfaringer med idræt. Det bliver dermed ikke begrænset af et teorem endnu.

Denne strukturerede litteratursøgning vil benytte sig af databaserne; Sociological Abstract for den samfundsfaglige vinkel samt Scopus og SPORTdiscuss, da de databaser er mere sportsorienteret end eksempelvis PubMed og Mbase, som er orienteret mod en mere sundhedsfaglig retning.

Forud for denne strukturerede litteratursøgning har jeg lavet en søgeprotokol, som bidrager til en strukturering af søgeprocessen samt søgeordene. Her er der blevet udarbejdet tre overordnede blokke til bloksøgningen ud fra den kvalitative PICO. En PICO er en søgematrix, som skal bidrage til at søgeprotokollen kan følge en mere rigid søgestreng, end hvis man blot søgte foruden. Den kvalitative PICO hjælper med at samle en søgning i tre blokke, hvor første blok er populationen, som i dette tilfælde blandt andet er de diagnoser, som informanter har, men ellers også mere generelle diagnoser. Phenomena of Interest er, hvilke aktiviteter, erfaringer, oplevelser eller processer, det drejer sig om, hvilket i dette tilfælde er en generel sport eller idrætssammenhæng. Context omhandler, hvilken kontekst eller setting, der ønskes undersøgt. Den kvalitative PICO adskiller sig den kvantitative PICO, hvor der i den kvalitative del er "Co" sammen, men i den kvantitative står der som "CO", og er dermed adskilt (kub.kb.dk;biblioteket.pha.dk). Her er interessen også på, hvilket målbart Outcome, man som forsker ønsker at undersøge, hvilket ikke er gældende i den kvalitative.

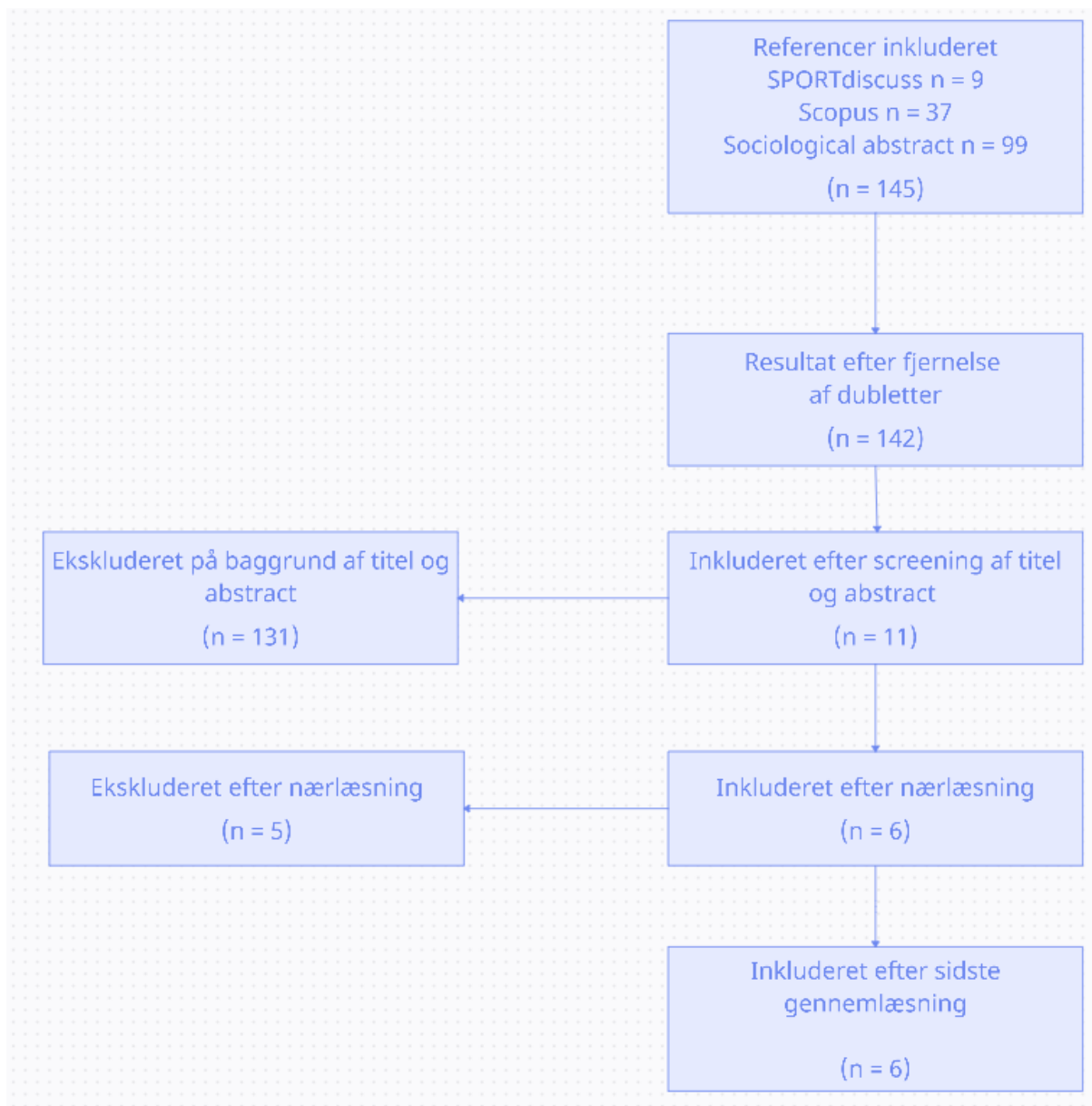
Population	Phenomena of Interest	Context
Autisme	Unified sport	Club
Borderline	Special Olympics	Sport club
Asperger	Sport	
Intellectual disability	Exercise	

Denne kvalitative PICo består jævnfør ovenstående tabel af en population, et interessefelt og en kontekst. Første blok i nærværende strukturerede litteratursøgning er populationen og dermed søges således på; “autisme” OR “borderline” OR “asperger” OR “intellectual disability”. Den anden blok, som er interessefeltet, bliver søgt på således; “unified sport” OR “special olympics” OR “sport” OR “exercise”. Sidste blok, som er konteksten, bliver søgt på således; “club” Or “sport club”.

Udgangspunktet for studiet viser sig i søgeprotokollen og dermed i interessefeltet. I denne forbindelse udarbejdes der såvel inklusionskriterier som eksklusionskriterier.

Inklusionskriterierne for den efterfølgende strukturerede litteratursøgning er; studierne er peer reviewed og skal sprogligt være på dansk eller engelsk. Aldersgruppen indsnævres til at være mellem 18-40 år, og undersøgelsen skal være foretaget i en sportslig sammenhæng. Dog er der sidenhen blevet inkluderet studier af børn på baggrund af manglende litteratur på området. Da Unified Olympiske Lege udelukkende foregår på det mandlige håndboldhold, søges studier der omhandler mænd. Dog er studier, der retter sig mod kvindelige atleter, også inden for inklusionskriterierne.

Søgningen gav et start resultat på 145 artikler, hvoraf der var tre artikler, som gik igen på databaserne, så det samlede resultat blev efter fjernelse af dubletter på 142 hits. Herefter blev de inkluderede artikler screenet i henhold til titel og abstract ud fra ovenstående inklusionskriterier samt eksklusionskriterier, hvorefter der var 11 inkluderede artikler tilbage. Der blev ikke ekskluderet artikler på baggrund af forskellige metoder og studiedesign. Næste skridt i inklusions- samt eksklusions processen var en gennemlæsning af artiklerne, hvoraf fem artikler blev ekskluderet, hvilket resulterer i at den samlede mængde inkluderede artikler ender på seks hits.

Flowchart 1. Viser inklusions- og eksklusionsprocessen ved litteraturstudiet.

2.1 Systematisk litteratursøgning

Som følge af den ovenstående systematiske litteratursøgning, vil jeg nu gennemgå de inkluderede artikler. I den forlængelse vil jeg pointere, om der er tendenser, som er med i flere af artiklerne og derudover redegøre for, hvilke mangler der eventuelt er på området.

Artikel 1:

Svanelöv, E, et al. (2020) omhandler sportsklubber, hvor de adspurgte atleter var en del af et hold, som målrettet fokuserer på inklusionen af folk med et intellektuelt handicap.

Undersøgelsens metodiske tilgang er kvalitative interview af 17 informanter, hvor 11 er mænd og seks er kvinder. De adspurgte er i alderen fra 19-51 år. Interviewene var designet som 'interview as conversations' og er yderligere designet på en måde, så informanterne bliver tvunget til at reflektere over deres spørgsmål. Det teoretiske perspektiv beskriver, at hvis man dyrker sport med folk, og indgår i relationer med dem, vil det forstærke og forbedre relationen til hinanden. På denne måde vil man gennem sporten kunne fremme en positiv attitude rettet mod de intellektuelt handicappede. Resultaterne af undersøgelsen indikerede, at atleter bruger sport til at konstruere en social identitet. Resultaterne indikerer endvidere, at flere af atleterne foretrækker at dyrke sport med intellektuelt handicappede, da træneren havde faciliteret en social arena, hvor alle var accepteret og havde mulighed for at udtrykke sig selv. Netop træneren blev et fokuspunkt som værende den største autoritære figur på holdet.

Artikel 2:

I studiet af Florian Pochstein & Roy McConkey (2021) blev intellektuelt handicappede fra Special Olympics interviewet sammen med andre intellektuelt handicappede fra specielle skoler. Dette studie har benyttet sig af den samme tilgang, som et tidligere transnationalt studie havde brugt. Her blev informanterne spurgt ind til, i hvilken grad de blev inkluderet i sports sammenhænge, samt hvilken grad de følte inklusion, efter de startede på et Special Olympics hold. 231 informanter fra Special Olympics blev adspurgt – 87 fra specielle skoler og 92 fra 'sheltered workshops'. Spørgeskemaet var designet således, at de adspurgte kunne få en score mellem 10 og 30, hvor 10 var en høj grad af inklusion, og 30 var i meget lav grad. Derudover gennemgik informanterne fra 'sheltered workshops' en intervention, hvor de blev tilknyttet et Special Olympics hold i lokalområdet. Netop denne gruppe gennemgik den største udvikling i graden af inklusion, hvor de gik fra en gennemsnitsværdi på 18.23 før interventionen til 14.80 efter interventionen. De konkluderede, at folk som var dele af fællesskaber også følte sig mere inkluderet, og at dem fra 'sheltered workshops' havde den mindste grad af inklusion før interventionen.

Artikel 3:

Et studie af Yeshaya Hutzler, Mali Oz og Sharon Barak fra 2013 omhandler graden af motivation blandt Special Olympics deltagere og almindeligt udviklede atleter. Det teoretiske perspektiv er ud fra Self-Determination theory and Goal Perspective theory. Informanterne er fra Israel, og bliver derudover opdelt i typer af diagnoser, hvor der er 39 uden diagnose, 17

med Downs syndrom og syv med autisme. Derudover bliver informanterne opdelt i alder. Resultaterne indikerede, at der ikke var en signifikant forskel, hvis man rettede sit fokus mod køn, men at informanterne med autisme oplevede en større motivation, desto ældre de var, modsat informanterne uden diagnoser. Den statistiske analyse viser endvidere, at atleter med autisme, som deltager i Special Olympics har en høj Task orienteret motivation, mens de som ikke deltager i Special Olympics har en høj Ego orienteret motivation. Atleter med Downs syndrom havde også en høj grad af Ego orienteret motivation, hvor konklusionen i studiet er, at man burde målrette træning til disse, så de kan lære den Task orienterede tilgang. Under begrænsninger nævner forfatterne, at en af underkategorierne til Amotivation var ekskluderet fra spørgeskemaet, og dermed bør man forholde sig lidt kritisk til resultaterne.

Artikel 4:

I artikel af J. Dale Munro (2010) tager udgangspunkt i, at børn, unge og voksne med asperger syndrom bliver henvist til psykoterapeuter. Dog har psykoterapeuterne ikke den nødvendige træning til at kunne behandle disse patienter. Det er blandt andet mere besværligt at arbejde sammen med folk med asperger på grund af:

- De har erfaringer med at blive genereret og mobbet
- Komorbiditeten og bekymringer i forhold til det mentale helbred
- Nedsatte eksekutive funktioner
- Besværlighed i forhold til at genkende ansigter og andres 'state of mind'
- Begrænsninger i det sociale sprog
- De er fikseret på en enkelt interesse
- Bliver nemt overbelastet af sanseindtryk
- Begrænser (i USA) i henhold til sociale tilbud

Forfatteren forsøger med sit position paper at integrere en model ved navn 'Asperger Integrated Psychotherapy' (AIP). Hensigten er at omfavne folk med asperger, og at kunne hjælpe psykoterapeuter med at kunne hjælpe andre. Modellen har en altoverskyggende besked om, at man skal være den mest positive i rummet, men derudover har modellen syv punkter:

- Individuel psykoterapi: en støttende livline
- Kombinere individuel og familieterapi
- Kognitive-behavioristiske strategier
- En ny komponering af narrativet
- At give fysisk aktivitet på "recept"

- Reparation af en knækket sjæl
- Træning af deres psyke

Slutteligt udarbejder forfatteren en hypotetisk case, hvor terapeuten gennemgår alle syv trin. Casens navn er 'Bernie', og efter et succesfuldt forløb hos psykoterapeuten, har han nu et godt liv, han har fået flere venner, han har genskrevet sit narrativ til at reflektere succes. Hans liv inkluderer nu også en støttende familie, en gentændt sjæl og en succesfuld karriere inden for salg af biler.

Artikel 5:

Artiklen af Roy McConkey, Audrey Mullan & Jackie Addis (2011) omhandler børn med autisme og en promovning af social inklusion deraf. Studiet er foretaget i Storbritannien, hvor børn med autisme ikke bliver inkluderet tilstrækkeligt i sociale fællesskaber som spejderorganisationer og sportsklubber. Artiklen omhandler et spørgeskema rettet mod 200 personer i den frivillige sektor i henhold til deres erfaringer med børn med autisme. Informanterne var 75 % piger, 25 % mænd, hvoraf en tredjedel var under 40 år, og to tredjedele var over 40 år. Af de adspurgte rapporterede en tredjedel, at de ingen erfaring havde med børn med autisme, en tredjedel havde i ganske lidt grad, og en tredjedel havde jævnlig kontakt til børn med autisme. Ud af de adspurgte 88 personer, havde 42 % oplevet at blive kontaktet i forhold til at få børn med autisme tilknyttet fællesskabet, hvoraf det var et familiemedlem, der tog kontakten 59 % af gangene, ofte moren. 12 % af gangene var det en socialpædagog, der tog kontakten til de informanterne.

Derudover havde forfatterne også lavet et kursus, hvor cirka 400 fra et lokalområde deltog, hvoraf halvdelen havde et familiemedlem, som havde en diagnose på autismspektret. Kurset omhandlede, hvordan man inkluderede børn med autisme. Der var en overvældende modtagelse af kurset, hvor blot 17 % rapporterede, at kurset ingen forskel gjorde for dem, hvilket kunne skyldes den erfaring, de i forvejen havde med målgruppen. Konklusionen i artiklen var, at de frivillige lærte en masse om og af børnene med autisme, men at der var behov for videre forskning i, hvorfor den frivillige sektor er afvisende i henhold til området med autisme, og for at skabe opmærksomhed på området.

Artikel 6:

Artikel af Krystn Orr, M. Blair Evans, Katherine A. Tamminen & Kelly P. Arbour-Nicitopoulo (2021) er et canadisk studie, som undersøger unge intellektuelt handicappedes oplevelser med et Special Olympics i en kano- og kajakklub. Artiklen bringer en påstand om,

at sport kan bidrage med et unikt potentiale for muliggørelsen af et bedre fysisk helbred, social udvikling og fællesskaber for unge intellektuelt handicappede. Dette casestudie strakte sig over 4 måneder med et instrumentalt studie design med fokus på at undersøge casen holistisk. Der var tre mandlige informanter og en kvindelig informant, som alle boede hjemme hos sine forældre. Før de blev interviewet, blev de alle inviteret til nogle uformelle samtaler, med henblik på at give forfatterne et indblik i deres hverdag og problematikker. Derefter blev de interviewet ud fra den semistrukturerede tilgang. Resultaterne i dette kvalitative studie indikerer, at unge intellektuelt handicappede fik meget ud af at dyrke sport med andre, hvor de især følte sig som en del af et større fællesskab og udviklede sine sociale kompetencer. De gav også et klart udtryk for, at de savnede flere "normale" personer i deres klub, og ønskede at de "normale" var en større del af fællesskabet, så de ikke altid behøver at have deres fædre med.

2.2 Huller i litteraturen

De generelle tendenser i de inkluderede artikler er, at børn/unge/voksne med mentale diagnoser generelt har oplevet meget eksklusion fra fællesskaber, og dermed har artiklerne været rettet mod et inklusionsperspektiv. Endvidere er der fokus på, at de med mentale diagnoser får muligheden for at udvikle sig socialt i disse fællesskaber. Dermed kan det antyde, at der er et hul i litteraturen i henhold til det sundhedsmæssige perspektiv. Med det menes, at der er mangel på litteratur i forhold til, hvorvidt idrætsdeltagelse med partnere bidrager til, at atleter med mentale diagnoser bliver bedre til at håndtere eventuelle fremtidige udfordringer. Det er et kognitivt aspekt, hvor mennesker kan fremme deres begribelighed, deres håndterbarhed og deres meningsfuldhed.

Endvidere er det kun to af artiklerne, som benytter en kvalitativ tilgang, hvormed der er manglende evidens i forhold til, hvad disse oplevelser betyder for atleterne med diagnoser.

3. Videnskabsteoretiske ståsted

Nedenstående afsnit vil bidrage til at afdække projektets videnskabsteoretiske ståsted heriblandt det ontologiske og det epistemologiske udgangspunkt i den kritiske realisme.

Dette speciale tager sit videnskabsteoretiske udgangspunkt i kritisk realisme. Den kritiske realisme udspringer fra den kritiske teori, hvoraf jeg vil benytte mig af Roy Bhaskars beskrivelse deraf. Roy Bhaskars beskrivelse indebærer en objektiv ontologi med en dertilhørende subjektiv epistemologi, som forsøger *“at beskrive empirisk foreliggende situationer, objekter og hændelser, og den understreger, at disse fænomener eksisterer uafhængigt af erkendelsen af dem”* (Sonne-Ragans, 2012, s. 197). Citatet indikerer, at der er en objektiv ontologi, som eksisterer uafhængigt af vores erkendelse. Den objektive ontologi beskriver Bhaskar som det intransitive niveau, som er tanken om, at virkeligheden eksisterer derude, og det er vores opgave at skabe viden og kendskab dertil. Bhaskar beskriver endvidere, at den kritiske realisme har en subjektiv epistemologi, hvilket bliver beskrevet som, at virkeligheden opfattes subjektivt, og det bliver beskrevet som det transitive niveau i den kritiske realisme. På dette niveau hører al vidensdannelse til, hvor der skabes på baggrund af i forvejen eksisterende viden og erfaring. I dette speciale vil det intransitive niveau være, hvorvidt atleter med mentale diagnoser opfatter idræt som meningsfuldt. Den objektive ontologi vil i dette speciale være, hvordan de valgte informanternes forhold til idræt er, og i særdeleshed i samarbejde med Unified partnere, hvilket vil blive undersøgt gennem den valgte teori, som i dette speciale er Aaron Antonovskys teori om sundhedsfremme samt ny institutionel teori.

Bhaskar beskriver yderligere den kritiske realisme, hvor han benytter sig af et isbjerg som metafor for de tre domæner, hvilket er det empiriske, det aktuelle og det reelle domæne (Ingemann, 2013). Det empiriske domæne svarer til den synlige del af isbjerget, som befinder sig over havoverfladen, hvilket vedrører det observerbare og oplevelser, det vil sige hændelser, som vi ser og registrerer. Under havoverfladen befinder det aktuelle domæne sig. Dette domæne omhandler hændelser og oplevelser, som er af mindre synlig karakter end ved det empiriske domæne, og hvor hændelser ikke nødvendigvis kan registreres eller ses. Det sidste domæne, som også er den dybeste del af isbjerget, er det reelle domæne sig. Dette er det domæne, som henvender sig til kausale sammenhænge, oplevelser og processer. Her er mekanismerne, som forårsager begivenhederne dog ikke synlige. Ved dette domæne, er man som forsker nødt til at arbejde teoretisk, hvis man skal danne viden om det intransitive

niveau. Bhaskar beskriver, at det videnskabelige arbejde retter sig mod at erfare fænomener, og derefter beskrive, hvilke mekanismer der forårsager fænomenet. Alle tre domæner spiller en ligeværdig rolle, da det videnskabelige arbejde omhandler at skabe et nuanceret perspektiv af fænomenets helhed. Derfor skal jeg som forsker arbejde mig igennem alle tre domæner (Bhaskar, 2008).

4. Teori

For at besvare problemformuleringen, vil jeg bruge Etiennes Wengers teori praksisfællesskaber som den overordnede ramme for konceptualisering af teorien. Det er på baggrund af, at et praksisfællesskab opstår i kraft af, at det er meningsfuld for deltagerne, og at det er en legitim praksis, hvoraf Aaron Antonovskys teori om Oplevelse Af Sammenhæng og Rasmus Nissen & Ulrik Wagnes kapitel om ny-institutionel teori bliver inkluderet.

4.1 Praksisfællesskaber

Ifølge Etienne Wengers (herefter benævnt Wenger) forståelsesunivers er vi altid en del af et praksisfællesskab, og dermed findes der praksisfællesskaber overalt (Wenger, 2004, s. 16). Eksempler på praksisfællesskaber kunne være: på en arbejdsplads, i en skole og til fritidsaktiviteter, hvor mennesker er sammen med andre. I kraft af at man befinder sig det samme sted dannes naturlige fællesskaber og dermed opstår også et praksisfællesskab. Praksisfællesskab består som begreb af to komponenter, nemlig: *praksis* og *fællesskab*, hvilket afspejler, at en situeret praksis naturligt genererer et fællesskab. Ifølge Wenger bliver praksisfællesskab forbundet gennem tre dimensioner, hvoraf praksis er kilden til sammenhæng i et fællesskab (Wenger, 2004, s. 89). Disse tre dimensioner er henholdsvis *gensidigt engagement*, *fælles virksomhed* og *fælles repertoire*.

Gensidigt engagement omhandler det at agere sammen og at være engageret i det, som man foretager sig. Det skal med andre ord være meningsfuldt, og meningen bliver forhandlet internt imellem medlemmerne af fællesskabet. I forlængelse heraf uddyber Wenger at *“Praksis findes i et fællesskab af mennesker og de relationer af gensidigt engagement, på grund af hvilket de kan gøre det, de nu engang gør”* (Wenger, 2004, s. 91). Dermed påpeger Wenger vigtigheden af, at det er det meningsskabende og det gensidigt engagerende, der er styrende for praksisfællesskabet mere end, hvilken baggrund og hvad man kommer fra, for eksempel ens sociale klasse, der danner baggrunden, men ikke er det centrale i

praksisfællesskabet. Som følge heraf bliver en homogen gruppe ikke en udslagsgivende forudsætning for praksisfællesskaber (Wenger, 2004, 93). I den forlængelse uddyber Wenger og beskriver, at et af kendetegnene ved et praksisfællesskab netop er, at folk kan noget forskelligt og besidder dermed komplementerende egenskaber i engagementet. Med de komplementerende egenskaber betyder det endvidere, at hver enkelt medlem af praksisfællesskabet får sin egen plads og rolle "*(...) som både integreres og defineres yderligere i løbet af engagementet i praksis*" (Wenger, 2004, s. 93). Praksisfællesskabet behøver endvidere ikke at være helt harmonisk, da der kan opstå uoverensstemmelser eller kamp om positioner deri, hvilket yderligere kan være med til at bekræfte det gensidige engagement (Wenger, 2004, s. 94).

Fælles virksomhed er den anden dimension til at forklare og begrunde grundlaget for et praksisfællesskab. Disse virksomheder omhandler blandt andet interpersonelle og personlige aspekter af livet, hvor Wenger beskriver det således: "*De virksomheder, der afspejles i vores praksisser, er lige så komplekse som vi er*" (Wenger, 2004, s. 95). Dermed kan det siges, at den fælles virksomhed er noget, som vi er fælles omkring, det skal være betydningsfuldt og bidrager til at opretholde praksisfællesskabet. Der vil altid foregå en forhandling af den fælles virksomhed. På trods af at virksomheden er fælles, betyder det ikke, at alle er enige om alt eller nødvendigvis deler de samme opgaver eller arbejdsbyrder. Det fælles kendetegn er dog, at man deler et gensidigt engagement om at være indbyrdes forbundet med fokus på virksomheden. Dertil beskriver Wenger, at det er medlemmerne af praksisfællesskabet, som skaber den daglige virksomhed i kraft af deres opgaver i forbindelse med virksomheden, dagligdag og ressourcer. Den fælles virksomhed betyder yderligere, at der skabes en gensidig ansvarlighed blandt medlemmerne, hvilket har en betydning for kulturen i praksisfællesskabet i forhold til, hvad man må, og hvad man ikke må gøre deri (Wenger, 2004, s. 99).

Fælles repertoire er den tredje og sidste dimension i praksisfællesskabet:

"Et praksisfællesskabs repertoire omfatter rutiner, ord, værktøjer, måder at gøre ting på, historier, gestus, symboler, genre, handlinger eller begreber, som fællesskabet har produceret eller indoptaget i løbet af sin eksistens, og som er blevet en del af dets praksis." (Wenger, 2004, s. 101).

Som tidligere nævnt er det virksomheden, som er forbundet i et fællesskab gennem praksis, hvilket medfører at ovenstående artefakter opnår en sammenhæng i praksisfællesskabets fælles repertoire (Wenger, 2004, s. 100). Dette er en dynamisk proces, som altid er til meningsforhandling i praksisfællesskabet, og muligheden for at udvikle nye måder og tilgange er ikke udelukket og ofte forekommende. Her pointerer Wenger, at den fælles praksis ikke omhandler overbevisninger eller religioner, men, som citatet indikerer, en fælles måde at gøre tingene på. Dermed skal uoverensstemmelser også bearbejdes, for ikke i sidste ende at resultere i negativ påvirkning af det gensidige engagement, hvilket eksempelvis ville kunne forekomme i et inkluderende fællesskab, som konceptet Unified beror på.

En kombination af ovenstående tre komponenter skaber et praksisfællesskab. Den sociale energi, der opstår i et sådan praksisfællesskab, vil skabe en oplevelse af meningsfuldhed blandt deltagerne. Disse praksisfællesskaber har endvidere mulighed for at skabe en udvikling, som har reelle virkninger på menneskers liv, med baggrund i gensidigt engagement, interpersonelle relationer og fælles forhandling af virksomheden (Wenger, 2004, s. 104).

Ovenstående bidrager til en forståelse af, hvad et praksisfællesskab består af, hvor nedenstående vil indeholde afsnit om, hvilke type deltagere der eksisterer i et praksisfællesskab. Som tidligere nævnt består et praksisfællesskab ikke udelukkende af en homogen gruppe, men derimod en gruppe med komplementerende egenskaber. Dermed består en gruppe af folk med forskellige evner, baggrund, alder mv. På den baggrund er nogle af de legitime deltagere mere perifere end andre. Med det menes, at nogle legitime deltagere i praksisfællesskabet har en mere eller mindre central rolle end andre, hvor udtrykket 'perifer deltager' antyder, at der ikke eksisterer nogle helt centrale roller: "*multiple, varied, more or less engaged and inclusive ways of being located in the field of participation defined by a community*" (Lave & Wenger, 1991, s. 36). Ifølge Lave og Wenger er den legitime perifere deltagelse afgørende betingelse for læring og består af fire kategorier: *insider*, *peripherals*, som begge er legitime deltagere, og så: *marginalised* og *outsiders*, som begge er illegitime deltagere. *Insiders* bliver af Wenger (1998) beskrevet som personer, der identificerer sig med praksisfællesskabet, og som engagerer sig i at gøre det godt og opnå noget. *Peripherals* er også engagerede i praksisfællesskabet, men præsterer ikke på samme måde som *insiders* gør eller har samme grad af ansvar. De oplever dog en større grad af deltagelse end ikke deltagelse. I kontrast hertil er der de *marginalised*, som i højere grad bærer præg af ingen

deltagelse end deltagelse. De bidrager ikke synderligt, og har svært ved at identificerer sig med praksisfællesskabets værdier og gøremåder. Slutteligt er der *outsiders*, som er kendetegnet ved ingen engagement eller deltagelse.

Ovenstående skal ses som en ramme for konceptet Unified. De tre dimensioner, og især den meningsfulde vinkel, vil danne den teoretiske ramme for atleterne, som bliver interviewet i et fundament, der har afsæt i Antonovskys sundhedsfremmende perspektiv. Slutteligt bliver legitimitet vinklen til den teoretiske forståelsesramme for interviewet med klubberne, med et fokus på Nissen & Wagners ny-institutionelle teori.

4.2 Sundhedsfremme

Antonovsky har forsøgt at gøre op med den patogenetiske tilgang til sundhed, hvor helbredet og dermed sundhed drejer sig om behandling af syge eller det forebyggende arbejde for at undgå sygdom. I stedet præsenterer Antonovsky den salutogenetiske tilgang i bogen *Helbredets mysterium* (2009), hvor det grundlæggende omdrejningspunkt er spørgsmålet om, hvordan mennesker undgår at blive syge, selv hvis de gennemgår voldsomme begivenheder, kriser eller møder modstand i livet. I forlængelse af tankerne har han konstrueret en model og en metafor omhandlende Livets Flod, som beskriver, hvordan man skal forvente at eksistere i en flod, hvor opgaven er at blive dygtig til at svømme. Floden er synonymt med livet og svømmeevnen er evnen til at håndtere helbred og dermed sundhed.

En salutogenetisk orientering fokuserer på kilderne til sundhed og fjerner sig fra blikket på sygdom. Antonovsky beskriver, at man hverken er helt syg eller helt rask, men at man befinder sig på et kontinuum, hvor yderpolerne er henholdsvis godt og dårligt helbred, hvor ønsket er at bevæge sig på kontinuet mod et bedre helbred. Hertil introducerer Antonovsky sit begrebsapparat vedrørende Oplevelse Af Sammenhæng (herefter OAS) og de tre komponenter *begribelighed*, *håndterbarhed* og *meningsfuldhed*.

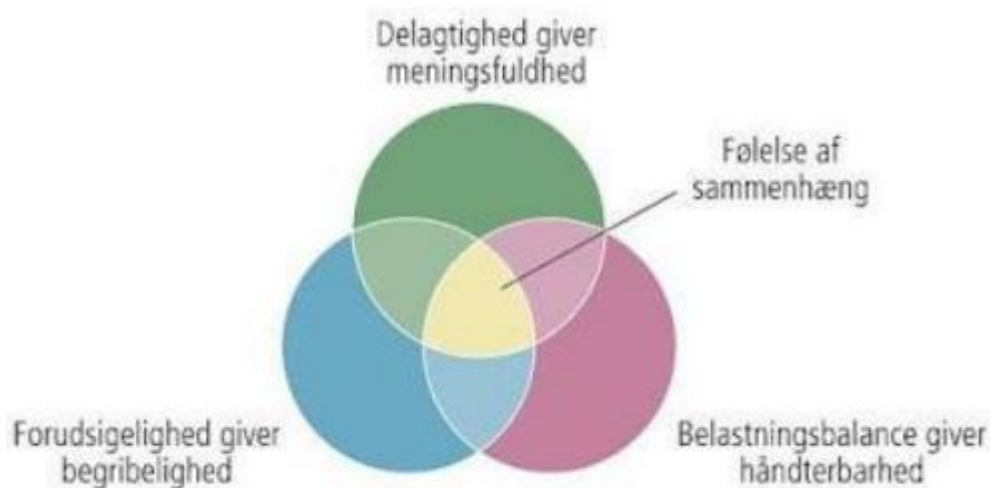
Begribelighed er ifølge Antonovsky “den veldefinerede og udtrykkelige kerne i den oprindelige version” (Antonovsky, 2000, s. 34, l. 30-31). Det retter sig mod, hvordan input udefra konfronteres med ens indre og/eller ydre miljø; “som kognitivt forståelige, som ordnet, sammenhængende, struktureret og tydelig information i stedet for støj - kaotisk, uordnet, tilfældig, uforklarlig” (Antonovsky, 2000, s. 35, l. 2-4). Begribeligheden kan komme til udtryk ved, at de indtryk, man modtager, forstås kognitivt, og dermed opstår en forventning

om, at man på lignende facon vil kunne overkomme fremtidige stimuli og forstå dem. I denne case vil begribeligheden eksempelvis kunne komme til udtryk ved et taktikmøde, hvor landstræneren instruerer både atleter og partnere i, hvad de kan forvente, og hvordan holdet bør agere. Hvis instruktionerne på et sådan møde forstås, og det efterfølgende ses på banen, vil forventningerne fra atleterne muligvis være, at de fremover også vil forstå landstræneren taktiske input. Dette vil endvidere kunne observeres både under møderne og i selve spil udførelsen. En atlet med en høj grad af begribelighed vil i højere grad være i stand til at begribe de stimuli, man møder i fremtiden. Hertil vil der opstå en forventning om, at de fremtidige stimuli er forudsigelige og vil kunne passe ind i en sammenhæng og dermed forklares.

Den anden komponent i OAS er *håndterbarhed*, hvilket Antonovsky beskriver som “*at der står ressourcer til ens rådighed, der er tilstrækkelige til at klare de krav, man bliver stillet over for af de stimuli, man bombarderes med*” (Antonovsky, 2000, s. 36, linje 1-3). Når Antonovsky skriver “*til ens rådighed*”, henviser han til de ressourcer, man selv har kontrol over, eller de ressourcer ens netværk, såsom ens ægtefælle, træner eller holdkammerater, man har som man kan trække på. Her vil gode holdkammerater på et landshold kunne komme på tale, hvor partnere kan bidrage til, at atleterne overkommer den modstand, som et modstanderhold uomtvisteligt vil forsøge at yde eller blot hjælpe med, at atleten kan håndtere en træningsweekend bedst muligt. Hvis man oplever en høj grad af *håndterbarhed*, vil man ikke påtage sig offerrollen, eller føle, at man bliver uretfærdigt behandlet. Tankegangen om modgang vil derimod være, at modgang og/eller uheld altid forekommer, og at man er i stand til at håndtere det således, at der ikke bliver dvælet for meget ved det, og man derefter overkommer modgangen.

Den tredje komponent er *meningsfuldhed*, hvilket Antonovsky ser som et udtryk for begrebets motivationselement (Antonovsky, 2000, s. 36). I en mere formel forstand handler meningsfuldhed om, at livet er følelsesmæssigt forståeligt i områder som tilværelsen medbringer, og om disse områder er værd at engagere sin energi i, og om de “giver mening”. Er dette opgaver, man glæder sig til, eller er det blot opgaver, som man hellere ville være foruden. Det kan antages, at atleterne grundlæggende har en værdi af meningsfuldhed, idet de selv har valgt at acceptere udtagelsen til landsholdet, og deltagelsen dermed er selvvalgt. Motivationsfaktoren kan ligge i såvel det at repræsentere Danmark som det at ønske at dygtiggøre sig håndboldmæssigt og dermed vinde ære og eventuelt medaljer. Hvis atleterne giver udtryk for, at de glæder sig til Special Olympics, så må der være en positiv sammenhæng mellem deltagelse og glæde, og dermed en positiv vinkel på det

følelsesmæssige forhold til landsholdet. Hvis de derimod havde en lav grad af OAS, ville atleterne give udtryk for, at det måske var vigtigt men kun i den grad, at “det pålagde dem tunge byrder og stillede krav, de hellere ville være foruden” (Antonovsky, 2000, s. 36, linje 31-32). Dette betyder ikke, at en person med en høj OAS ikke udelukkende ville begræde for eksempel et nederlag i en kamp eller det at blive skadet, men i sådanne situationer ville personen tage udfordringen op, forsøge at finde mening med den, og prøve at klare udfordringen på en værdig måde, fordi man positivt forventer at situationen løser sig.

Figur 1. Antonovskys tre komponenter til sundhedsfremme.

Som figuren illustrerer, er de tre komponenter i OAS indvævet i hinanden. De er dog ikke lige betydningsfulde, da *meningsfuldhed* er af afgørende betydning for engagement og motivation og er dermed den vigtigste karakter. Det næstvigtigste komponent er *begribeligheden*, da en høj *håndterbarhed* forudsætter, at der er en forudgående forståelse. Ovenstående definerer Antonovsky som:

Oplevelsen af sammenhæng er en global indstilling, der udtrykker den udstrækning, i hvilken man har en gennemgående, blivende, men også dynamisk følelse af tillid til, at (1) de stimuli, der kommer fra ens indre og ydre miljø, er strukturerede, forudsigelige, og forståelige; (2) der står tilstrækkelige ressourcer til rådighed for en til at klare de krav, disse stimuli stiller; og (3) disse krav er udfordringer, det er værd at engagere sig i (Antonovsky, 2000, s. 37, linje 7-15).

Definitionen når gennem (1) *begribelighed*, (2) *håndterbarhed* og (3) *meningsfuldhed*.

Antonovsky bruger de tre ovenstående komponenter til at beskrive OAS. De tre komponenter kan dog yderligere deles ud i henhold til en operationalisering af den salutogenetiske orientering.

Begribelighed		Håndterbarhed		Meningsfuldhed	
Forståeligt	Støj	Indre ressourcer	Ydre ressourcer	Indre motivation	Ydre motivation

Figur 2. Operationalisering af Antonovskys teori om Oplevelse Af Sammenhæng.

Begribeligheden vil komme til udtryk på måden, man opfatter stimuli på. Hvis stimulien er forståelig, genkendelige eller på andre måder er en situation, som opfattes kognitivt på en positiv måde, vil det betyde en højere grad af begribelighed. Omvendt kan stimulien opfattes som udefrakommende støj, og sætter dermed modtageren under kognitivt pres, hvilket resulterer i en mindre grad af begribelighed.

Håndterbarhed er først og fremmest et resultat af begribeligheden, da det kan være besværligt at agere på stimuli, som ikke er forståelige. Dermed omhandler håndterbarheden, om de stimuli, man udsættes for, omsættes til anvendelige ressourcer. På den baggrund operationaliseres begrebet håndterbarhed til, om man kan benytte sig af de indre ressourcer, man har, eller om man kan bruge de ressourcer, ens netværk har at tilbyde.

Sidste komponent i Oplevelse Af Sammenhæng er meningsfuldhed. I den forbindelse vil jeg lægge mærke til, om informanterne er engagerede og motiverede i at deltage i træning, såvel som uden for træningsbanen.

4.3 Institutionel viden

Institutionel teori benytter sig af flere forskellige begreber. Det er begreber som *legitimitet*, *organisatorisk felt*, *isomorfisme*, *dekobling* og *institutionel entreprenørskab*. Disse begreber bidrager til nuancering og forståelsen af, hvordan en institution kan agere i det institutionelle perspektiv. Det første og mest centrale begreb er *legitimitet*. For at en organisation kan fremstå legitim, skal organisationen opføre og agere på en måde, som værdsættes i det

organisatoriske felt. Selve begrebet kan ses som en ressource, som organisationer tilstræber at opnå i forsøget på at overleve i feltet blandt andre organisationer. Dog skal legitimitet ikke ses som en fysisk ressource, men mere en tilstand, hvor organisationen retter sig efter en normativ accept i feltet på baggrund af feltets spilleregler. Ved at fremstå legitim i feltet kan det hjælpe til en sikring af støtte i for eksempel økonomisk forstand. Det kunne eksempelvis ske, hvis en forening får økonomisk støtte af en institution, såsom DHF eller DBU, for at tilbyde Unified Sport.

Det andet begreb i den institutionelle teori er *isomorfisme*, hvilket henviser til en standardisering og en homogenisering indbyrdes mellem organisationerne. Ideen bag den institutionelle isomorfisme er, at organisationerne retter sig i henhold til rationaliserede myter, som definerer, hvordan organisationerne bør opføre sig. Desto flere organisationer, der accepterer en såkaldt myte, desto mere bliver den praksis anerkendt og accepteret, og desto flere organisationer retter sig herefter. I forlængelse heraf har DiMaggio & Powell (1983) identificeret tre former for isomorfisme; *imitation*, *tvangsmæssig* og *normativ*. Ifølge de førnævnte forfattere er *imitation* ikke ualmindeligt, da folk ofte søger løsninger i deres omgivelser, og dermed 'imiterer' en organisation en anden på baggrund af den anden organisations succes med en lignende situation. Denne tidligere succes kan fungere som retningslinjer for andre i lignende situationer, og disse 'spilleregler' kan dermed fungere som en kilde til legitimitet. *Tvangsmæssig* isomorfisme opstår som følge af indbyrdes magtrelationer og politik i forbindelse med formelt og uformelt pres. Den politiske vinkel opstår ofte i forbindelse med, at en lovgivende/regulerende rolle i systemer indfører strukturer eller praksisser, som er med til at undgå sanktioner, ofte af økonomisk karakter. *Normativ* isomorfisme hentyder til en passende og forventelig adfærd. Det kan også være relateret til professioner, hvor folks uddannelse indpoder specifikke tankemønstre og værdier i henhold til, hvad der forventes, hvilket bringes ind i en organisation fyldt med forskellige professioner. Her taler DiMaggio & Powell om, at der sker en "filtrering", hvor organisationer ofte ansætter personale fra lignende organisationer, og dermed fastholdes organisationernes virke og praksis.

I den ny-institutionelle teori, bliver organisationer vurderet i relation til omverdenen og på den baggrund, indtager begrebet det *organisatoriske felt* en vigtig rolle. Disse felter vil kunne inkludere områder, som ofte interagerer med hinanden. Dette relateret til nærværende speciale vil en idrætsforening kommunikerer med offentlige instanser såsom kommuner,

skoler og familie. Yderligere vil idrætsforeningen være i dialog med andre idrætsforeninger, de eksempelvis deler kommune eller målgruppe med. Disse aktører vil kunne lægge et pres på idrætsforeningen til, at en af de tre ovenstående isomorfismer kunne lægge et pres på foreningen på baggrund af egne interesser.

En organisation kan komme under pres fra omverdenen. Uanset om det er *mimetisk*, *tvangsmæssigt* eller *normativt*, møder en organisation ofte to problemer, når det handler om en isomorfisk proces om at indordne sig. Det første problem opstår i, at rationaliserede myter ikke nødvendigvis bidrager til en effektiv løsning og ikke nødvendigvis bidrager til, at organisationen kan indfri sine mål. Det andet problem opstår i, at flere rationaliserede myter kan eksistere på en gang, hvilket medfører mulighed for flere afvigende forestillinger om, hvordan et problem bedst løses. Når modstand eller problemer skal løses, kan en organisation vælge en *dekoblings* tilgang, hvilket betyder, at institutioner kun overfladisk afviger fra deres praksis og dens formelle struktur. I den forlængelse kan en organisation adoptere tilgange og løsningsmuligheder, men uden at det bliver en integreret del af organisationens struktur.

4.3.1 Multiple institutional logics

Et relativt nyt perspektiv på den ny institutionelle teori er *multiple institutional logics*, hvilket er en teori, der fremhæver muligheden for organisatorisk diversitet. Teorien kom til på baggrund af en kritik af standardiseringen af organisationer på tværs af felter. Friedland & Alford (1991) argumenterede for, at samfundet fungerede som et interinstitutionelt system, hvor institutionerne arbejdede på tværs af niveauer, uanset om niveauet var individ-, organisations- og samfundsniveau. Dette resulterer i, at institutioner og organisationer får muligheden for at agere strategisk, når institutionen møder udfordringer. Det kan ske ved, at institutionen blander tilgange og elementer fra forskellige institutioner. Her er der tale om *institutionel pluralisme*, når forskellige institutionelle områder bliver behandlet af gangen. I den globaliserede verden, betyder institutioner og organisationer forskellige ting fra individ til individ, og dermed bør institutionen også i højere grad være i stand til at differentiere i sin praksis. Her kunne et eksempel være klubber i det danske foreningsliv, som både har professionelle sportsudøvere, udøvere på amatørplan og spillere med mentale diagnoser.

4.3.2 World society og world culture

En anden ny institutionel tilgang til, hvordan man ser organisationer er *World society* og *world culture*-tilgangen. Det er en tilgang, som arbejder ud fra antagelsen om; *“Many features of the contemporary nation-state derive from world-wide models constructed and propagated through global cultural and associational processes”* (Nissen & Wagner, 2016). Teorien giver dermed et nyt perspektiv på institutionel teori om, at strukturer og modeller på globalt niveau påvirker strukturer og modeller på nationalt niveau. Dette kan medføre, at nationalstaterne bliver mere ensrettet og dermed isomorfe. Denne teori opererer som sagt på internationalt og nationalt plan, men det kan også trækkes ned på klubplan. Her kan institutioner som DHF, DGI, DBU og DIF anses som værende de store “internationale” organisationer, da det er de overordnede organisationer for mange klubber og sportsgrene og dermed reelt fungerer som det “nationale niveau”. Den proces, hvor store institutioner bidrager til rammesætning for klubber, kan kaldes for en “top-down” styring, hvormed den isomorfe proces starter med ensretningen af institutionerne.

5. Metode

Nedenstående afsnit vil indeholde en beskrivelse af de metodiske valg i dette kvalitative speciale. Det vil blandt andet bestå af en beskrivelse af case-studiet og empiriindsamlingen, herunder semistruktureret interviews og en dertilhørende interviewguide, deltagerobservation og en observationsguide. Slutteligt vil afsnittet indeholde, hvordan empirien er blevet bearbejdet gennem den tematiske analyse.

5.1 Case-studie

Til dette speciale anvender jeg casestudiet som studiedesign. Ifølge David de Vaus udmærker case-studier sig ved at være stærke inden for det eksploratoriske arbejde (de Vaus, 2013). Casestudiet muliggør eksemplificeringer og forklaringen af, hvordan og/eller hvorfor et bestemt fænomen forekommer i fænomenets naturlige kontekst. I forlængelse heraf beskriver Lone Thing og Laila Ottesen casestudiet som *“en metode, der går ud på at studere en udvalgt klasse af fænomener for at skabe viden om generelle forhold”* (Thing & Ottesen, 2015, s. 209). Hermed åbner casestudierne mulighed for at generere ny teori og viden gennem analytisk generalisering. Dette sker med en prioritering af kontekstens betydning for genstandsfeltet med antagelsen af, at specifikke spørgsmål kan besvares ved studiet af et

fænomen. Dette fænomen vil i et casestudie være tydeligt kontekstafhængigt, og jævnfør indledningen vil konteksten i dette nærværende speciale være Special Olympics landsholdet i herrehåndbold.

Bent Flyvbjerg (2013) beskriver forskellige perspektiver i forhold til at lave en strategisk udvælgelse af casemateriale. Mit valg er at benytte mig af en informationsorienteret udvælgelse, hvilket bliver beskrevet som "*cases vælges ud fra forventning om deres informationsindhold*" (Flyvbjerg, 2013, s. 475). På den baggrund er informanterne blevet udvalgt, da de deltager på et Unified hold og med et formål og en forventning om, at det er de rette personer, der vil skabe mest muligt kvalificeret data og nytteværdi i henhold til besvarelse af problemformuleringen.

Problemformuleringen har endvidere et forandringsperspektiv jævnfør den kritiske realismes mål om at skabe normative forandringer i samfundet (Sonne-Ragans, 2012). Med det menes, at den kritiske realisme bunder i kritisk teori og søger dermed at skabe forandring – i dette tilfælde forbedre forholdene for atleter med diagnoser, for at kunne udbrede deres sportslige udfoldelsesmuligheder. På den baggrund er informanterne valgt, da de både dyrker sport på et Unified hold men også i 'normal' foreningsregi, og at de ikke blot er spillere som har ytret et ønske om at spille på et Unified hold, men har en erfaringsbaseret viden om feltet.

Der eksisterer forskellige former for casestudier. Der kan skelnes overordnet mellem 'single- og 'multiple' casestudier. Da nærværende problemformulering lyder på, om Unified bidrager med meningsfuldhed for atleter med diagnoser, og da formålet med opgaven retter mod Unified som case, er der tale om et single casestudie (Thing & Ottesen, 2015).

Casestudiet kan yderligere specificeres, hvor nærværende speciales case, ifølge Bent Flyvbjerg (2020), kan beskrives som en ekstrem case, hvortil han uddyber "*Den ekstreme case er velegnet til at markere en pointe på en særlig dramatisk måde*" (Flyvbjerg, 2020, s. 474). Dette kan beskrives som en ekstrem case, da det kan være særligt sandsynligt, at de valgte informanter finder idræt ud fra Unified konceptet som værende særligt meningsfuldt. At denne case er en ekstrem case udelukker ikke perspektiver fra andre cases "*Endelig bør det i forbindelse med strategiovervejelser ved valg af cases nævnes, at de forskellige udvælgelsesstrategier ikke nødvendigvis gensidigt udelukker hinanden*" (Flyvbjerg, 2020, s. 478). På den baggrund har jeg yderligere valgt at inddrage den paradigmatisk case, det er på baggrund af "*At udvikle et mønstereksempel, en prototype eller en metafor for det område, casen vedrører*" (Flyvbjerg, 2020, s. 475). Dette speciale søger at besvare, om Unified bidrager til, at atleter med mentale diagnoser oplever idræt som værende meningsfuldt.

Dermed vil specialets resultater søge at bidrage med eksempel på, hvordan atleter med mentale diagnoser oplever samspillet med idræt og Unified.

5.2 Præsentation af informanter

De fire udvalgte informanter er udvalgt til dette projekt på baggrund af deres deltagelse i Unified. Alle informanterne spiller på landsholdet i håndbold. Det er yderligt et krav, at alle informanterne har en mental diagnose, samt at de er minimum 18 år gamle. En oversigt over informanterne ses i tabellen nedenfor.

Navn	Alder	Antal år i Unified	Diagnose
Evan	29	9-10	Asperger
Bo	32	1	Asperger
Kasper	29	1	Asperger ADD
Ib	28	1	Infantil autisme

Yderligere er der fundet to informanter til besvarelse af spørgsmålet vedrørende legitimitet for foreninger. Her er kravene, at de har været med til at facilitere Unified-træninger. En oversigt over informanterne ses i tabellen nedenfor.

Navn	Rolle
Sine	Træner
Kris	Træner Konsulent

5.3 Semistruktureret interviews

I casestudiet benytter jeg kvalitative forskningsmetoder. Heraf er et af valgene faldet på det semistrukturerede interview, da problemformuleringen retter sig mod en forståelse af, hvordan enkelte individer oplever Unified som værende meningsfuld for dem, og dermed er jeg interesseret i at undersøge deres subjektive epistemologi (Bryman, 2016). Disse kvalitative metoder bruges blandt andet til at beskrive sociale strukturer eller liv og ønsker at undersøge ”*Hvordan noget gøres, siges, opleves, fremtræder eller udvikles*” (Brinkmann; Tanggaard, 2010, s.17). Dette speciales interesse er henvendt til enkelte atleter på det danske Unified herrelandshold i håndbold, deres holdninger, udtalelser og oplevelser af Unified konceptet. Disse holdninger og erfaringer forsøges synliggjort via den kvalitative metode med henblik på at skabe et mere nuanceret og dybdegående perspektiv på casen. Til dette er valgt det semistrukturerede interview. Dette er på baggrund af, at informanterne alle har diagnoser i autismspektret, og det kan dermed blive nødvendigt af afvige fra spørgsmålene og interviewguiden i henhold til at få besvaret problemformuleringen (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 32). Det semistrukturerede interview ligger på spektret mellem det strukturerede og det ustrukturerede interview, hvor det strukturerede følger interviewguide rigtigt, og det ustrukturerede ikke følger en interviewguide. Med det semistrukturerede interview forsøger jeg at skabe viden og erfaring omkring atletens subjektive perspektiv på hverdagen, og derigennem skabe et indblik i informantens oplevelse af Unified-konceptet. Det semistrukturerede interview er ligeledes valgt for at give interviewpersonen muligheden for at stille opfølgende spørgsmål og dermed afvige fra interviewguiden. Her vil udgangspunktet for spørgsmålet være fra interviewguiden og dermed være teoretisk funderet, hvor det semistrukturerede interview giver muligheden for at gå i dybden med det efterfølgende svar. Her vil den efterfølgende samtale være af dynamisk karakter, da det ikke vides på forhånd, hvordan de forskellige informanter svarer på spørgsmålene. Svend Brinkmann og Steinar Kvale stiller krav til det semistrukturerede interview om, at spørgsmålene skal modificeres, så de forstås på samme måde af de forskellige informanter uanset baggrund (Kvale & Brinkmann, 2015). Samtalen kan ligeledes blive ført ind på sårbare områder, især hvis samtalen bliver drejet over på inklusionsområdet, hvor atleter med diagnoser måske har erfaring med eksklusion. Her er relationen mellem informant og interviewperson vigtig, og at interviewpersonen er sat godt ind i genstandsfeltet (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 199). I denne forbindelse har jeg haft etiske overvejelser, hvor jeg særligt har taget udgangspunkt i Kvale og Brinkmanns *Etiske retningslinjer for kvalitativ forskning* (Kvale & Brinkmann,

2015, s. 113-122). Forud for interviewene var det vigtigt at indhente et informeret samtykke, således informanterne var informeret omkring undersøgelsens formål (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 116). Eftersom sårbare emner bliver vendt under interviewene med atleterne, er fortroligheden særligt vigtig. Derfor fremgår alle atleterne i opgaven under et alias (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 117). De etiske overvejelser omhandler endvidere vigtigheden af at tage vare på informanterne, som er en særlig sårbar gruppe qua deres diagnoser.

Brinkmann og Kvale beskriver i forbindelse med sikring af kvaliteten, at "*Kvaliteten af de oprindelige interview er afgørende for kvaliteten af den efterfølgende analyse, verifikation og rapportering af interview resultaterne*" (Brinkmann & Kvale, 2015). I forlængelse heraf beskrives der seks kvalitetskriterier, hvor især er tre vigtige kriterier i henhold til kvaliteten af undersøgelsen. De består af:

1. at interviewet i vid udstrækning fortolkes under interviewet
2. at interviewerens forsøger at verificere sine fortolkninger af interviewpersonens svar i løbet af interviewet
3. at interviewet er 'selvrapporteret', en historie i sig selv, som ikke kræver yderligere forklaringer (Kvale; Brinkmann, 2015).

Dermed bliver interviewet fortolket og rapporteret, allerede inden selve interviewet er færdiggjort. Det sker med den forudsætning, at interviewpersonen er sat godt ind i teorien, og dermed tilsikre at fortolkningen sker på en deduktiv baggrund. Med henblik på at sikre kvaliteten af interviewet, arrangerede jeg et pilotinterview med henblik på at træne det interview-tekniske.

5.3.1 Interviewguide

Til interviewene er der blevet formet en interviewguide. Indledningsvist vil projektet blive præsenteret for informanten og samtykke til deltagelse vil blive indhentet. Efterfølgende bliver der stillet indledende spørgsmål, som har til formål at være let besvarlige, således at informanten bliver tryk ved interviewsituationen. Her vil der blive stille spørgsmål såsom: "*Vil du præsentere dig selv?, "Hvor gammel er du?, "Hvor længe har du spillet håndbold?"*". Efterfølgende består interviewguiden af forskningsspørgsmålene, som omhandler forskningsinteressen og de operationaliserede spørgsmål her. Et eksempel på dette kan ses i den nedenstående tabel.

Forskningsinteresse + spørgsmål	Operationaliserede spørgsmål
<p>Begribelighed</p> <p>Forstår informanten de stimuli, som han oplever på holdet?</p> <p>Hvordan konfronteres informanten med input fra det ydre miljø?</p> <p>Oplever informanten en udvikling af håndteringen af stimuli i det indre miljø?</p> <p>Indledende spørgsmål til forståelse og genkendelighed</p>	<p>Hvordan er det at spille håndbold?</p> <p>Klubplan/landsholdet</p> <p>Hvordan er kommunikationen på holdet? Træneren? Spillerne? Partnerene?</p> <p>Hvordan er det at spille håndbold med så mange forskellige typer?</p> <p>Udvikler du dig ift. hvordan du håndterer ting efter en samling?</p> <p>Forstår folk dig?</p> <p>Forstår du folk?</p> <p>Hvor godt kender du folk?</p> <p>Ovrrasker folks opførsel dig?</p> <p>Er situationer genkendelige?</p> <p>Hvis de møder modstand, hvordan føler de?</p> <p>Over/undervurderer de situationer?</p>

Endvidere bliver interviewene afsluttet med en debriefing. Her vil der afslutningsvis blive spurgt ind til, om informanten yderligt har noget at tilføje, som endnu ikke er blevet dækket og ellers takket for at ville deltage.

5.4 Deltagerobservation

Med henblik på at skabe nuanceret kvalitativ empiri til besvarelse af problemformuleringen, har jeg valgt at benytte mig af deltagerobservation, som supplement til det semistrukturerede interview. Deltagerobservation er en metodisk tilgang til indsamling af empiri, hvilket jeg benytter for at få et indblik i informanternes erfaringer og oplevelser med Unified (Brinkmann & Tanggaard, 2010). I den forlængelse er det værd at overveje, hvilken type af observatør, der ville være givende i henhold til empiriindsamlingen. Jeg har valgt at bruge typen, hvor man deltager som observatør, hvilket henviser til, at observatøren er aktiv deltagende i feltet, og samtidig har mulighed for at arbejde med relationerne til informanterne (Kristiansen & Krogstrup, 2015). Denne relation vil være lettere at opnå gennem deltagelse, og kan bidrage til, at interviewene opfattes mindre opstillet af informanterne. På den baggrund er det også relevant at overveje, om det felt, man træder ind i, bliver påvirket af tilstedeværelsen af en observatør, som derigennem kunne påvirke informanternes sociale adfærd (Kristiansen & Krogstrup, 2015). Som deltagende observatør vil jeg endvidere kunne bidrage med, at informanterne kan føle sig afslappet og som sig selv til træningerne og i det sociale rum, hvor observationerne finder sted (Smith & Sparkes, 2016). Smith og Sparkes beskriver endvidere, at observationer kan bidrage til at identificere situationer og temaer, som kan bidrage til den empiri, der bliver indsamlet gennem interviews.

Med henblik på en tilsikring af besvarelsen af problemformuleringen, vil observationsguiden være deduktiv funderet. Hermed rettes fokus mod at besvare, hvorvidt atleterne med diagnoser oplever idræt som værende meningsfuldt.

5.4.1 Observationsguide

Forskningsinteresse	Operationalisering	Informanten
Begribelighed	Forstår folk informanten	

	<p>Forstår informanten folk</p> <p>Hvor godt kender informanten folk</p> <p>Ovrrasker folks opførsel informanten</p> <p>Er situationer genkendelige for informanten</p> <p>Hvis informanten møder modstand, hvordan føler informanten</p> <p>Over/undervurderer informanten situationer</p>	
Håndterbarhed	<p>Hvordan reagerer informanten på samarbejde</p> <p>Hvordan reagerer informanten på skuffelse</p> <p>Føler informanten en form for uretfærdig behandling</p> <p>Er informanten løsningsorienteret</p> <p>Hvordan reagerer informanten på modstand</p> <p>Hvordan reagerer informanten på succes</p> <p>Hvordan er tilliden til andre</p>	
Meningsfuldhed	<p>Virker informanten engagerede</p> <p>Virker informanten motiverede</p> <p>Hvordan går informanten ind til ting</p> <p>Er informanten glade for at være med</p> <p>Har informanten et mål, med det informanten foretager sig</p> <p>Ligner det, at tingene giver mening for informanten</p>	

5.5 Transskriberingsguide

“At transskribere betyder at transformere, skifte fra én form til en anden” (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 200). Transskription betyder med andre ord, at noget oversættes fra det talte til skriftlig form, dermed fra talesprog til skriftsprog. Dette bidrager med muligheden for at inddrage citater i analysen, og på den baggrund give analysen et deduktivt udgangspunkt. Allerede i transskriberingsprocessen starter de indledende analytiske processer, som følge af fortolkninger af interviews, hvor skal kommaet være og eksempelvis transskriptionen af pauser. Med henblik på en standardisering og andre interessenter af projektet, har jeg lavet en transskriptionsguide.

5.5.1 Transskriptionsguide

De følgende punkter har udgjort grundlaget for transskriptionen.

1. Formalia

- Linjeskift, når ny person taler
- (...) ved pauser i sætninger

2. Anonymitet

- Interviewer bliver kaldt I
- Informanter bliver kaldt T1, T2, T3 og T4
- Alle udråbsord som “øh” samt gentagelser transskriberes

4. Kommatering

- Kommaer og punktummer sættes efter bedste evne i forhold til det sagte

5.6 Analysemetode

Processen i at analysere omhandler en syntetisering af empiri eller data, hvor processen først indebærer en nedbrydning og derefter en opbygning af de enkelte dele, med henblik på at skabe et overblik over empirien (Brinkmann & Tanggaard, 2010).

5.6.1 Tematisk analyse

For at skabe et overblik over analysen vil den indsamlede empiri blive brudt ned i mindre dele for derefter at kunne blive samlet igen til nogle tendenser. Med henblik på dette er empirien blevet gennemgået ud fra en begrebsstyret kategorisering og derigennem blevet kodet. Den begrebsstyrede kategorisering bunder blandt andet i operationalisering af teorien

Oplevelse Af Sammenhæng, for at kunne blive brugt til den efterfølgende analyse og diskussion (Kvale & Brinkmann, 2009). Her befinder vi os i det empiriske domæne i den kritiske realisme, hvor vi søger viden om informanterne, og hvorvidt de oplever idræts som meningsfuldt.

Forud for analysearbejdet blev der lavet en kondensering af de enkelte interviews for at sikre et empirisk overblik. Analysen udarbejdes ud fra en empirisk styret tematisk analysestrategi, som ofte benyttes i behandling af kvalitativ empiri (Bryman 2016, s. 584). Denne strategi er med til at skabe opmærksomhed og refleksion omkring de temaer, der forekommer i den indsamlede empiri (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 585).

For at finde frem til temaer skal empirien kodes således, at den efterfølgende både kan analyseres vertikalt og horisontalt (Riis, 2005, s. 158). Empirien er således blevet farvekodet ud fra fundne temaer både i de enkelte interviews, men også på tværs af dem. Dette kommer senere til udtryk, hvor enkeltpersonerne indgår i analysen af de forskellige temaer. Ved at benytte tematisk kodning, systematiseres og kategoriseres empiriens udsagn og hændelser til generelle kategorier (Riis, 2005, s. 157). Kodningsarbejdet bruges hermed som et værktøj til at forene og fortolke empirien (Riis, 2005, 157). Analysens temaer er blevet udviklet under en gennemgang af transskriberingen. De overordnede temaer til analysen er de tre komponenter i OAS, og den ny-institutionelle teori, som har dannet grundlag for kodningen, hvilket senere i kodningsprocessen har gennemgået en revidering, ved fund af nye temaer. Dette er en mulighed, da projektets deduktive metode medfører en empiristyret tilgang til analysen, hvor temaerne ikke er forudbestemt, og hvor der er mulighed for revidering undervejs i behandlingen af empirien. Empirien i nærværende projekt har en gennemgående kodning under hver komponent af OAS. *Begribelighed* er kodet i: sport - tidligere oplevelser versus nuværende oplevelser, kommunikation - tidligere oplevelser versus nuværende oplevelser, samt følelser - tidligere oplevelser versus nuværende oplevelser. *Håndterbarhed* er kodet i sport og socialt. *Meningsfuldhed* er kodet i et samlet afsnit med titlen sport og socialt. En repetition af de fundne pointer er essentielle med henblik på at finde frem til mønstre i empirien, som er fundet gentagne gange for at besvare problemformuleringen (Bryman, 2016, s. 586).

Efter kodningen af projektets empiri blev de væsentligste pointer for besvarelsen af problemformuleringen udvalgt til videre analyse. Disse pointer dannede baggrund for en inddeling af analysen, som fremgår i projektets analyseafsnit.

5.6.2 Analysestrategi

Temaerne i den tematiske analyse er blevet fundet gennem en systematisk læsning af den indsamlede empiri. Unified-konceptet er blevet skabt ud fra en idrætslig og inklusions baggrund, og dermed centrerede interviewene sig omkring sportslige og sociale forhold, som informanterne oplever i forbindelse med Unified-konceptet. Dermed er de gennemgående temaer i empirien også temaer som sport, social, kommunikation og følelser. Analysen er overordnet bygget op med Antonovskys teori om sundhedsfremme som ramme, hvor det er inddelt i komponenterne: *“begribelighed”*, *“håndterbarhed”* og *“meningsfuldhed”*. Hertil har *“begribelighed”* temaerne *sport - tidligere oplevelser versus nuværende oplevelser*, *kommunikation - tidligere oplevelser versus nuværende oplevelser*, og *følelser - tidligere oplevelser versus nuværende oplevelser*. Dette afsnit forsøger at se en udvikling i, hvordan informanterne tidligere oplevede sport sammenholdt med nu, hvor de er blevet introduceret til Unified. Det andet analyseafsnit er *“håndterbarhed”*, hvor temaerne er *sport* og *social*. Dette analyseafsnit handler om, hvordan informanterne reagerer på de kognitive input, de møder i sportslige og sociale sammenhænge. Sidste analyseafsnit omhandler *“meningsfuldhed”*, hvor analysen kommer ind på, om informanterne investerer sig selv i de sportslige og sociale sammenhænge, de deltager i. Sport, kommunikation og følelser hjælper med at afdække overemnet begribelighed, da underemnerne hver især bidrager med et perspektiv på, hvorledes atleterne anvender sport, kommunikation og følelser til bedre at forstå dem selv, men også den verden, de lever i, samt de menneskerne de omgås med. *Sport* og *socialt* dækker over, hvorvidt atleterne med mentale diagnoser håndterer de kognitive input, som de modtager i disse situationer, som dermed er med til at besvare problemformuleringen, om Unified bidrager med en højere grad af håndterbarhed. Den refleksive udvikling i deres sportslige refleksioner vil i analysen bidrage til at forklare, hvorvidt unified er meningskabende for dem. I analysen vil informanterne hyppigt blive citeret. Citaterne er blevet renskrevet i analysen, således at de fremstår mere læsevenlige. Dette er yderligt gjort med respekt for informanterne og højner dermed den økologiske validitet. Citaterne kan findes i deres fulde form i bilagene.

6. Analyse

I analysen er der to overordnede analyseafsnit. Et omhandlende informanter fra herrelandsholdet, som deltager i World Games Special Olympics Berlin. Denne analyse vil

yderligere blive delt i underafsnit, jævnfør operationaliseringen af OAS, samt den tematiske analyse. Samt et analyseafsnit omhandlende legitimitet-spørgsmålet vedrørende to klubber i det danske foreningsliv, der arbejder med Unified sport.

6.1 Oplevelse Af Sammenhæng

Med ønsket om at undersøge, hvorvidt Unified bidrager til en større Oplevelse Af Sammenhæng hos atleter med mentale diagnoser, vil analysen opbygges ud fra følgende citat “(...)oplevelse af sammenhæng er en vigtig determinant for bevarelsen af ens placering på det kontinuum, der går fra et godt til et dårligt helbred, og for bevægelsen mod den sunde pol” (Antonovsky, 2000, s. 33, linje 4-7). Dermed vil analysen tage udgangspunkt i informanternes fortælling. Oplevelser om, hvordan det var tidligere, vil blive holdt op imod, hvordan situationen nu opleves i relation til Special Olympics.

6.1.1 Begribelighed

Det første analyse komponent i OAS er begribelighed, som omhandler, hvordan man opfatter de stimuli, man konfronteres med (Antonovsky, 2000, s. 34-35). De fremanalyserede temaer er; sport - tidligere oplevelser versus nuværende oplevelser, kommunikation - tidligere oplevelser versus nuværende oplevelser, som bliver analyseret ud fra de fire informanternes udsagn.

6.1.1.1 Sport - tidligere oplevelser versus nuværende oplevelser

Evan spørges ind til, hvilke erfaringer han havde med idræt tidligere i livet

Skoleidræt var jeg ikke så meget med i, i de yngre år, fordi at der blev jeg mobbet, så der holdt jeg mig væk fra skolen og klassen, men da jeg kom med i det, så var det dejligt. (bilag 3, linje 14-16).

Citatet viser, at den ekskluderende adfærd fra Evans klassekammerater medførte en fravælgelse af skoleidræt, hvorfor Evan havde en lav grad af forudsigelighed i henhold til drilleri og mobning. Det kan også skyldes, at Evan som ung havde sin diagnose og endnu ikke var vant til, hvordan man skulle gebærde sig i sociale fællesskaber, eller at Evan misforstod hensigten fra de andre. Samme erfaringer havde Bo, da han blev spurgt ind til sine tidligere erfaringer med idræt “*Det er sådan lidt, at man blev drillet eller mobbet*” (bilag 4, linje 15). Citaterne afspejler en bevægelse fra en barndomstid, som var svær og uforståelig,

da mobning og drilleri efterlader tunge følelser af afmagt og ubegribelighed, hvilket opfattes som kognitiv støj. Der er sket en udvikling i, hvordan Evan og Bo opfatter sport med "normale". Nu er diversiteten på et hold noget, som Evan finder underholdende og spændende *"Så det er sjovt at prøve noget forskelligt, og det er også sjovt at se, hvor forskellige man er som spillertyper. Generelt nyder jeg bare håndbold"* (bilag 3, linje 46-48). I den forbindelse, udtalte Bo *"Jeg synes det er meget godt, fordi de spiller en på en måde, og spiller på en anden måde"* (bilag 4, linje 40). Ovenstående citat viser den udvikling, Evan har været igennem, hvor han tidligere blev drillet, og nu nyder han et blandet selskab med vidt forskellige typer. Det viser også en udvikling i, hvordan de kognitive input bliver modtaget nu kontra tidligere, hvor Unified i højere grad bidrager til en større begribelighed. Endvidere udtaler Evan:

Nu elsker jeg det, for jeg har fundet en gruppe gutter, som er villige til at acceptere mig, for den jeg er, og det gør man kun ved at smide det hele på bordet, ikke med at holde noget tilbage. (bilag 3, linje 33-35).

Citatet viser, at Evan forstår den stimuli, han tidligere har modtaget, og arbejder forebyggende i nye fællesskaber, ved at præsentere sit handicap, hvilket vidner om en høj grad af begribelighed.

Kasper havde helt andre erfaringer, hvor han også blev spurgt ind til tidligere erfaringer *"der dyrkede jeg en del idræt, startede ud med fodbold. Min far var træner for holdet, så kunne han også holde lidt øje med mig på den måde(...)"* (bilag 5, linje 6-7). Kasper har selv en opfattelse af, at han blev holdt øje med af sin far, der passede på ham. Det betyder også, at faderen har kunnet være med i oversættelsen af de stimuli, som Kasper har modtaget, både inden for men også uden for banen. På denne måde har faderen kunnet klæde Kasper på til at være forberedt, og dermed højne såvel opfattelsen af det forudsigelige og gøre det helt forventeligt. Efter træning har faderen ligeledes kunnet arbejde med reaktioner på, hvad Kasper har mødt og igen gøre oplevelserne forståelige for ham. Ib havde helt anderledes erfaringer, hvor han som barn havde sparsomme oplevelser med idræt *"Jeg gik i specialklasse. Der havde vi aldrig idræt, men kun dansk og matematik"* (bilag 6, linje 11). Litteraturen (jævnfør afsnit 1 og 2) antyder, at mange børn med mentale diagnoser ekskluderes fra fællesskab omkring idrætten, hvilket kommer til udtryk hos Ib. Han fik ikke mulighed for at modtage de stimuli, der kunne have påvirket en læring hos ham. Dette medfører en mindre grad af begribelighed, da flere sociale situationer i sporten ikke er

genkendelige og betyder, at Ib udfordres, når han efterfølgende søger nye sportslige fællesskaber.

Kasper er blevet mere selvstændig, og deltager i sport uden sin far, og han byder samtidig modstand velkommen: *“I forhold til håndbold, når man når op i et lidt højere niveau end det man bare træner til hverdag, så bliver det sjovere og med mere modstand(...)”* (bilag 5, linje 19-22). Han beskriver selv i et af de ovenstående citater, at han er stagneret sportsligt, og har været det i lang tid, og dermed må partnere kunne bidrage til, at Kasper får stimuleret sin begribelighed, idet han møder mere modstand nu. Samspillet med partnere bidrager dermed til Kaspers udvikling, som gennem faderen havde et positivt udgangspunkt og yderligere kan fortsætte med Special Olympics. Han har ikke behov for sin far til at “oversætte” kommunikation til forståelig for ham længere, hvilket også er noget, som Ib udtrykker: *“Jeg forstår stort set altid kommunikationen”* (bilag 6, linje 24), hvor Ib understreger, at han forstår, hvad der bliver sagt. Der er mange fagtermer inden for idræt, men Ib behøver alene at forholde sig til håndbold termerne. Dette viser, at både Kasper og Ib også har gennemgået en udvikling i henhold til sporten, hvor de enten tidligere var ekskluderet eller under “overvågning” til, at de nu selvstændigt deltager i idræt. Dette vidner om, at Unified er rammesættende for et rum, hvor atleterne, i samspil med partnerne, kan udvikle sig sportsligt, samt at de forbedrer deres begribelighed. Særligt kommunikationen er væsentlig i et sportsligt regi, som det kommende afsnit vil udfolde.

6.1.1.1.1 Opsamling på om sportslig begribelighed opfattes som støj eller forståelige stimuli

Tendenserne i ovenstående analyse peger på, at flere af informanterne enten blev drillet ved udførelse af sport i barndommen eller slet ikke dyrkede det i skoletiden. Alle med oplevelser af kognitive støjende impulser, der ikke øger begribeligheden. En enkelt har haft sin far som træner, og herved har faderen oversat og skærmet den kognitive stimuli informanten modtog, hvilket medførte, at han havde en fin begribelighed omkring sporten.

Tendenserne viser yderligt, at informanternes sportslige oplevelser i dag er helt anderledes. At dyrke sport med andre med sammenlignelige problematikker og få hjælp til det af Unified partnere, er tydelig en fordel, for nu opleves det, der foregår som forståeligt og oversat til en brugbar kommunikation. Nu opleves diversiteten positivt og flere oplever høj glæde ved sporten og niveauet, hvilket kan være et positivt udtryk for begribeligheden.

6.1.2.1 Kommunikation - tidligere oplevelser versus nuværende oplevelser

Evan spørges, om han forstår de folk, han møder, hvortil han svarer:

Jeg har et godt indblik i, hvordan de andre er som personer, så jeg er god til at se, når de har brug for noget plads og når man skal give dem lidt tid for sig selv, ligesom jeg også har behov for. (bilag 3, linje 69-71)

Citatet beskriver, hvordan Evan vælger at møde andre mennesker ved at give dem plads og tid for sig selv, ligesom han selv har behov for. Han inviterer ikke ind til at snakke, men trækker sig og forklarer det med, at således vil alle helst have det. Evans selvforstærkende argumentation bevirker, at han har en høj grad af forudsigelighed med hans lidt ensidige opfattelse af, hvordan man ønsker at blive behandlet. Det vidner om, at hans tilgang fremmer en stærk grad af begribelighed.

På samme måde er Ib tydelig i opfattelsen af kommunikationen rettet til ham: *“Jeg forstår stort set altid kommunikationen”* (bilag 6, linje 24). Citat viser, at Ib har nemt ved at forstå kommunikationen, hvilket kan tilskrives, at han har bevæget sig i dette felt, siden han var 12 år gammel. Han bliver spurgt, om han bistod andre i henhold til at forstå kommunikationen, hvor Ib svarede *“Nej, det gør jeg ikke. Jeg passer bare mig selv”* (bilag 6, linje 26). Dette kan indikere en kognitiv forståelse af beskederne, men at han ikke nødvendigvis mener, at han kan bidrage med sin forståelse til andre. Her forventer han, at andre atleter og partnere påtager sig opgaven med at kommunikere på holdplan. Ibs opfattelse viser dog, at han befinder sig i den stærke ende af begribelighed kontinuet.

Anderledes ser det ud for Bo, da han bliver spurgt ind til, om han over- eller undervurderer situationer, hvortil han svarer: *“Jeg undervurderer situationer, og ikke helt tillægger det den betydning, som jeg skal. Det er noget med at læse folk”* (bilag 4, linje 67-68). Dette citat præsenterer Bos udfordring med at forstå omverdenen. Han er klar over, at der kommunikerer, men også at han ikke forstår, hvad afsenderen mener. Det kunne tilskrives en del af det mentale handicap og får den betydning, at stimuli kan virke forstyrrende og ikke særligt begribelige på trods af egen udmelding om, at Bo egentlig forstår, hvad folk kommunikerer. På samme måde beskriver Kasper mødet med andre mennesker: *“(…) Jeg kan sagtens møde mennesker, det er ikke det problem, det er at jeg gider bare ikke at snakke med dem, når jeg har fri! Men hvis det var omkring arbejde, var det ikke noget problem”* (bilag 5, linje 147-148). Citatet viser, at Kasper har nemt ved at kommunikere omkring emner

vedrørende sit arbejde på et lager, hvor han primært skal kende tingenes plads. Anderledes forholder det sig, når han skal snakke med mennesker om helt andre emner. Kasper dækker sig ind under, at det er fordi, at han ikke har lyst til at tale med mennesker, men det kunne tilskrives, at det er rigtigt svært for ham at tale om emner, som ikke er konkrete. Dette underbygger Kasper med i følgende citat:

“Jeg sidder bare der, fordi jeg ikke sådan har et rigtigt formål med at snakke med folk. Det er også derfor, at jeg ofte kommer med dumsmarte kommentarer i stedet for. (bilag 5, linje 164-166). Citatet illustrerer, hvordan Kasper prøver at byde ind med "noget", og da han ikke ved, hvad det handler om, siger han fjollede ting. Det er en måde at prøve at kontrollere situationen, således at han ved, hvad der sker og dermed prøver at øge sin begribelighed.

Omkring Evans opfattelse af genkendelighed på holdet svarer han følgende: *“(...) henover årene, når jeg har mødt forskellige, kan jeg se meget af mig selv fra mine yngre dage i de andre. Man ser noget, der går igen, fra mig i dem. (bilag 3, linje 84-86). Citatet underbygger den positive udvikling, han har oplevet gennem de 10 år, han har været med i Unified. At kunne se sig selv i andre, der reagerer som han selv ville have gjort, men ikke gør mere, viser en proces, hvor han har flyttet sig. Han reagerer ikke på input, der tidligere blev opfattet som støj. I stedet opfattes de nu som forventelige, og han har også en forståelse af, at andre reagerer, som de gør. Det indikerer en generel positiv udvikling i informantens begribelighed. Ligeledes ser Kasper positivt på kommunikationen på landsholdet. Han siger:*

“Internt på holdet, men også trænere og spillere imellem er tonen fin. (...) Vi er et stille hold, men partnere trækker gennemsnittet op, hvad kommunikation angår. De er udadvendte(...)” (bilag 5, linje 31-34).

Citatet illustrerer, hvordan Kasper forstår de input, han møder i miljøet, som positive. Når Kasper bemærker, at kommunikation trækkes op af partnerne og i samme åndedrag sidestiller det med at være udadvendt, kan det afspejle en forestilling om, at man som udadvendt er bedre til at kommunikere. Kasper har ikke dette ønske, men har tillid til, at partnerne dækker ind her, og det medfører en fin grad af begribelighed. Kommunikationen på træningsbanen er dog anderledes udfordrende for Kasper *“Det er fordi jeg primært visuel, jeg skal helst se tingene først, og så skal de lige bearbejdes, bare en enkelt gang nogle gange flere gange” (bilag 5, linje 42-44). Kasper erkender, at han bedst lærer visuelt, hvor partnerne kan gå ind og demonstrere forskellige øvelser og dermed oversætte de faglige termer til visuelle demonstrationer. Her hjælper partnerne med at bidrage til Kaspers begribelighed ved at*

‘støjende’ beskeder bliver forståelige, hvilket følgende citat viser: *“En af partnerne ligner, det er det nemmeste for ham, og han kan sige til mig, hvis du bare lige dækker op her, og bare lige gør sådan”* (bilag 5, linje 47-48). Citatet beskriver, hvordan Kasper møder et niveau, som er svært, og han er klar over, at visuel demonstration gør det nemmere for ham, og her hjælper partneren med at gøre kommunikationen begribelig. Dermed øger partneren Kaspers begribelighed

6.1.2.1.2 Opsamling kommunikativ begribelighed opfattes som støj eller forståelige stimuli

Ovenstående analyse viser, at halvdelen af informanterne oplever kommunikationen, de møder, som værende forståeligt, og alligevel kommunikerer informanterne ikke selv udadtil. Begribeligheden er dog høj alligevel.

Den anden halvdel af informanterne har svært ved at forstå, hvad der kommunikeres og ved at læse folk. Dermed er begribeligheden begrænset til støjende input.

Analysen viser endvidere, at der er sket en positiv udvikling gennem årene i Unified for den ene informant. Yderligere beskriver en informant, hvordan partnerne positivt hjælper både visuelt og verbalt med at kommunikere på en sådan måde, at vedkommende øger sin begribelighed markant.

6.1.3.1 Følelser - tidligere oplevelser versus nuværende oplevelser

Evan bliver spurgt, om han reagerer voldsomt på sine følelser, hvortil han svarer: *“Før i tiden ja, nu synes jeg, at jeg er lidt bedre til at holde det indenbords”* (bilag 3, linje 173-174). Evan har et nuværende fokus på, at han tidligere har oplevet svære følelser og reaktioner, men at han ikke skal reagere sådan igen. Denne positive udvikling og det forstærkede selvbillede opstår i kraft af, at han er i stand til at styre sine følelser, således at reaktioner ikke kan fremprovokeres. På den måde bliver situationen mere begribelig, når han ikke er i sine følelsers vold. Det ydre miljø bliver mere forudsigeligt, og begribeligheden styrkes hos Evan.

(...) han begyndte ind i mellem at tage kvælertag på et par spillere fra modstanderholdet. Der bliver jeg irriteret over, fordi man har temperament, så synes han, at det skal gå ud over nogle, som ikke har gjort ham noget. Det kan irritere mig. (bilag 3, linje 135-141).

Citatet viser, at Evan skammer sig over folk, som ikke kan styre sig. Dette kan skyldes, at han tidligere reagerede voldsomt på sine følelser. Nu distancerer han sig til denne opførsel. Det viser en udvikling i opfattelsen af udefrakommende stimuli, og hvordan man behørigt kan

tillade sig at reagere på dem. Han blev mobbet i folkeskolen, og derfor forventer han, at andre også skal kunne modstå stimuli på samme måde, som han gør nu. Han bliver irriteret, men qua hans udvikling, bliver han ikke udadreagerende. Denne udvikling er tydelig også hos ham selv. *“Jeg ændrer mig fordi jeg har fået mere ro på i min hverdag, så er jeg blevet bedre til at hvile i mig selv og det var jeg ikke så god til før i tiden”* (bilag 3, linje 57-59). Citatet viser, at Evan forventer modgang, men Evan ved, at ro gavner ham og afspejler stor forudsigelighed og begribelighed hos Evan. Ligeledes beskriver Bo, hvordan han gennem Special Olympics holdet har lært at arbejde med sine følelser omkring skuffelser:

Jeg plejer at sige, at vi vinder næste kamp eller at vi skal spille videre. Tænk på kampen, som om det var en ny kamp, og ikke gå ned med flaget. Det er okay at tabe, men jeg vil gerne gøre det bedre næste gang. (bilag 4, linje 109-111).

Bo håndterer sin skuffelse ved brug af ordvalg og klichéer, som han tydeligvis har hørt mange gange. Dermed kan han sammenligne følelsen af skuffelse med noget, andre har prøvet før og gøre skuffelsen til en begribelig størrelse, som han kan arbejde med. Endvidere giver han skuffelsen en karakter af forventelighed, og dermed bliver et nederlag ikke mere end blot en “afspilning” af tidligere oplevelser. Det kan tyde på, at Bo har tillært nogle værktøjer til at bearbejde den stimuli, som han modtager, og dermed bliver processen en udvikling fra støj til at være en kognitivt forståelig og dette tillært og hjulpet gennem Special Olympics. På lignende vis spørges Ib, om han bliver overrasket over folks opførsel:

“Jeg har oplevet mange forskellige ting igennem mit liv, så der har jeg oplevet at nogle kan blive meget sure og nogle bliver ikke sure” (bilag 6, linje 51-52). Her fremstår en afslappet og genkendelig oplevelse af andres følelser, som ikke influerer på Ib, da han blot konstaterer dem og ikke involverer sig. Ib bliver spurgt ind til, hvordan han føler, når han møder modstand både inde men også uden for banen, hvortil han svarer *“Det har jeg været vant til, så det gør mig ikke noget”* (bilag 6, linje 58). Samtidig er oplevelsen af modstand noget, Ib genkender og ikke er problematisk for ham, da situationer, hvor han møder modstand, er genkendelige.

Ib blev spurgt ind til, hvordan han reagerer, hvis han bliver skuffet over andre, hvortil han svarer *“Det har jeg aldrig nogensinde blevet før”* (bilag 6, linje 80), og i den forlængelse har han aldrig oplevet nogle former for uretfærdig behandling. Ibs kommentarer til hans forventninger til andre afslører et lavt forventningsniveau til andre. Ved at sætte lave forventninger er det nemmere at indfri, hvilket lykkes for Ib. De lave forventninger medfører

en genkendelig følelse, og dermed behøver Ib ikke at forholde sig til eventuelle negative perspektiver. Til gengæld åbner han op for de positive forventninger omkring følelsen af succes, som Ib siger *“Det er nok sådan en følelse om, at det gerne må komme igen”* (bilag 6, linje 95). Denne følelse kan, hvis den indfries, være med til at fortsætte genkendeligheden og styrke OAS.

Anderledes kæmper Kasper med at håndtere sine følelser i forhold til nogle af dagligdagens opgaver og fortæller følgende:

Jeg er mest skuffet over ting, som jeg havde forudset. Der er vi måske tilbage til det der ligner noget depressions værk, ligesom det med vasketøjet. Vil du gøre noget ved det vasketøj, så skal du "bare" gøre noget ved det. (bilag 5, linje 174-177).

Citatet indikerer en høj grad af forudsigelighed, da Kasper godt ved, at han skal vaske tøj, når han begynder at løbe tør for rent tøj. Problemet opstår, når han ikke får klaret opgaven.

Kasper forstår ikke, hvorfor han ikke får vasket sit tøj og presses på begribeligheden. Det er ikke selve handlingsdelen, som trækker begribeligheden ned, men det er måden, han reagerer på de kognitive input, hvor han får depressive tanker over ikke at udføre de pligter, han burde gøre. Det vil sige, at selv om han ikke ved, hvorfor han ikke kan tage sig sammen til at vaske sit tøj og selv om, at han prøver at peptalke sig til at gøre det, så lykkes det ikke.

Kasper oplever også andre situationer, hvor følelserne går i hårdknude for ham, som han siger:

(...) lillesøster købte katte, hun ikke passede på, og i stedet for at rydde op, som normale mennesker ville, så ignorerede jeg det. Det er noget hun bare skal gøre, det havde ikke noget med mig at gøre, men det kommer til at påvirke mig, fordi det frustrerede mig, at hun ikke tog vare på de katte, som jeg synes hun skulle, man kan sige, at det blev en form for en kold krig(...). (bilag 5, linje 126-132).

Han ved godt, at normale mennesker bare ville lade dilemmaet ligge, men det kan han ikke, da det bliver støj i hovedet, fordi han forventer og ønsker sig noget andet. Kasper prøver først at håndtere det ved at ignorere det, men der bliver så meget støj, at det eskaleres, og han taler om en kold krig. Situationen er presset, hans følelser og efterfølgende reaktioner er ikke nemme at håndtere. Dermed fremstår verden uforudsigelig og Kasper presses på sin begribelighed og følelserne, som han ikke kan håndtere. Kasper er klar over, at det ikke er

optimalt, og at det går ud over både kattene og ham, men støjen er for stor til, at han kan ændre det, og han kan ikke se sig ud af situationen ved at vælge andre løsninger. Herved ses, at forudsigeligheden er meget lille, og dermed en lav begribelighed.

6.1.3.1.1 Opsamling følelsesmæssig begribelighed opfattes som støj eller forståelig stimuli

Ovenstående analyse viser, at flere af informanterne tidligere havde svært ved at styre deres temperament og reaktioner på deres følelser. De har nu bedre styr på det og tilskriver, at det er lykkedes på grund af Unified og partnerne, hvilket indikerer en nuværende høj begribelighed.

Analysen illustrerer også, at enkelte har voldsomme følelsesmæssige udfordringer og ikke formår at omsætte de kognitive input, han får fra sine omgivelser. Han er ikke i stand til at hjælpe sig selv eller opleve en udvikling i kraft af Unified på trods af, at de fungerer som en ydre ressource for ham, hvilket ikke bevirker en god begribelighed.

6.1.2 Håndterbarhed

Den anden komponent i OAS omhandler, jævnfør teoriafsnittet, en overbevisning om, at man via de ressourcer, man har til rådighed, kan klare de krav, som stilles i henhold til de stimuli, man bliver Bombarderet med (Antonovsky, 2000, s. 35-36).

6.1.2.1 Sport

Informanterne spørges ind til, om de i svære situationer kan hente hjælp hos holdkammeraterne, hvortil Evan svarede:

Ikke rigtigt, så er det måske mere der hvor jeg har brug for at sidde lidt for mig selv, måske få lidt musik i ørerne eller sådan noget eller bare lige få lidt ro i hovedet uden at snakke med nogen. Nogle gange kan det også være, at det hjælper lige at snakke med en engang imellem. (bilag 3, linje 120-123).

Evan er klar over, at hans største behov, i svære situationer, er at hvile hovedet. Helt præcist skaber han ro ved at holde afstand til andre. Det er et udtryk for indre ressourcer, at kende sig selv og at kunne håndtere sine behov. Ligeledes fortæller citatet, at han er i stand til at række ud efter hjælp, når han har brug for det og balancerer brugen af indre og ydre ressourcer efter

behov. Dermed kan Evan bruge de ydre ressourcer til at være stillads for de indre ressourcer og øge håndterbarheden.

Bo svarer også, at han har god erfaring med at kunne trække på de ydre ressourcer i svære situationer: når han svarer: *“Ja. Det plejer partnerne at være rigtig gode til”* (bilag 4, linje 77) og *“Ja, både fra landstræneren, men også partnerne”* (bilag 3, linje 73). Citatet viser, at Bo har en positiv forventning om at kunne søge hjælp, hvis man bliver presset. Dette bliver yderligere bekræftet i en observation af Bo, hvor *“Da Bo havde svært ved at forstå en øvelse, forklarede en partner den”* (bilag 9, linje 22). Herved øges Bos ressourcer i kraft af, at de ydre ressourcer er stærke, i form af både partnere og landstræneren, hvilket resulterer i øget håndterbarhed. Dermed har både Evan og Bo en forventning og tillid til fremadrettet at kunne trække på ydre ressourcer, når det er nødvendigt og dermed en tro på, at modstand kan håndteres.

Informanterne adspørges om kommunikationen på landsholdet kan udfordre, hvortil Bo svarer: *“Nogle gange går det ret hurtigt, og det kan være svært at forstå, hvad man skal lave”* (bilag 3, linje 33-34), Informationsniveauet er hurtigere med anderledes kognitive input end, hvad Bo er vant til og det udfordrer ham. Bo`s indre ressourcer er ikke tilstrækkelige til at forstå og håndtere håndboldverdenen i Unified regi. Bo er klar over, at han må supplere egne kompetencer og trække på andres, her i form af partnerne, hvilket han beskriver således *“Ja. Partnerne er gode til at forklare det og sætte tid af til det”* (bilag 4, linje 36). Han viser, at han er stærkt afhængig af sine ydre ressourcer, men også har en forventning om, at partnerne både kan og gerne vil hjælpe ham. Det skete også, da han skuffede sig selv *“Bip testen gik ikke som han regnede med, og virkede skuffet bagefter. Sammen med en partner kom han i godt humør igen”* (bilag 9, linje 19-20). Bo præsterede ikke, som han havde håbet, og blev skuffet, men tyede til sine ydre ressourcer for at blive glad igen. Tilsammen øger han sine samlede ressourcer ved at bruge både indre og ydre ressourcer og dermed øges håndterbarheden.

Netop til spørgsmålet om at hjælpe andre med at forstå budskaber til træning, svarer Ib *“Nej det gør jeg ikke. Jeg passer bare mig selv”* (bilag 6, linje 26). Dette viser, at Ib ikke regner med at der er hans opgave at hjælpe andre. Det kan handle om, at Ib ikke mener, at han har potentiale til at hjælpe, eller viden og kompetencer, til at byde ind med. Disse manglende kompetencer sætter han ikke i spil, og på den måde er det et udtryk for indre ressourcer, at Ib ikke begiver sig i kast med noget han ikke føler sig sikker på, som for eksempel taktiske

budskaber. Det kan også være et udtryk for, at Ib ligesom Bo har tillid til, at partnerne og andre hjælper medspillerne, hvis det er nødvendigt, hvilket igen er et tegn på øget håndterbarhed.

Informanterne spørges om hvordan de håndterer at være på landsholdet og Evan svarer:

Det håndterer jeg på den måde, at det er fedt at vide, at man har niveau til at komme med og så når holdet bliver udtaget, så vide at, man har hver sin funktion, men at man også er sammen om det (...) bare det at være en del af et fællesskab og vide at, man kan præstere sådan her sammen, er fedt. (bilag 3, linje 106-109).

Citatet afspejler en stolt Evan der oplever at være en del af noget større og at kunne præstere sammen, hvilket han stortrives i. Han er klar til at gøre sin del og partnernes evner til at inkludere ham håndboldmæssigt, således at han oplever at have indre ressourcer der kvalificerer ham til at være på landsholdet. Han trækker dermed på legitime andre og øger sin håndterbarhed ved at benytte sig af både indre og ydre ressourcer.

Netop at benytte sig af indre og ydre ressourcer viser Evan i følgende citat, der handler om sport og mod:

Nu elsker jeg det, for jeg har fundet en gruppe gutter, som er villige til at acceptere mig, for den jeg er og det gør man kun ved at smide det hele på bordet, ikke med at holde noget tilbage. (bilag 3, linje 33-35).

Evan viser at han er i stand til at bruge sine indre ressourcer, til at styre sine ydre ressourcer. Når han modigt fortæller om hans mentale diagnose, tager de andre hensyn og forstår hans reaktioner. Når han fortæller om hans udfordringer og mangler, inviterer han sine ydre ressourcer til at dække ind for sine "mangler", eller i hvert fald ikke kan stille samme krav til ham. På den måde bruger han sine ydre ressourcer til at opbygge en form for støttende ramme omkring ham, hvilket medvirker til en stærkere håndterbarhed.

Derimod viser Kasper ikke stærke indre ressourcer, når det handler om at håndtere skuffelse, som citatet afspejler:

"Jeg synes at jeg løb ganske godt. Man kunne godt være skuffet over ikke gå videre over sit eget niveau, så jeg kunne jo have forberedt mig bedre, hvis jeg ikke skulle blive skuffet over mig selv. Så kan godt gå hen og blive lidt deprimeret." (bilag 5, linje 181-184). Citatet viser, at han godt kan blive nedtrykt og en smule deprimeret, hvis han bliver skuffet og ikke lever op til egne forventninger. Kasper viser forståelse for at han havde muligheden for at forberede sig, men gjorde det ikke. Skuffelsen over ikke at præstere kædes sammen med

overraskelsen over, at han faktisk synes han præsterede. Denne reaktionsmåde, hvor Kasper reagerer stærkt og negativt på stimuli, fremmer ikke hans indre ressourcer, da han retter de negative tanker indad. Det ændrer sig, da han hører kommentarerne fra de andre, som hylder ham for præstationen. Her hjælper de ydre ressourcer Kaspers håndterbarhed, og medfører en forventning om at overkomme fremtidige stimuli. På trods af hans skuffelse over egen præstation øges håndterbarheden kun marginalt ved hjælp af de ydre ressourcer.

Anderledes forholder det sig hos Ib, som spørges til, hvordan han reagerer, hvis han møder modstand, med følgende svar *“Det har jeg været vant, så det gør mig ikke noget”* (bilag 6, linje 58). *“Når jeg er ude og spille håndboldkampe med holdet derhjemme, der taber vi tit. Så der møder vi meget modstand og det klarer jeg meget godt”* (bilag 6, linje 60-61). Det kan skyldes, at han er vant til at tabe så mange gange, at han har accepteret at tabe. Det kan også betyde, at Ib har lært at håndtere nederlag og ikke lade sig påvirke. I begge tilfælde er det udtryk for indre ressourcer, at Ib håndterer de mange nederlag så enkelt. Omvendt er han også på landsholdet og skal til Special Olympics, hvor der af omverdenen lægges pres på at vinde. Spørgsmålet er, om ikke de ydre ressourcer ved Special Olympics kan hjælpe Ib til at håndtere, hvis eventuelle nederlag eksponeret på en måde, hvor det kan være svært at være upåvirket, således vil de ydre ressourcer kunne have positiv indflydelse på hans håndterbarhed.

6.1.2.1.1 Opsamling på sportslig håndterbarhed i form af indre og ydre ressourcer

Ovenstående analyse tyder på tendenser til øget håndterbarhed ved flere parametre, herunder at informanterne trækker på ydre ressourcer ved svære situationer. Samtidigt øges den ved, at flere informanter trækkes på ydre ressourcer, når kommunikationen bliver svær, eller kammerater skal have hjælp til at forstå, hvad der meddeles dem. Yderligere øges håndterbarheden ved en stor glæde fra informanterne om at deltage på landsholdet, velvidende at denne mulighed opstår ved hjælp af ydre ressourcer. Håndterbarheden øges også ved, at flere har opbygget stærke indre ressourcer, hvor de samtidigt benytter sig af ydre ressourcer hvis behovet opstår. Ved en enkelt informant ses lav håndterbarhed, da han ikke magter at mobilisere hverken indre eller ydre ressourcer.

6.1.2.2 Socialt

Informanterne spørges ind til hvordan de reagerer ved skuffelser, hvilket Evan beskriver som:

(...) Jeg laver intet, bare er hjemme, ikke ud at gøre noget og så måske slappe af med noget godt at drikke. Bare simpelthen slappe af og lade op, så jeg kan være klar igen, til at være sammen med andre. (bilag 3, linje 91-96).

Både Evan, Ib og Bo viser, hvordan de alle bevidst trækker sig fra andre mennesker og sørger for at fjerne stimuli omkring sig. Ved at fjerne stimuli skabes der ro, og denne ro er nødvendigt for at blive tanket op til igen at kunne åbne op til omverdenen og igen modtage nye stimuli. Alle tre er klar over at denne nødvendighed er essentiel og imødekommer dermed egne behov for i øvrigt at kunne agere i verdenen. At kende og imødekomme egne behov er et udtryk for stærke indre ressourcer og demonstrerer høj håndterbarhed i forhold til deres sociale liv.

Ib uddyber oplevelsen af at håndtere skuffelser: *“Lige for mit vedkommende har jeg altid været god til at håndtere ting”* (bilag 6, linje 36). Han demonstrerer en erfaring om, at han kan håndtere de stimuli, han møder på sin vej. Det viser Ib også ved en observation *“til prøvning af tøj, var der mange mennesker. Her hjælper Ib med at dele de nye ceremoni trøjer rundt”* (bilag 9, linje 54-55). Følelsen af at kunne klare alle udfordringer fortsætter i svaret på, hvordan han reagerer på at blive skuffet over andre med *“Det er jeg aldrig nogensinde blevet før”* (bilag 6, linje 80). Citaterne indikerer, at Ib har positive forventninger og tillid til både sig selv og omverdenen og fortsætter med at tale om tillid: *“Den er god. Jeg har altid haft god tillid til andre mennesker”* (bilag 6, linje 97). Ibs grundlæggende positive indstilling til både sig selv og omverdenen er et udtryk for, at han er blevet mødt positivt. Indstillingen er dog en smule unuanceret, og kunne måske handle om, at han vælger ikke at stille krav til andre for ikke at risikere at blive skuffet. Overordnet er det et udtryk for indre ressourcer, at kunne leve efter et positivt mindset om sig selv og andre og demonstrere høj håndterbarheden.

Anderledes ser det ud for Kasper som fortæller: *“Jeg føler selv, at mange af de situationer, som jeg har i hverdagen, om det stort set næsten uanset hvad det er, så er den største udfordring i mit liv altid mig selv”* (bilag 5, linje 105-107).

Citatet afspejler en frustreret Kasper som udfordres af sig selv men som har et bud på, hvad der skal til; *“Det ville hjælpe mig mest, hvis jeg var mere aktiv, det ville også hjælpe på de ting, som jeg har problemer med i hverdagen. Så hvis jeg gjorde mere ud af at strukturere, og det smittede af på min hverdag, ville det være godt.* (bilag 5, linje 74-76). Citaterne afspejler frustration hos Kasper, og han retter både årsag og løsning mod sig selv. Det udfordrer ham,

da han ikke har fundet ressourcerne til at løse dem, og da både årsag og løsning ligger hos ham selv, overvejer han ikke at række hånden ud og få hjælp fra andre. Det øger ikke håndterbarheden, at hans indre ressourcer er svage, og hans ydre ressourcer ikke er synlige.

Det sociale liv kan være udfordrende, fortæller Kasper:

Jeg sidder bare uden formål med at snakke med folk. Ofte kommer jeg med dumsmarte kommentarer. Det er ikke de dybe samtaler, folk får med mig. Hele livet har jeg ikke været en del af et fællesskab, men lidt udenfor. Ikke altid, men ofte er der nogen fra dit hold, som hiver en med ind, det tror jeg sker med dem, vi har på holdet nu. (bilag 5, linje 164-171).

Citatet afdækker, hvordan Kasper sociale udfordringer og kommunikationsvanskeligheder piner ham. Han er ikke i stand til hverken at smalltalke eller have dybe samtaler og dækker sig ind med at spille klovn og sige dumme ting, hvilket yderligere marginaliserer ham. Det er svært for ham at agere anderledes, og han håber, at partnerne vil hjælpe til at trække ham med ind i fællesskabet, da han ikke kan selv. Dermed udtrykker han håbet om, at partnerne, de ydre ressourcer, dækker ind for ham og hjælper ham socialt. Et lignende ønske udtrykker Evan i følgende citat:

At man bliver behandlet som et barn, selvom man er en granvoksen mand eller kvinde. Simpelthen at blive kastet ind i en boks og blive efterladt i den, i stedet for at tænke på, at de kan mere end man tror, hvis bare man giver dem tøjlerne og redskaberne til at gøre det, for så kan de jo være ligesom alle andre. Bare med skånehensyn. (bilag 3, linje 148-152).

Evan efterlyser, at folk ser ham for den, han er – at han er et menneske med et stort potentiale, hvis han er i de rigtige rammer. De rigtige rammer har han dog brug for hjælp til at sætte, og her fremkommer hans ønske både om hjælp men også at fremstå som alle andre. Evan efterspørger dermed andre, der vil hjælpe ham, således at han kan agere som ‘normale’, for mere skal der ikke til.

Bo beskriver hvordan han bruger ydre ressourcer, hvis han er ked af det: “Jeg plejer at snakke med andre om det og åbne op” (bilag 4, linje 99). Citatet indikerer, at han har tillid til sine medmennesker og bruger dem med forventning om, at de ydre ressourcer bidrager positivt til løsningen på problemerne.

Dermed er der fælles tendenser hos Kasper, Bo og Evan, som alle efterlyser hjælp udefra, af andre til at trække dem ind og være en del af fællesskabet, samt at andre også hjælper med at håndtere skuffelser. De er alle afhængige af, at ydre ressourcer stiller sig til rådighed, så de kan trækkes på deres ressourcer som sammen med egne ressourcer bedre muligheden for at håndtere livet. Både Kasper, Bo og Evan oplever, at Unified partnere og landstræneren imødekommer denne efterspørgsel, og dette øger deres håndterbarhed.

Kasper blev spurgt ind til, om han blev bedre til at håndtere ting efter en weekend med landsholdssamling, hvortil han svarede:

Jeg sidder på en bølge af folk, som hjælper og planlægger ting for mig, nogle som har styr på logistikken omkring ting og sager, enten hvornår vi skal afsted, og nogle af gangene også, hvornår samlingerne er, om vi skal mødes i omklædningsrummet.
(bilag 5, linje 69-72).

Citatet demonstrerer Kaspers oplevelse af omverdenens hjælp til ham. Den er så massiv, at den virker som en bølge, som han ikke er en del af. Kasper accepterer hjælpen og stoler på sine ydre ressourcer til at klare alle planlægningsopgaver for ham. Det har ingen betydning, om han selv er god til at planlægge, men at han stoler på, at andre klarer opgaven for ham. Denne tillid viser tegn på brug af de ydre ressourcer, som han har til rådighed.

Balancen mellem at trække på indre ressourcer og bede om hjælp af ydre ressourcer, som både Evan, Ib og Kasper benytter sig af, viser en høj grad af håndterbarhed.

6.1.2.3 Opsamling på social håndterbarhed i form af indre og ydre ressourcer

Ovenstående analyse viser en tendens til, at flere informanter har stærke indre ressourcer i form af at håndtere udefrakommende stimuli. De trækker sig fra omverdenen og skaber ro omkring sig. En enkelt informant har dog ikke disse ressourcer og er mere negativ over for sig selv.

Analysen frembringer klare signaler om, at informanterne efterspørger hjælp udefra. De er dybt afhængige af denne hjælp og ved det godt. Derfor er hjælpen fra partnerne i Unified meget efterspurgt, og informanterne har tillid til, at de får den, for at kunne agere tilfredsstillende for dem selv.

6.1.3 Meningsfuldhed, sport og socialt

Ifølge Antonovsky kan man kun forbigående ligge højt på *begribelighed* og *håndterbarhed*, hvis man ikke har en høj grad af *meningsfuldhed*. Personen med engagement og motivation har verden foran sig, og råderummet over forståelse og ressourcer er tydelige. Omvendt, hvis man ikke tror på, at man har forståelse og ressourcer til en given situation, vil forsøget på at mestre situationen være yderst besværligt. Det følgende afsnit vil afdække, om atleterne med diagnoser oplever sport og Unified som værende meningsfulde.

Idéen om sammenhold fylder meget hos alle informanter.

(...) Jeg har spillet på et almindeligt basketballhold, hvor jeg følte, at jeg ikke var en del af det, men lidt udenfor, selvom det var en flok flinke gutter. Så kommer jeg her til noget, hvor jeg ikke kun er sammen med andre som mig, men hvor jeg er en del af det og faktisk kan bidrage med noget. Det gjorde en forskel, så Special Olympics for mig, er perfekt, for dem, der får svært ved at begå sig på et normalt hold, selvom de gerne vil dyrke sport. (bilag 3, linje 23-30)

Evans citat rammer præcist hele mindsettet bag Unified og viser succesfuldt, hvordan Evan føler sig inddraget som en del af et hold, og herved også oplever at kunne bidrage med sig selv. Evan har hele livet kæmpet med en oplevelse af at være udenfor og følelsen af at være anderledes. På Unified holdet indgår han som en del af konceptet, og den rammesætning har voldsom indflydelse på hans motivation, hans glæde og hans selvopfattelse. Denne inklusion er vigtigere for Evans selvopfattelse, end da han spillede basketball med flinke gutter, fordi han nu er en del af løsningen. Følelsen af at være vigtig er så essentiel, at Evan oplever en perfekt setting, og det har en markant indflydelse på motivationen, og det viser en høj grad af meningsfuldhed. Han uddyber "*(...) og det med, at man kan stole på andre og vide, at man har et fællesskab med andre, der minder om en, det gør alverden.*" (bilag 3, linje 18-20). Citatet afspejler det dybe menneskelige behov, der er indlejret i ønsket om at være en del af et fællesskab. Heri ligger både behovet for at kunne spejle sig i medlemmerne af fællesskabet og det at være sammen med åndsfæller. Disse behov dækkes hos Evan i Unified og medfører glæde og motivation, som fremmer meningsfuldheden markant.

Bo fortæller også, at netop Unified betyder meget for ham, og dermed er det meningsfuldt for ham. Han udtaler: "*Jeg får nye venner, og jeg glæder mig til at spille sammen med både*

partnere, men også Special spillere med diagnoser” (bilag 4, linje 124-125). Citatet viser, at mixet med partnere og atleter med mentale diagnoser er velfungerende for Bo, og dermed taler det lige ind i Unified tanken. Han taler både om det at få nye venner men også at spille håndbold sammen. Når Bo oplever at få nye venner, er det en komponent, som støtter selve udførelsen af sport og er med til at gøre det yderst meningsfuldt. Ib uddyber yderligere om sin deltagelse i Unified: *“Jeg elsker at spille håndbold. Det er dejligt”* (bilag 6, linje 13). Ib viser, at han er følelsesmæssigt investeret i håndbold. Desto mere følelsesmæssig involveret han er, desto større grad af meningsfuldhed oplever han. Ib fortæller om oplevelsen af at spille med mange forskellige typer: *“Det synes jeg er meget godt. Så lærer man også nogle uden diagnoser at kende, og hvordan et sammenhold kan blive”* (bilag 6, linje 30-31). Citatet viser, hvordan Ib oplever samspillet positivt. Han nyder at spille med partnerne, og indirekte afslører han, at han normalt ikke oplever et sammenhold, da han nu er opmærksom på, hvor godt et sammenhold kan blive. Det underbygges med Ibs fokus, der ikke retter sig mod det sportslige på banen, men udelukkende drejer sig om det sociale element. Ib er nysgerrig på de mange forskellige typer af Unified partnere, og han er motiveret til at lære dem at kende og spille sammen. Derved bliver det meget meningsfuldt for Ib at opleve det sociale fællesskab. Hos Kasper fylder sammenholdet i Unified konceptet dog mindre.

Nogle gange træner vi med vores C-hold, og ikke for at være arrogant, men det svarer lidt til at sætte Mikkel Hansen på banen, hvor det udelukkende er folk med diagnoser som spiller. (bilag 5, linje 230-232).

Citatet afspejler Kaspers holdning til de fælles træninger med de andre hold. Han har øje for kontrasten til sit eget klubhold, hvor han sammenligner sig med Mikkel Hansen. Mikkel Hansens håndboldsko er store at prøve at udfylde, og citatet viser Kaspers høje tanker om egne evner. Hertil er det interessant, at Kasper ikke nævner niveauforskellen til partnerne. Det falder ham ikke ind, at partnerne måske kunne opleve deres fælles træning som kedelig. Kasper har mest øje for sit eget perspektiv, og mener at han har store fordele af at spille med partnerne. Det motiverer ham, og det er dermed meningsfuldt at være på landsholdet. Yderligere motiverer det ham at gøre det godt og få anerkendelse for det *“til bip test gav han alt hvad han havde, og blev tiljublet af de andre bagefter”* (bilag 9, linje 40).

Fælles for alle informanterne fremgår det, at turen til Berlin er en stor motivationsfaktor.

Det har jo været målet at komme videre i systemet i forhold til, med min tur til at komme til et eller andet land, og her spille for sit land. Så jeg vil sige, at det her er nok grunden til, at jeg stadig spiller håndbold. (bilag 5, linje 250-253).

Citatet præsenterer, at Kasper har et klart mål med sin håndbold: Han vil spille for Danmark. Kasper har et indblik i systemet, og det motiverer ham at skulle ud og spille i udlandet. Han er helt på det rene med, at engagementet ligger her, og derfor er det meningsfuldt at spille på Unified-holdet. Han uddyber: *“Jeg er motiveret til Berlin, ja. Det man kan sige, at det er også det som gør, at selvom træningerne er kedelige i klubben, så møder man stadig op”* (bilag 5, linje 228-229). Ib fortæller om udsigten til OL: *“Det at vi skal til OL. Det motiverer mig meget”* (bilag 6, linje 116). Citatet viser meget tydeligt, hvor entusiastisk Ib er om OL opgaven. Han skal til de Olympiske Lege, og så skal han bare være klar. Ib fortæller om, hvordan han forbereder sig *“Ja jeg træner meget ude på efterskolen for at komme i form”* (bilag 6, linje 118). Dette engagement, som viser sig ved at han bruger store dele af sin fritid udover landsholdssamlingerne på at træne, og på at være i den bedste udgave af sig selv, viser, hvor motiveret Ib er. Ib viser, at han selv tager ansvar for både at træne og komme i form og gør det uafhængigt af andre og uden en træner. Dette fortæller, at Ib har et stort ejerskab, dedikation og engagement til opgaven, fordi det er meget meningsfuldt. Ib beretter om ønskerne til OL, og siger *“At vi vinder guld og jeg bliver udtaget igen til næste samling”* (bilag 6, linje 122). Han demonstrerer sin målsætning om, at gå hele vejen, men også at det ikke i sig selv er nok. Han vil gerne med igen om fire år, til næste gang der er et Special Olympics arrangement. Dermed har Ib et incitament til at deltage i Berlin, gøre det så godt som muligt, og derefter holde sig i form de næste fire år, så han er klar til endnu en omgang. Han viser et enormt engagement, er dedikeret og motiveret både til det forestående mesterskab, men også til at ville arbejde frem mod det næste Special Olympics. Dermed er han topmotiveret og arrangementet er meningsfuldt for ham. Evan blev spurgt ind til, hvad deltagelsen på landsholdet betyder for ham, hvortil han svarer:

(...) jeg troede ikke at der var, noget der hed landsholdet inden for, sådan noget her, som hedder Special Olympics, men så da jeg fandt ud af det og bare troede at der var sådan en lille nips stævne ligesom herhjemme på normal klubvis, men så kommer til en slutrunde og ser, hvor fantastisk stort det er og simpelthen blive overrasket over, at der her det er for os. Det er frygtindgydende, hvor meget det betyder. (bilag 3, linje 208-213).

Dette citat er fra en mand, som sjældent er blevet prioriteret i sit liv, og pludselig er der et kæmpe arrangement, som han er blandt hovedpersonerne i. Det er så betydningsfuldt, at han bruger ord som frygtindgydende om det. Evan investerer tid, energi og er dybt engageret i dette landshold, som han har været en del af længe, og det er yderst meningsfuldt for ham. Det fører til en større OAS og dermed en større sundhedsfremme. Evan uddyber yderligere:

Landsholdet er en oplevelse for livet, det havde jeg aldrig nogensinde troet, jeg ville kunne prøve sådan noget og så at kunne det, det er livsændrende. Det var det som gjorde at jeg begyndte at spille almindelig håndbold også, så det har ført til der hvor jeg er i dag. (bilag 3, linje 41-43).

Unified har dermed en stor indflydelse på Evan. Så stort at han kalder det for livsændrende og noget, han ikke havde turde drømme om. Det flytter så positivt ind i Evan, at han motiveres til at bevæge sig ind på andre arenaer, hvor han nu har mod til at dyrke sport. At kunne flytte et menneske til at tro på sig selv er decideret sundhedsfremmende, og særligt når Evan er et menneske med mentale udfordringer, så kræver det en form for meningsfuldhed at turde begive sig ud på nye områder, hvor han tidligere har lidt nederlag. Evans drive rettet mod sport er stærkt motiveret, og da sport samtidig har en fysisk indflydelse på velvære, virker det yderst meningsfuldt og sundhedsfremmende.

6.1.3.1 Opsamling

Ovenstående analyse viser, at informanterne oplever Unified som meningsfyldt. Hvor Evan, Bo og Ib stærkt motiveres af sammenholdet og fællesskabet i Unified, så motiveres Kasper i højere grad af udsigten til at blive bedre og træne med nogle gode spillere. Fælles for alle informanterne er, at det kommende Special Olympics er en stor ting, som har betydning for deres motivation til sporten og deres følelsesmæssige involvering. Dermed tyder ovenstående analyse på en klar sammenhæng mellem Unified og oplevelsen af meningsfuld sportsudøvelse hos informanterne.

6.2 Organisationstilpasning

Ny-institutionel teori har til formål at forklare, hvordan organisationer tilpasser sig og overlever i et konstant foranderligt miljø. Hertil er Unified et koncept, som lægger vægt på inklusion og mangfoldighed, hvilket kan have implikationer for, hvordan organisationer tilpasser sig et miljø og fungerer i samfundet. Unified og institutionel teori har dermed flere

fælles markører, hvor begge koncepter fokuserer på, hvordan organisationer tilpasser sig et miljø. Hvis man anskuer Unified ud fra et *World society og world culture* perspektiv, vil der være et internationalt “top-down” styring, hvilket ses i følgende citat:

Vi fik vi nogle penge fra EU og vi fik nogle penge fra et et par andre steder, som ligesom parasport gerne vil prøve at se, om det kunne have sin gang her i Danmark. Så lavede vi et samarbejde med Dansk Handicap Forbund, eller som det hed dengang, Parasport Danmark. Vi ville se, om DBU kunne få klubber til at prøve det her Unified koncept og lave nogle forskellige steder, hvor det her det så skulle prøves af og det havde vi nok en del klubber, der gjorde blandt andet min klub. (bilag 8, linje 11-16).

Citatet viser, at initiativet ikke kom fra klubberne selv, men at det var initieret udefra. Her var Special Olympics initiativtagerne, hvilket yderligere bliver bakket op ved følgende citat “*Det er ikke noget, vi har opfundet i Danmark. Det er noget, vi er blevet pålagt af Special Olympics organisationen*” (bilag 7, linje 60-61). Dette initiativ kan forklares ud fra det førnævnte *World society og world culture*-perspektiv, hvor større organisationer laver en formel rammesætning for, hvordan mindre institutioner skal operere. Det blev endvidere et krav for at kunne deltage i World Games, at man forsøgte med Unified-konceptet. Her var det dog Parasport Danmark, som videreførte kravene til Unified konceptet.

Det var, at de skulle med deres hold en uge til World Games for parasport i Athen og det er noget med, at der blev udtaget et hold. Det var det hold, der kunne få Unified konceptet til at virke, altså det her med at have en partner og have et menneske med et udviklingshandicap til at spille sammen. (bilag 8, linje 20-24).

Special Olympics organisationen gjorde det til et krav, at man arbejdede med Unified-konceptet, hvis man fortsat skulle kunne tilmelde hold til World Games. Derigennem lavede Parasport Danmark en præmie til det hold, som lykkedes med at implementere Unified, hvor præmien bestod af to uger i Athen med Parasports OL-delegation. Når foreninger forsøger at implementere dette i klubregi, er det et tegn på foreninger, som forsøger at tilpasse sig omgivelsernes krav og dermed forsøger at sikre deres egen legitimitet. Denne forandring er dog foranlediget på baggrund af pres udefra, hvor initiativet ikke er på baggrund af store danske institutioner, men på baggrund af udenlandsk initiativ. Heri kan man finde svaret på, hvorfor Unified-konceptet, på trods af sin opblomstring, ikke har fundet større opbakning. “*Jeg tror, at det var i 2012, nej 2010 nok, men deromkring*” (bilag 8, linje 10-11). Det kan

også tyde på, at foreninger i et *multiple institutional logics* perspektiv ikke var i stand til at differentiere sin praksis i en grad, hvor denne del af en eventuel ny klubstruktur kunne tilgodeset, hvilket kan være en medvirkende faktor til, at Unified-initiativet ikke har været bæredygtig og kunne overleve i de adspurgte klubber. Det kan også tyde på, at klubberne, hvor henholdsvis Sine og Kris arbejder har forsøgt en dekoblings tilgang, hvor de afviger fra deres normale klub-strukturerer, men ikke har fået tiltaget integreret, hvor resultatet bliver, at initiativet slår fejl. Det kan også tyde på, at det formelle pres fra Special Olympics, for at få indført Unified i Danmark, kun er blevet arbejdet halvhjertet med: *“Så jeg er ikke sikker på, at vi i Danmark var gået så målrettet efter at sætte noget i værk, hvis ikke det var blevet pålagt”* (bilag 7, linje 65-67). Dette uddybes yderligere i forbindelse med initiativet fra Special Olympics: *“Hvis vi er kunder i butikken, så skal vi jo, så kan vi jo vælge at sige, jamen, det vil vi, eller også så kan vi sige nej tak”* (bilag 7, linje 190-191). Citaterne bekræfter det formelle pres og kravet om, at Parasport Danmark skulle arbejde på at implementere Unified på klubplan, for ellers ville Parasport Danmark miste pladserne til World Games og dermed frarøve atleter med mentale diagnoser mulighed for at deltage i disse store stævner. Dermed ville en organisation som Parasport Danmark miste legitimitet, hvis ikke de underlagde sig de retningslinjer, som Special Olympics fremlagde. Dette krav om deltagelse er meget udansk, da frivillighed er den typiske måde at angribe tingene på.

I relation til spørgsmålet om, hvorledes Special Olympics pålagde Parasport Danmark at arbejde med Unified, blev der udtalt, at Unified er et politisk initiativ: *“Det bliver rigtig, rigtig tydeligt, når man når man har deltaget i et world Games, at der en politisk og meget større mening med at skabe Unified end det vi ser i Danmark”* (bilag 7, linje 215-217). Ud fra et *World society* og *world culture* perspektiv indikerer citatet, at Special Olympics følger de vestlige normer og strukturer, og derigennem forsøger at udbrede Unified. Det bliver forsøgt udbredt ved en tilgang, hvor man enten stiller et Unified hold i den foreslåede disciplin, ellers må man bliver væk: *“Det antal idrætsudøvere der er med fra Danmark, som vi ellers ville have, hvis vi havde takket ja, så det er som sagt en del af en større plan, fordi det er et koncept, som Special Olympic organisationen har lavet”* (bilag 7, linje 196-197). Under interviewet bliver ræsonnementet endnu tydeligere: *“Med det formål, at man ønsker, at mennesker med et udviklingshandicap skal have mulighed for at socialisere sig og blive inkluderet og integreret i samfundet rundt omkring eller samfundene rundt omkring i hele verden”* (bilag 7, linje 61-63). Og yderligere uddybet ved: *“Så ved vi måske noget om, at mennesker med udviklingshandicap i Etiopien eller, hvilket land de nu måtte være, måske er*

mennesker, der er isoleret fra omverdenen” (bilag 7, linje 208-210). Her ses den klare politiske plan om større inklusion af sportsudøvere. Ikke bare i Danmark, men i hele verden, hvor udtalelsen indikerer, at i andre lande bliver mennesker med mentale diagnoser gemt væk og isoleret og har dermed ikke samme udfoldelsesmuligheder.

Dermed kan det udledes, at Unified er et politisk tiltag fra USA, som omkring år 2010/12 blev forsøgt indført i Danmark og medførte, at klubberne dengang arbejdede sig hen mod en højere legitimitet ved indførelsen. Dog har denne top-down styring på internationalt plan medført, at klubberne ikke har haft ejerskab eller engagement til at fortsætte arbejdet med Unified på klubplan. Endvidere har de politiske idéer fra USA ikke slået rod på klubplan i Danmark, hvilket har resulteret i, at konceptet blot blev afprøvet mellem institutioner og organisationer i 2010/12, og at klubber ikke sidenhen er blevet stillet krav dertil. Det er dermed ikke et krav for klubber i Danmark at være en del af Unified for at være en legitim klub, hvis man har øje for institutioner som DBU, DHF mv. Dermed arbejder danske klubber ikke med Unified for at gøre sig til en legitim praksis.

7. Diskussion

I det følgende afsnit vil undersøgelsens resultater blive diskuteret i relation til den eksisterende forskning. Efterfølgende vil ud fra styrker og svagheder ved de teoretiske og metodiske overvejelser blive diskuteret.

7.1 Diskussion af resultater i relation til den eksisterende forskning

I det følgende afsnit vil analysens resultater blive diskuteret og holdt op mod den eksisterende forskning.

Resultaterne af analysen indikerer, at konceptet Unified bidrager til en større sundhedsfremme hos de adspurgte informanter. At sport og fællesskab har positive bidrag hos mennesker med mentale diagnoser er ikke nyt og er den mest fundne tendens ved den systematiske litteratursøgning. De generelle mønstre fra den fundne litteratur ved den systematiske litteratursøgning indikerer, at sport og idræt bidrager til øget inklusion og fællesskabsfølelse informanterne (Svanelöv, E, et al. 2020, Pochstein & McConkey, 2021, McConkey, Mullan & Addis, 2011).

Teorien i studiet af Svanelöv, E, et al. (2020) omhandler, at hvis man dyrker sport med andre,

så vil man i højere grad også indgå i relationer med dem. Denne relation er også et udgangspunkt for, at atleter med mentale diagnoser i højere grad kan bruge andre som ressource til højere sundhedsfremme. Dette stemmer overens med nærværende undersøgelses resultater, hvor det i analysen af Kasper fremgår, at han ikke selv kunne planlægge logistik, hvormed andre altid planlagde det for ham. Endvidere var der i analysen af både Bo og Ib et klart udtryk for, at relationerne var et af de vigtigste incitamenter for at deltage i Unified. Dog er der en uoverensstemmelse mellem dette studie og resultaterne af analysen, som inddrager ny-institutionel teori (afsnit 6.2). Svanelöv et al. beskriver en tendens, hvor Unified fungerer som en legitim praksis, viser empirien i en dansk kontekst i stedet et andet billede. Der kan argumenteres for, at der i Danmark endnu ikke er strukturelle rammer, som kan rumme Unified-konceptet. Sine påpeger, at der ikke findes en turnering for Unified. Unified-hold skal derfor deltage i normale turneringer på lige fod med andre hold, hvilket i Danmark stiller enorme krav til både hold, dommere og modstandere.

Af analysen fremgår det af interviewet med Evan, at Unified betød, at der måske ville komme et øget fokus på sport for mennesker med mentale diagnoser. Det kan argumenteres for, at dette er i overensstemmelse med artiklerne af Florian Pochstein & Roy McConkey (2021) og Roy McConkey, Audrey Mullan & Jackie Addis (2011) som omhandler sociale inklusion, hvoraf den sidste har et yderligere fokus på at sprede budskabet om sport med autister.

I artiklen af Krystn Orr, M. Blair Evans, Katherine A. Tamminen & Kelly P. Arbour-Nicitopoulo (2021) er det beskrevet, at deres informanter havde positive oplevelser med deltagelse i et Special Olympics-program. Dette er ikke sport med partnere som Unified er, men informanterne gav udtryk for, at de savnede at dyrke sport med "normale". Samme tendens kommer til udtryk i analysen, hvor partnere især hjalp med begribeligheden samt håndterbarheden. Et anderledes, men ikke desto mindre vigtigt udsagn kom fra Ib, da han omtalte partnerne som værende dem, der bidrog mest til at skabe et sammenhold og et fællesskab. Dermed er der en overensstemmelse mellem nærværende speciale og denne artikel.

7.2 Diskussion af teori

Antonovskys teori om sundhedsfremme har været anvendelig i analysen af de udvalgte informanter til beskrivelse af det sundhedsfremmende perspektiv. I bogen "*Helbredets mysterium*" beskriver Antonovsky, hvordan barndommens opnåede OAS bliver afgørende

påvirket ved overgangen til voksenlivet, hvilket er matchende med informanternes aldersgruppe og dermed fortsat åbner mulighed for påvirkning af OAS (Antonovsky, 2000 s. 123). Et alternativt teoretisk perspektiv, der kunne belyse materialet og problemfeltet, kunne være fra et motivations perspektiv. Her er det oplagt at kigge på Edward L. Deci & Richard M. Ryan, der præsenterer teorien *Self-Determination Theory*, også kaldet SDT. Teorien omhandler tre motivationsformer kaldet *indre motivation*, *ydre motivation* og *amotivation*. Det kan betragtes som et kontinuum, hvor en atlet med en mental diagnose vil kunne bevæge sig over alt efter, hvilken grad af selvbestemmelse, personen har. Dette perspektiv ville kunne udfolde graden af motivation, Unified bidrager med på et hold med atleter med mentale diagnoser. Teorien har yderligere tre begreber, hvilket er *autonomi*, *kompetence* og *tilhørsforhold*. Disse tre begreber er bestemmende for graden af *indre motivation*. Resultaterne i dette speciale indikerer, at sammenhold og fællesskabsfølelsen øges i takt med Unified, hvor *tilhørsforholdet* vokser, og derigennem ville den indre motivation stige.

7.3 Diskussion af metode

Nedenstående afsnit vil indeholde en diskussion af kvalitetsbegreber validitet og reliabilitet. Validitetsbegrebet har flere dimensioner, hvor nedenstående afsnit indeholder *intern validitet*, *ekstern validitet* og *økologisk validitet* (Aarhus Universitet, n.d.-d). Jeg har valgt at se bort fra validitetsbegreber som *måling* og *stikprøve*, da de er mere relevante i kvantitative undersøgelser.

Den interne validitet defineres som, hvorvidt et studies procedure, måleudstyr, spørgsmål, analyser osv. tillader forskeren at måle det, som studiet er designet til at måle (Aarhus Universitet, n.d.-b). En høj intern validitet betyder, at et studies resultater er troværdige inden for studiets egne præmisser (Aarhus Universitet, n.d.-b). Alle fire informanter, der har erfaring med Unified samt de to informanter, der har erfaring med implementering af Unified og afvikling af Unified træninger, har gennemført de aftalte interviews. Hermed er et bredt udvalg af folk tilknyttet Unified repræsenteret i opgaven. Denne operationalisering med en teoristyret interviewguide er et vigtigt element i henhold til empiriindsamlingen og i bestræbelsen på at få besvaret problemformuleringen. Afslutningsvis blev informanter spurgt ind til, om de føler, at interviewet er blevet afrundet, og at emnet er blevet afdækket. Dette bidrager til en stærkere intern validitet (Bryman, 2016, s. 384).

Ekstern validitet refererer til, om studiers resultater kan generaliseres til andre kontekster (Aarhus Universitet, n.d.-a). Det skal dog nævnes, at desto flere idiosynkratiske egenskaber, casen deler med andre, desto mere vil casen kunne generaliseres dertil. Jævnfør afsnit 2.1, kan der argumenteres for, at dette speciale opnår en højere grad af ekstern validitet, da der er overensstemmelse med positive resultater fra særlige indsatser mellem de forskellige studier fra den systematiske litteratursøgning og resultaterne i specialet. Det skal dog påpeges, at nærværende studie alene baserer sig på et enkelt casestudie, og cases varierer fra hinanden. Formålet med casestudier er dog ikke at finde en kausal mekanisme, som kan forklare fænomenet, men at se om Unified bidrager til, at atleter med mentale diagnoser oplever idræt som meningsfuldt.

Interviewene i dette speciale er foretaget under landsholdssamlinger, hvor informanterne er blevet "trukket" ud af det sociale rum. Det kan diskuteres, hvorvidt det bidrager til en høj eller lav økologisk validitet, hvilket henviser til, om observationer eller interviews svarer til det, man ville se i den virkelige verden (Aarhus Universitet, n.d.-c). Den høje validitet er påvirket af, at informanterne har været i trygge og kendte rammer, hvor der ikke var støj eller udefrakommende påvirkninger. Derimod omhandler den lave validitet, at interviewsituationen kan fremstå "kunstigt", og at de ikke føler, at de er i deres hjemlige element under interviewet. I selve analysen er atleterne blevet hyppigt citeret, hvortil der kan argumenteres for, at det højner den økologiske validitet, at informanterne har lettere ved at genkende sig selv. Yderligere er atleterne informeret om dette speciale, og jeg har af træneren fået lov til at observere. Dog er atleterne ikke informeret om, hvornår de enkelte observationer er foretaget, hvilket kunne have udløst en anderledes opførsel, hvis de ved, at de bliver observeret, og dermed bør observationerne i dette speciale bidrage til en højere økologisk validitet.

Det har været en tydelig hensigt at beskrive de anvendte metoder udførligt med henblik på at lave opgaven så transparent som muligt. Der er forsøgt at beskrive, hvordan den systematiske litteratursøgning er blevet udført, samt hvordan indsamlingen af empiri er foregået. Dette burde bidrage til et indblik i, hvilke vurderinger og overvejelser, som ligger bag. Der er blevet konstrueret to interviewguides, en observationsguide og en transskriptionsguide, hvilket bidrager til en højere reliabilitet. Endvidere er interviewene og observationer blevet bearbejdet ved den tematiske analysetilgang, hvortil mønstre og tendenser fra empirien er fundet. Alle beskrivelser af metodiske tiltag og overvejelser bidrager til opgavens grundlæggende struktur, hvilket højner dennes reliabilitet. Idet informanterne blandt andet er atleter med mentale diagnoser, har der været behov for at stille opklarende og uddybende

spørgsmål jævnfør afsnit 5.3, hvormed metoden kræver gentagelser og kan blive besværlig. Derudover har det under interviewet med Kris været problematisk at få en struktur for samtalen, da interviewet var svær at få tilbage på sporet, når samtalen afveg fra interviewguiden. Dermed bliver reliabiliteten mindre stærk, da den del af empiriindsamlingen ikke fulgte planen. Dog fik han svaret på spørgsmålene fra interviewguiden på trods af, at de ikke blev stillet.

Som partner i Unified er det relevant at diskutere min rolle på holdet og min rolle som forsker. Som partner og dermed en del af Unified kan der være en risiko for, at jeg kommer for tæt på feltet, og dermed bør man reflektere over erfaringer, og hvilken betydning det har (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 119-120). Et forhåndskendskab til informanterne kan dog være en styrke i denne case. I arbejdet med atleter med mentale diagnoser, kan et personligt kendskab og relation være givende, da atleterne med mentale diagnoser ofte oplever kommunikationsvanskeligheder. Disse atleter har svært ved at deltage i et interview med en fremmed person, og her hjælper det personlige kendskab i denne henseende. Med et forhåndskendskab til atleterne, har det været muligt at skabe en tryk interviewsituation, således at de nemmere kunne udtrykke sig og svare på spørgsmål. Omvendt kan det også influere på nogle af de svar, atleterne giver, da relationen kan have en positiv effekt på svar omkring partnere i Unified.

I nærværende speciale har jeg benyttet mig af den deduktive tilgang, men kunne have benyttet mig af andre metodiske tilgange, som eksempelvis den adaptive tilgang. Med afsæt i en deduktiv tilgang bibringer den adaptive tilgang muligheden for ikke at lade sig begrænse i inddragelse af ny teori. Specialet ville fortsat have et deduktivt udgangspunkt, men efter empiriindsamlingen, hvor der eksempelvis fremkom mange fortællinger om eksklusion, mobning og manglende motivation, ville jeg kunne inddrage ny teori til empirien, såsom inklusion-, og motivationsteorier og dermed nuancere opgaven.

En tredje metodisk tilgang kunne være den induktive- eller 'grounded theory'-tilgang. Ved denne tilgang er man som forsker ikke teoristyret, men ville gennem eksempelvis interviews finde mønstre og tendenser. Derefter kobles det op på eksisterende teori eller bidrager til muligheden for at udvikle ny teori.

8. Konklusion

Med problemformuleringen, hvorvidt bidrager Unified til, at atleter med mentale diagnoser oplever idræt som meningsfuldt, samt i hvilken grad er Unified blevet en legitim praksis i foreninger i Danmark, kan det konkluderes, at Unified-konceptet har en signifikant betydning for, hvordan atleterne med mentale diagnoser oplever idræt. Dette fremkommer ved, at atleterne med mentale diagnoser i et vist omfang har gjort brug af partnerne til at hjælpe med at forstå såvel nonverbal som verbal kommunikation. Samtidig har Unified partnerne bidraget som en del af ydre ressourcer for atleterne med mentale diagnoser, hvor netop parameteret vedrørende håndterbarhed er helt essentielt og forstærket i kraft af Unified-konceptet. Unified partnere har bidraget til en fællesskabsfølelse og et sammenhold, som atleterne med mentale diagnoser ikke kender fra tidligere, og bidrager derigennem til en større grad af meningsfuldhed. Deltagelsen er meningsfuld i sig selv, men Unified bidrager til en større grad af meningsfuldhed for atleterne med mentale diagnoser, hvilket dermed indikerer, at Unified har haft betydning for oplevelsen af meningsfuldhed for atleterne med mentale diagnoser. Tilsammen bidrager det til en stærk oplevelse af sammenhæng, som påvirker atleterne med mentale diagnoser evne til at tackle modstand i livet.

Endvidere indikerer det i nærværende speciale, at foreninger i Danmark ikke bruger Unified for at virke mere legitime på et institutionelt niveau. Analysens fund præsenterer, at institutioner som DHF eller DBU ikke stiller krav til klubber om Unified, og derigennem har Special Olympics og EU's forsøg på at implementere Unified på klubplan ikke lykkedes.

9. Perspektivering

Som konklusionen afslutningsvis beskriver, har implementeringen af Unified slået fejl på klubplan, hvilket kan skyldes at der kræves særlige faglige kvalifikationer og neuropædagogiske evner af trænerne. Så hvad skal der til, for at konceptet får rod fæste i det danske foreningsliv?

Deltagergruppen er særligt udfordret og kræver derfor særlige ledelses- og træningsmæssige kompetencer, som kan være vanskelige at opdrive på et almindeligt klubplan. Alternativt kræver det mange tidsmæssige ressourcer, hvilket er udfordrende i et almindeligt foreningsliv.

Der kunne stilles spørgsmål ved, om det er idrætslivet, der alene skal sikre disse atlethers mulighed for at dyrke meningsfuld sport, eller om andre instanser skal på banen. Vi har at gøre med en gruppe, der kræver høj faglighed, og her kunne det offentlige med fordel byde ind. Med fokus på Ny-Syntese åbner kommunerne op for et større samarbejde mellem den frivillige verden og det offentlige, hvor faglighed kunne kombineres med frivillige ildsjæle. Det kunne være interessant med videre forskning at undersøge de strukturelle niveauer for at få et koncept som Unified initieret fra kommunalt plan.

En af grundene til, at det ikke lykkedes med Unified, er, ifølge informanten Sine, mangel på hænder, hvilket kan skyldes mangel på frivillighed eller mangel på økonomisk støtte. Under interviewet med Kasper, gav han udtryk for, at han aldrig laver noget i sin fritid udover at sidde på sit værelse. Hans hverdag går med arbejde, hjem og så afsted igen dagen efter, medmindre han har idræt at gå til. Hvis det rette tilbud om Unified-idræt manglede frivillighed og økonomisk støtte, så ville det være aktuelt at inddrage kommunen men eventuelt også de atleter med mentale diagnoser, som var fortalere for konceptet. Videre forskning kunne rettes imod, hvordan man får implementeret Unified fra et kommunalt perspektiv.

10. Litteraturliste

(2006). Inclusion of young people with intellectual disabilities in Europe through Special Olympics Unified Sports. doi:
<https://dotorg.brightspotcdn.com/4f/5f/e8913d4e4f4b9f89413f642b3796/evalofunifiedsportsfootballpilotproject-1.pdf>

Aarhus Universitet. (n.d.-a). *Ekstern validitet*. Besøgt d. 26 maj
<https://metodeguiden.au.dk/ekstern-validitet>

Aarhus Universitet. (n.d.-b). *Intern validitet*. Besøgt d. 26 maj
<https://metodeguiden.au.dk/intern-validitet>

Aarhus Universitet. (n.d.-d). *Validitet*. Besøgt d. 26 maj
<https://metodeguiden.au.dk/validitet>

Aarhus Universitet. (n.d.-c). *Økologisk validitet*. Besøgt d. 26 maj
<https://metodeguiden.au.dk/oekologisk-validitet>

Antonovsky, A. (2000). *Helbredets mysterium*. Hans Reitzels forlag.

Beart et al. (2001). *Barriers to accessing leisure opportunities for people with learning disabilities*. Wiley online library.

Bentholm, A. L. (2017). " *Du må ikke løbe uden for banen*": en processociologisk undersøgelse af inklusion af elever med autisme og ADHD i skoleidrætten: ph. d. afhandling.

Bhaskar, R. (2008). *A realist theory of science*. London, New York: Routledge. s. 2-6.

Biblioteket.pha.dk (2023). *Søgeproces på de sundhedsfaglige uddannelser*.
Professionshøjskolen Absalon. doi: <https://biblioteket.pha.dk/da/section/hjaelp-til-din-sogepoces>

Blömer, A. V., Van Mierlo, M. V., Visser-meily, J. M., van-Heugten, C. M., & Post, M. W. (2015). *Does the Frequency of Participation Change after Stroke and is This Change Associated with the Subjective Experience of Participation?* Arch Phys Med Rehabil 96 (3): 456–463. doi:10.1016/j.apmr.2014.09.003.

Brinkmann, S., Tanggaard, L., & Czarniawska, B. (2010). *Kvalitative metoder: En grundbog*. (3. udgave). København: Hans Reitzel.

Brown, R., L. Schalock., R. L. & Brown, I. (2009). *Quality of Life : Its Application to Persons with Intellectual Disabilities and Their Families — Introduction and Overview*. Journal of Policy and Practice in Intellectual Disabilities 6 (1): 2–6. doi:10.1111/j.1741-1130.2008.00202.x

Bryman, A. (2016). *Social Research Methods*. 4th edition. Oxford University Press.

Buttimer, J., Tierney, E. (2005). *Patterns of leisure participation among adolescents with a mild intellectual disability*. Journal of Intellectual Disabilities.

de Vaus, D. (2014). *Surveys in social research* (6th ed.). Routledge/Taylor & Francis Group.

DiMaggio, P. J. (1998). *Interest and agency in institutional theory I: L.G Zucker(red.) Institutional Patterns and Organizations: Culture and Environment*, s. 3-22 Cambridge MA: Ballinger.

Hutzler, Y., Oz, M., & Barak, S (2013). *Goal perspectives and sport participation motivation of Special Olympians and typically developing athletes*. Research in Developmental Disabilities

Ingemann, J.H. (2013). *Videnskabsteori for økonomi, politik og forvaltning*. Frederiksberg: Samfundslitteratur.

Frivillighed.dk. *Fakta og tal om danskernes frivillige engagement*. (19. november 2021). <https://frivillighed.dk/guides/fakta-og-tal-om-danskernes-frivillige-engagement>

Flyvbjerg, B. (2020). *Fem misforståelser om casestudiet I*: Brinkmann S. & Tanggaard, L. (Ed.), *Kvalitative metoder: En grundbog* (3. udgave ed.) København: Hans Reitzel.

Friedland, R., Alford, R, R. (1991). *Bringing Society Back In: Symbols, Practices and Institutional Contradictions I*: W.P. Powell & P.J. DiMaggio (red.). *The New Institutionalism in Organizational Analysis*, s. 232-263. Chicago: The University Chicago Press.

From, D. (2019). *Neuropædagogik*. Socialstyrelsen. Vidensportalen.dk
Doi: <https://vidensportal.dk/handicap/voksne-med-udviklingshaemning/indsatser/neuropaedagogik>

Special Olympics (n.d.-a). *1968 Games*. Sidst besøgt d. 21. februar 2023
<https://www.specialolympics.org/about/history/1968-games>

Special Olympics (n.d.-b). *Out of the Shadows: Events Leading to the Founding of Special Olympics*. Sidst besøgt d. 24. februar 2023
<https://www.specialolympics.org/about/history/out-of-the-shadows-events-leading-to-the-founding-of-special-olympics?locale=en>

Special Olympics (n.d.-c). *Health promotion*. Sidst besøgt d. 21. februar 2023
<https://resources.specialolympics.org/health/health-promotion>

Special Olympics (n.d.-d). *What is intellectual disability?* Sidst besøgt d. 25. februar 2023
<https://www.specialolympics.org/about/intellectual-disabilities/what-is-intellectual-disability?locale=en>

Special Olympics (n.d.-e). *Unified Sports*. Besøgt d. 22.. februar 2023
<https://www.specialolympics.org/what-we-do/sports/unified-sports>

Kennedy, J., P (2005). *Special Olympics Handbook.Unified Sports*. Special Olympics Unified Sports.

Kristiansen, S., & Krogstrup, H. K. (2015). *Deltagende observation 2*. udgave. 1. oplag.

kub.kb.dk (2023). *Fokuseret forskningsspørgsmål*. Det kongelige bibliotek. doi:

<https://kub.kb.dk/c.php?g=688900&p=4949535>

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2009). *InterView; Introduktion til et håndværk*. (1. udgave). København: Gyldendal.

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2015). *Interview; Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*. (2. udgave). København: Hans Reitzels Forlag.

Langager, S. (2013). *Perspektiver på pædagogisk faglighed i botilbud for voksne med udviklingshæmning – en KvaliKomBo antologi*. Institut for Uddannelse og Pædagogik (DPU), Aarhus Universitet

Lave, J., & Wenger, E. (1991). *Situated learning: Legitimate peripheral participation*. Cambridge: Cambridge University Press.

Nissen, R., Wagner, U (2016). *Ny-institutionel teori og idrættens organisationer*. Grundbog i idrætssociologi. Munksgaard

McConkey, R., Mullan, A., & Addis, J. (2011). *Promoting the social inclusion of children with autism spectrum disorders in community groups*. Routledge. Taylor & Francis Group

Munro, J, D. (2010). *AN INTEGRATED MODEL OF PSYCHOTHERAPY FOR TEENS AND ADULTS WITH ASPERGER SYNDROME*. Journal of Systemic Therapies.

Orr, K., Evans, M, B., Tamminen, K, A., & Arbour-Nicitopoulo, J, P. (2021). *Experiencing the Social Environment of a Canoe Kayak Club: A Case Study of a Special Olympics Program*. Sport and Exercise Psychology

Pochstein, F., & McConkey, R. (2021). *Assessing changes in the self-reported community inclusion of persons with intellectual disability: contrasts between participants in Special*

Olympics and non-participants. SPORT IN SOCIETY.

Riis, O. (2005). *Samfundsvidenskab i praksis - introduktion til anvendt metode*. København: Hans Reitzels forlag.

Sheppard, L., Unsworth, C. (2011). *Developing Skills in Everyday Activities and Self-Determination in Adolescents with Intellectual and Developmental Disabilities. Remedial and Special Education* 32 (5): 393–405. doi:10.1177/0741932510362223.

Smith, B., & Sparkes, A. C. (2016). *Routledge Handbook of Qualitative Research in Sport and Exercise* (1st ed.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315762012>

Solish, A., Perry, A., & Minnes, P. (2010). *Participation of Children with and without Disabilities in Social, Recreational and Leisure Activities. Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities* 23 (3): 226–236. doi:10.1111/j.1468-3148.2009.00525.x.

Sonne-Ragans, V. (2012). *Anvendt videnskabsteori*. Frederiksberg: Samfundslitteratur. s. 197- 200.

Svanelöv, E, et al. (2020). *Everybody with Disability Should be Included’: A Qualitative Interview Study of Athletes’ Experiences of Disability Sports Participation Analysed with Ideas of Able-Mindedness*. Scandinavian Journal of Disability Research

Sørensen, J. (2012, juli 11). *Hurtigere, højere, stærkere....DR*.

<https://www.dr.dk/ligetil/hurtigere-hoejere-staerkere>

Thing, L. F., & Ottesen, L. S. (2015). *Metoder i idræts- og fysioterapiforskning*. (red. udgave). København: Munksgaard Danmark.

Wenger, E. (1998). *Communities of practice: Learning, meaning, and*

Wenger, E. (2004). *Praksisfællesskaber*, 11. udgave, 4. oplag, København, Hans Reitzels Forlag.

Bilag 1

Interviewguide atleter med mentale diagnoser

Forskningsinteresse	Operationalisering	Informanten
Intro	<p>Tak for at du gider deltage.</p> <p>Tag den med ro, og bare lad som om, at det er en helt almindelig samtale.</p> <p>Vil du ikke præsentere dig selv?</p> <p>Hvad har du af tidligere erfaringer ift. idræt?</p>	
Begribelighed	<p>Hvordan er det at spille håndbold?</p> <p>Klubplan</p> <p>Landsholdet</p> <p>Hvordan er kommunikationen på holdet? Træneren?</p> <p>Hvordan er det at spille håndbold med så mange forskellige typer?</p> <p>Udvikler du dig ift, hvordan du håndterer ting efter en samling?</p> <p>Forstår folk dig?</p> <p>Forstår du folk?</p> <p>Hvor godt kender du folk?</p> <p>Ovrrasker folks opførsel dig?</p> <p>Er situationer genkendelige?</p>	

	<p>Hvis de møder modstand, hvordan føler de?</p> <p>Over/undervurderer de situationer?</p>	
Håndterbarhed	<p>Hvordan håndterer du at deltage på landsholdet?</p> <p>Er der situationer, hvor det bliver svært for dig?</p> <p>Hvad sker der så?</p> <p>Hvis det bliver for svært, hjælper dine holdkammerater dig så?</p> <p>Hvordan reagerer du på skuffelse?</p> <p>Føler du en form for uretfærdig behandling?</p> <p>Er du løsningsorienteret?</p> <p>Hvordan reagerer du på modstand?</p> <p>Hvordan reagerer du på succes?</p> <p>Hvordan er tilliden til andre?</p> <p>Reagerer du voldsomt ift. følelser?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Indre ressourcer - Ydre ressourcer 	
Meningsfuldhed	<p>Hvorvidt føler du dig engageret i træningen?</p> <p>Er du motiveret til at deltage i næste samling/Berlin?</p> <p>Hvis i taber en kamp, hvordan reagerer du så på nederlaget?</p>	

	<p>Hvad motiverer dig?</p> <p>Hvad betyder det for dig, at være en del af landsholdet?</p> <p>Har du nogle mål med deltagelsen? Udover de sportslige resultater?</p>	
Afsluttende	<p>Opsamling</p> <p>Hvad betyder Unified for dig?</p>	

Bilag 2

Interviewguide klubber

Forskningsinteresse	Operationalisering	Informanten
Intro	Tak fordi du gider snakke Vil du ikke præsentere dig selv?	
Institutionel/ legitimitet	Hvordan fik I ideen til Unified? Hvordan gik processen? Mødte i noget modstand? Mødte I nogle barriere? Hvordan fungerer det nu? Hvordan kan det være, at der ikke er flere klubber, som har Unified? Hvad skal der til, for at få flere med? Hvordan har andre klubber reageret på jeres valg? Hvordan har resten af jeres klub reageret på Unified? Hvordan afspejler Unified klubstrukturen? Har I imiteret andre klubber?	

	Før indførelsen af Unified, oplevede I pres udefra?	
--	---	--

Bilag 3

Transskribering Evan

I: Ja, tak fordi du gider at deltage.

EVAN: Så lidt.

I: Så vil du ikke starte med at præsentere dig selv?

EVAN: Jamen, jeg hedder jo Evan og jeg er 29 år og har spillet special olympisk håndbold i godt ni eller ti år nu.

I: Ja, og i forhold til idræt, hvad har du af tidligere erfaringer der?

EVAN: Jeg har tidligere erfaret mig, at nogle steder har nemt ved at have plads til folk som mig med et handicap og nogle har sværere ved det. Så det kan være, at nogle ikke har lige så meget tålmodighed med til at give plads til sådan nogle, mens andre har enorm med tålmodighed til at give plads til det.

I: Hvad med i forhold til skolen, skole idræt?

EVAN: Skole idræt var jeg ikke så meget med i, i de yngre år, fordi at der blev jeg mobbet, så der holdt jeg mig væk fra skolen og klassen, men da jeg kom med i det, så var det dejligt. Det var dejligt at få rørt mig og prøve noget.

I: Ja, jamen det er godt at høre. Hvordan er det så spille håndbold, helt generelt?

EVAN: At spille håndbold er fedt, jeg syntes det er en sport, der passer mig rigtig godt og det der med at, hvad heddet det, at man kan stole på andre og vide at man har et fællesskab der med andre, der minder om en, det gør alverden.

I: Hvad så med det her special olympisk, ikke landsholdet, men klubplanen, hvordan er det der?

EVAN: Jamen lidt ligesom tidligere, jeg syntes det er det der med, at man hører sammen om

noget, jeg har tidligere spillet på almindelige hold, indenfor basketball og sådan, hvor jeg følte, at jeg ikke var en ordentlig del af det, fordi at man følte sig lidt udenfor, selvom det var en flink flok gutter. Så kommer jeg her til noget, hvor jeg ikke kun er sammen med andre som mig, men hvor jeg faktisk er en del af det og at jeg faktisk kan bidrage med noget. Det gjorde en forskel, så special olympisk for mig, er perfekt, for dem, der får svært ved at begå sig på et normalt hold, selvom de gerne vil dyrke sport.

I: Men du spiller også på et normalt hold.

EVAN: Ja det gør jeg nu.

I: Hvordan er det så?

EVAN: Jamen nu elsker jeg det, for jeg har fundet en gruppe gutter, som er villige til at accepterer mig, for den jeg er og det gør man kun, ved at smide det hele på bordet, ikke med at holde noget tilbage.

I: Så det er fordi, at du har været ærlig fra starten af og fortalt dem, hvordan du har det?

EVAN: Ja, det er simpelthen, første gang, at snakke med dem om, okay jeg har det her, jeg har nogle udfordringer der, men jeg kan sagtens tage varer på mig selv. Det er ikke sådan at jeg forventer, at de skal ind og lege barnepige for mig.

I: Nej, hvordan er det så på landsholdet?

EVAN: Landsholdet, er en oplevelse for livet, det havde jeg aldrig nogensinde troet jeg ville kunne prøve sådan noget og så at kunne det, det er livsændrende. Det var det som gjorde at jeg begyndte at spille almindeligt håndbold også, så det har ført til der hvor jeg er i dag.

I: Nu nåede du at komme lidt ind på det, hvordan er det så at spille håndbold med så mange forskellige typer?

EVAN: Det er sjovt at prøve at spille med nogle typer, der er lidt ud over det sædvanlige og noget man ikke er så vant til. Så det er sjovt at prøve noget forskelligt og det er også sjovt at se, hvor forskellige man er som spilletyper. Generelt nyder jeg bare håndbold.

I: Det er godt. Hvad så med Unified, hvordan er det så at være en del af?

EVAN: Jeg var måske lidt, første gang jeg blev introduceret til det, hvordan vil det her komme til at gå, hvordan vil det her komme til at fungere. Men jeg må indrømme, at jeg var overrasket både positivt og over at jeg godt kunne være med på niveauet. Så Unified er spændende, i det med også at sprede budskabet om special olympisk, så jeg syntes Unified er en fin ide.

I: Det her er sådan lidt et større spørgsmål, du må gerne reflektere lidt over det også. Udvikler du dig i forhold til, hvordan du håndterer ting, under og efter en samling?

EVAN: Ja, det syntes jeg, jeg syntes at jeg ændrer mig på den måde, at fordi jeg har fået mere ro på i min hverdag, så er jeg blevet bedre til at hvile i mig selv og det var jeg måske ikke så god til før i tiden. Der skal meget til at gøre mig oprevet nu eller gøre mig sur, nu tager jeg alting mere rolig og mere med et smil, så det har ændret sig i løbet af de tidligere år.

I: Ja, nu har jeg nogle lidt, det kan jo være hurtige spørgsmål, men du må jo selvfølgelig også bare gerne gå i dybden med dem. I forhold til forståelse, er folk gode til at forstå dig? Her nu er det landsholdsplan.

EVAN: Altså det syntes jeg ja, altså jeg vil altid gerne have, at hvis folk føler at de ikke kan forstå mig, at så skal de endelig sige til, for jeg vil gerne komme godt ud af det med folk og gerne være sikker på, at der ikke er noget.

I: Ja, hvad med forstår du folk? Nu er det jo forskellige typer, forskellige karakterer du møder.

EVAN: Ja, syntes jeg har et ret godt indblik i, hvordan de andre er som personer, så jeg syntes jeg er god til at se, når de har brug for noget plads og når at, man skal give dem lidt tid for sig selv, ligesom jeg også har behov for.

I: Ja, hvor godt føler du, at du kender folk?

EVAN: Altså det er jo svært at have en stor relation udenfor håndboldbanen, fordi vi jo er fordelt på tværs af landet, men når vi jo så endelig mødes til stævner, så snakker jeg med dem, som jeg snakker med en hvilken som helst anden ven, så snakker vi sammen lige så snart, at vi ikke har kampe, så jeg føler, at jeg har et godt venskab med de fleste af dem.

I: Føler du så, at du nogensinde bliver overrasket over, hvordan folk er og reagerer på forskellige ting?

EVAN: Nogle gange ja, en gang i mellem kan jeg være lidt overrasket over, hvor voldsom man reagerer, eller måske bare hvor overrasket man bliver over, hvordan deres generelle reaktioner er. Men det er jo det der gør, alle og enhver unikke med reaktionerne og det er jo det der er fedt, at der er plads til.

I: Ja, syntes du tit, eller en gang i mellem at situationer de er ret genkendelige?

EVAN: Ja det syntes jeg, jeg syntes at henover årene, når jeg har mødt forskellige, så syntes jeg, at jeg kan se meget af mig selv fra min yngre dage, i mange af de andre. Jeg syntes meget tit, at man ser noget der går igen, fra mig selv i dem.

I: Så på baggrund af dine tidligere erfaringer, at de bliver ved med at være genkendelige?

EVAN: Ja.

I: Hvis du nu møder modstand, det behøver ikke være fysisk modstand, men kan også være kognitiv, altså mental modstand, hvordan reagerer du på det?

EVAN: Det er forskelligt, nogle gange, hvis det er sådan hårdt, som virkelig har drænet mig mentalt, så kan jeg have brug for det, som jeg kalder en stener dag, typisk den næste dag.

Simpelthen hvor jeg intet laver, bare er hjemme, ikke skal ud at gøre noget og så måske slappe af med noget godt at drikke. Det kan være et glas vin, det kan være en øl, det kan være hvad som helst. Bare simpelthen slappe af og lade op, så jeg kan være klar igen, til at være sammen med andre.

I: Ja, sidste spørgsmål i den her genre, det er, føler du, at du ofte overvurdere eller undervurdere situationer?

EVAN: Nej, egentlig ikke rigtig, jeg syntes at jeg prøver at gå ind til, hver eneste udfordring eller

situation med et åbent sind og så er det ikke noget med at undervurdere eller overvurderer ting, simpelthen bare prøve at have et åbent sind og bare prøve at være fri, kan man sige på en måde.

I: Så går vi hen til næste kategori i spørgsmål her. Hvordan håndterer du det her med at være en del af landsholdet?

EVAN: Jamen det håndterer jeg jo på den måde, at jeg syntes, at det er fedt at vide, at man har niveau til at komme med og så når holdet bliver udtaget, så vide at, man har hver sin funktion, men at man også sådan er sammen om det (...) bare det at være en del af et fællesskab og vide at, man kan præstere sådan her sammen, er fedt.

I: Ja, møder du situationer, hvor du syntes, at det bliver svært?

EVAN: Ja, altså nogle af de tidligere gange, hvor vi har mødt situationer, hvor der ikke helt har været styr på arrangementerne eller hvis der kommer sådan lidt uforudsete ting, så kan det godt blive en udfordring for mig. Men lige så snart, at der bliver styr på det, så plejer det, at bliver bedre.

I: I forhold til de her gange, hvor du bliver udfordret, hvordan reagerer du på det?

EVAN: Dengang reagerede jeg ikke altid særlig godt, jeg blev meget tit små irriteret og så lod det påvirke mig i lidt længere perioder. Det burde det jo helst ikke gøre, men det gør det jo desværre, de gange der.

I: Hvis det så bliver svært for dig, kan du så finde noget hjælp i dine holdkammerater?

EVAN: Måske ikke rigtigt, så er det måske mere der hvor jeg har brug for at sidde lidt for mig selv, måske få lidt musik i ørerne eller sådan noget eller bare lige få lidt ro i hovedet uden at snakke med nogen. Nogle gange kan det også være, at det hjælper lige at snakke med en engang i mellem. Det varierer lidt sådan fra gang til gang.

I: Hvordan reagerer du på at blive skuffet?

EVAN: Før i tiden reagerede jeg nogle gange sådan lidt voldsomt, sparkede til bænke eller sådan noget, eller blev ekstremt frustreret og nogle gange råbt lidt. Nu kan jeg selvfølgelig godt blive sådan, jeg er altid ærgerlig, hvis jeg taber, men så tænker jeg hurtigt, okay prøv lige, det var det, så må vi videre i teksten og vinde det næste.

I: Det kan også være en skuffelse, der ikke er i form af resultater, men det kunne også være, hvis nogle gjorde noget uforventet, hvor du havde regnet med, at de gjorde noget andet. Kan du godt blive skuffet over folks opførsel?

EVAN: Jeg kan blive skuffet, hvis det er noget, som jeg syntes er farligt eller dumt, som jeg vil kalde det, jeg kan komme med et eksempel. Jeg spillede engang med en, der havde et handicap, ligesom mig. Han havde et frygteligt temperament og han begyndte desværre engang i mellem at prøve at tage kvælertag på et par spillere fra modstanderholdet. Der bliver jeg irriteret over, at bare fordi man har temperament, at så syntes han, at det skal gå ud over nogle, som ikke har gjort ham noget. Det kan irritere mig. Selvfølgelig prøver jeg bare at tænke, at der kan altid ske noget. Dommeren dømmer ikke som man tænker de burde og spillet fungerer måske ikke lige så godt for en selv eller sine holdkammerater, men det er en del af gamet. Det er mere det der med, som ikke er en del, som jeg føler at der kan irritere mig engang i mellem.

I: Så ting, der ikke er en del af gamet?

EVAN: Ja, en del af gamet accepterer jeg bare.

I: Føler du nogensinde en form for uretfærdig behandling?

EVAN: Generelt eller kun i sport?

I: Begge.

EVAN: Tidligere erfaringer, har jeg nogle gange, været sådan frustreret over det der med, at man bliver undervurderet, fordi man bare har et handicap. At man lidt nærmest bliver behandlet som et barn, selvom man er en granvoksen mand eller kvinde. Simpelthen at blive kastet ind i sådan en boks og så bare blive efterladt i den, i stedet for at tænke på at, de kan mere end man tror, hvis bare man giver dem tøjlerne og redskaberne til at gøre det, for så kan de jo sagtens være ligesom alle andre. Bare med skånehensyn.

I: Hvis vi nu siger en landsholdsweekend, både på banen, men også udenfor banen. Vil du så nogensinde føle dig uretfærdigt behandlet her?

EVAN: Nej, det føler jeg ikke, i alt den tid jeg har været inde omkring landsholdet, føler jeg aldrig at jeg er bleven uretfærdig behandlet, på eller udenfor banen, hverken af træner eller andre spillere.

I: Er du løsningsorienteret?

EVAN: Ja, jeg prøver at se løsninger, hvis jeg kan, jeg prøver at løse ting, jeg kan ikke lide hvis ting bliver uløst, hvis jeg har en diskussion med nogle og det ikke bliver løst, så prøver jeg altid at komme ud af den med det.

I: Ja (...) super, hvordan reagerer du på succes?

EVAN: Jamen, personlig og sportslige succeser, det tager jeg virkelig godt og elsker bare det der med, at jeg har nogle succeshistorier, men det er jo nok på grund af det, da jeg var i de yngre dage, der havde nogle virkelige trælse nedture og så at vide at nu lykkes ting, som jeg har kæmpet for hele mit liv. Det gør hele verden for mig.

I: Hvordan er din tillid til andre?

EVAN: Min tillid til andre er sådan at, jeg stoler på alle, indtil de giver mig grund til ikke at gøre. Jeg går ind til ting med et åbent sind med at, jeg vil gerne behandle andre, som jeg gerne selv vil behandles og for mig er det at behandle dem med venlighed og respekt, indtil de gør noget for at bryde min venlighed og min respekt.

I: Reagerer du voldsomt i forhold til følelser?

EVAN: Før i tiden ja, nu syntes jeg, at jeg er lidt bedre til at holde det indenbords.

I: Hvordan er du blevet bedre til det?

EVAN: Jamen det er jo nok en sammenkobling af både at blive ældre, blive lidt mere moden og så også at få lidt hjælp fra familien. Så det har været med for mig til at modne mig som person og være lidt bedre til at holde følelserne i skak og ikke være så udadvendt med følelsen altid.

I: Hvad med, er der andre end familie, der har hjulpet dig der?

EVAN: Jeg har haft nogle gode kontaktpersoner indenfor de forskellige sportsgrene hen over årene og så også bare mødt nogle fantastiske mennesker på forskellige praktiksteder, der har været villige til at give mig chancer. Det gør også noget.

I: Så det er meget igennem andre, du har hjulpet dig til at håndtere dine følelser?

EVAN: Ja, lige præcis.

I: Okay, så hopper vi videre igen nu. Når vi træner, hvorvidt føler du dig så engageret ved træningen?

EVAN: Jamen for mig er træning, det der skal være med til at bruges til kampe, så jeg går 110 procent ind til træning og det er fordi at, i min optik, hvis du ikke træner, så kan du ikke forvente altid at spille godt til kampe. Træningen er jo fundamentet du skal bruge, til at blive god til kampe, så jeg går hårdt ind til træning.

I: Så når du skal til, så hvis du havde en samling mere, så var du også rigtig motiveret?

EVAN: Det var jeg, så havde jeg ladet op til den og så gjort klar til, at give den 110 procent i den weekend.

I: Hvis i taber en kamp, hvordan reagerer du så følelsesmæssigt på det nederlag?

EVAN: Jamen selvfølgelig bliver jeg frustreret lidt indvendigt og selvfølgelig ærgerligt over at vi taber og så vil jeg måske gå tilbage til tegnebrættet og tænke, hvad kan jeg have gjort anderledes, skulle jeg måske have styret mig lidt mere og være lidt mere rolig på spillet og

ikke stresse for meget eller måske se lidt andre muligheder i den ene side eller sådan noget og eventuelt måske snakke med træneren eller de andre om, hvad tænker i, kunne jeg have gjort noget anderledes der eller sådan noget.

I: Ja, hvad motiverer dig?

EVAN: Den er svær, jamen det der med, at mor og far har altid været sport i min familie, så det der med at, jeg altid har været vokset op med det, så det der med konkurrence menneske og konkurrere er en del af mit dna nærmest. Det indenfor sport og så også bare det der med at vide at personligt, at jeg kan klare mig selv og ikke behøver at være afhængig af andre der, som visse andre er. Det betyder meget for mig og det at jeg kan leve ordentligt.

I: Hvad betyder det for dig at være en del af landsholdet?

EVAN: Jamen som sagt lidt tidligere, det betyder alverden, for jeg troede ikke at der var, noget der hed landsholdet indenfor, sådan noget her, som hedder special olympisk, men så da jeg fandt ud af det og bare troede at der var sådan en lille nipsstævne ligesom herhjemme på normal klubvis, men så kommer til en slutrunde og ser, hvor fantastisk stort det er og simpelthen blive overrasket over, at der her det er for os. Det er frygtindgydende, hvor meget det betyder.

I: Ja, har du nogle mål, med din deltagelse?

EVAN: Ja, det er det guld, nu har jeg været med to gange med sølv og bronze, nu vil jeg have den guld.

I: Så det er ikke på det personlige plan, at du har nogle mål, det er meget resultatorienteret?

EVAN: Altså selvfølgelig får jeg også nogle oplevelser med landsholdet, via turer og se noget, som jeg måske ikke ville have fået normalt, men det er jo primært et sportsstævne, så det er jo det jeg mest er der for, men jeg vil også gerne have det sociale i det, men det er jo lidt svært, når vi kun har måske en to fridage at gøre med.

I: Ja, mit sidste spørgsmål, hvad betyder Unified for dig?

EVAN: Jamen Unified for mig, betyder lidt ligesom intentionen er med det, at det er med til at forhåbentlig brede budskabet lidt mere om det og give et indblik om, at der er en anden slags form for sport end kun den almindelige slags og det forhåbentligt kan være lidt med til at sætte lidt mere fokus på det.

I: Så større fokus?

EVAN: Ja, fordi jeg føler lidt engang i mellem, at special olympisk eller parasport går lidt i glemmekassen i forhold til andet.

I: Ja.

Bilag 4

Transskribering Bo

I: Først og fremmest tak for, at du gider deltage. Du skal bare tage den helt med ro. Du skal bare betragte det som en normal samtale, og du skal bare opfatte den sådan. Vil du ikke starte med at præsentere dig selv?

BO: Jo. Jeg hedder Bo. Jeg er 29 år jeg kommer fra Jylland af.

I: Hvad har du af tidligere erfaringer i forhold til idræt, det behøver ikke kun at være håndbold, det kan også være i skole eller foreninger.

BO: Jeg har spillet fodbold, og så spiller jeg badminton hver mandag.

I: Udover bare at have gået til det, hvordan er det en oplevelse at været omkring det?

BO: Det er gået godt, men håndbold er det bedste.

I: Har du nogensinde oplevet, at du er blevet afvist til idræt eller at folk ikke gad have dig med?

BO: Ja det har jeg prøvet på "normal" holdet i derhjemme.

I: Kan du fortælle om det

BO: Det er sådan lidt, at man blev drillet eller mobber.

I: Du blev drillet og mobbet?

BO: Ja, men det er mange år siden nu.

I: Hvorfor er du det, at du synes håndbold er det bedste tredje?

BO: Fordi det er bare måden man spiller det på. Man kan score flere mål og lave nogle andre finter end i fodbold.

I: Hvordan synes du det er at spille håndbold på dit normalhold i Special Olympics?

BO: Det synes jeg er meget godt, og jeg vil meget hellere spille der end på normal holdet i derhjemme.

I: Hvordan kan det være, at det er sjovere at spille på dit nuværende hold end med Special Olympics end det er at spille i den normale klub i derhjemme?

BO: Det var for besværligt i derhjemme, og det var mere fysisk. Folk var stærkere.

I: Hvordan er det at spille håndbold på landsholdet?

BO: Det er meget godt. Jeg har været med før, for 8 år siden i Los Angeles, hvor vi fik sølv.

I: Hvordan er kommunikationen på holdet?

BO: Den er meget god.

I: Er den til at forstå, eller går det nogle gange for hurtigt?

BO: Nogle gange går det ret hurtigt, og det kan være svært at forstå, hvad man skal lave.

I: Er der så nogle fra holdet, som kan hjælpe dig med at forstå det?

BO: Ja. Partnerne er gode til at forklare det og sætte tid af til det.

I: Hvordan er det at spille håndbold med så mange forskellige typer?

BO: Det har jeg ikke prøvet før, at spille med partnere.

I: Hvordan er det så?

BO: Jeg synes det er meget godt, fordi de spiller en på en anden måde, og spiller på en anden måde.

I: Udvikler du dig i forbindelse med samlinger? Altså bliver du bedre til ting?

BO: Yes. Synes jeg bliver bedre på fløjen, og presspil.

I: Så du bliver en bedre håndboldspiller, men hvad med uden for banen, udvikler du dig der?

BO: Det synes jeg.

I: Har du et eksempel på det? Altså bliver du bedre til dit arbejde, eller omgås med mennesker, at snakke med mennesker, eller at forstå ting?

BO: At snakke med flere mennesker.

I: Føler du, at folk forstår dig?

BO: Ja.

I: Føler du, at du forstår folk?

BO: For det meste.

I: Hvor godt føler du, at du kender folk?

BO: Det synes jeg meget godt.

I: Bliver du nogensinde overrasket over folks opførsel?

BO: Ikke rigtig. De gør ofte som jeg forventer.

I: Synes du ofte situationer er genkendelige?

BO: Ja det er fint.

I: Hvis du møder modstand på eller udenfor banen, hvordan føler du så?

BO: Hvis folk eksempelvis er dumme eller hvad?

I: Ja for et eksempel.

BO: Så plejer jeg bare at ignorere det.

I: Hvilke følelser får du i kroppen?

BO: Jeg bliver sur.

I: Føler du, at du over- eller undervurderer situationer?

BO: Jeg undervurderer situationer, og ikke helt tillægger det den betydning som jeg skal. Det er noget med at læse folk.

I: Hvordan håndterer du det her med, at være en del af landsholdet?

BO: Det håndterer jeg meget godt. Der er lidt forskel på at spille på klubplan og på landsholdet.

I: Hvis du nogensinde føler dig presset, føler du så, at du kan få hjælp fra nogen?

BO: Ja, både fra Ivan (landstræneren) men især også partnerne.

I: Er der situationer, hvor det bliver svært for dig?

BO: Nej det er okay.

I: Hvis du nu skulle blive svært for dig, tror du så at dine holdkammerater hjælper dig?

BO: Ja. Det plejer partnere at være rigtig gode til.

I: Det kunne være noget med at forstå hvad Ivan siger, eller noget på banen.

BO: Det er partnerne rigtig gode til ja.

I: Hvis du nu bliver skuffet, hvis du eksempelvis undervurderer en situation, hvordan reagerer du så?

BO: Jeg bliver skuffet og går ind i mig selv.

I: Føler du en form for uretfærdig behandling nogle gange?

BO: Nej ikke rigtig.

I: Er du løsningsorienteret?

BO: Hvad betyder det?

I: Dvs. du ser et problem, så i stedet for at bare sidde og kigge, så vil du aktivt forsøge at løse situationen.

BO: Ja det kan jeg være god til nogle gange.

I: Er det alene eller i samarbejde med andre?

BO: Det er oftest i samarbejde med andre.

I: Hvordan reagerer du på succes?

BO: Altså når vi vinder eller hvad?

I: Ja, men det kunne også være, at folk griner af en joke du fortæller.

BO: Meget godt ja.

I: Har du meget tillid til andre?

BO: Den er meget godt. Synes alle folk er meget flinke.

I: Hvis du bliver ked af det, glad, skuffet eller andre følelser, hvordan reagerer du på det?

BO: Jeg plejer at snakke med andre om det og åbne op.

I: Når vi f.eks. træner, føler du dig meget engageret?

BO: Yes. Især når vi spiller kampe eller vi træner.

I: Hvordan kan det være?

BO: Så jeg kan blive bedre til at lære nye ting.

I: Er du motiveret til at deltage i næste samling?

BO: Ja, jeg er rigtig meget motiveret og klar til at give den gas.

I: Hvis du taber en kamp, hvordan reagerer du på det?

BO: Jeg plejer bare at være skuffet.

I: Hvad gør du så med den skuffelse?

BO: Jeg plejer godt nok at sige, at vi vinder næste kamp, eller at vi skal spille videre. Tænk på kampen som om det var en ny kamp, og ikke gå ned med flaget. Jeg siger til mig selv, at det er okay at tabe, men jeg gerne vil gøre det bedre næste gang.

I: Er det noget du har lært, og hvor har du lært det fra?

BO: På mit normal på Special Olympics holdet.

I: Hvad betyder det for dig at være en del af landsholdet?

BO: Det betyder meget, og jeg tror jeg bliver bedre. Glæder mig til at repræsentere Danmark.

I: Betyder noget socialt også?

BO: Ja at møde nye mennesker. Det kan jeg godt lide.

I: Har du nogle mål med deltagelsen?

BO: At vinde guld.

I: Har du andre mål end sportslige resultater?

BO: Må jeg godt sige damer? Jeg vil gerne se på damer i Berlin.

I: Hvad betyder Unified for dig?

BO: Jeg får flere nye venner, og jeg glæder mig til at spille sammen med både partnere, men også Special spillere med diagnoser.

Bilag 5

Transskribering Kasper

I: Tak fordi du gider deltage. Vil du ikke starte med at præsentere dig selv?

KASPER: Jo. Mit navn er Kasper, jeg er 33 år gammel. Spiller håndbold på landsholdet i Special Olympics. Bor i Jylland. Jeg arbejder stadigvæk på et lager.

I: Hvad har du af tidligere erfaringer i forhold til idræt?

KASPER: Dengang jeg var barn. Der dyrkede jeg en del idræt, startede ud med fodbold. Min far var træner for holdet, så kunne han også holde lidt øje med mig på den måde, og ellers så badminton og volleyball, det var omkring det. Så gik jeg en del op i kampsport på grund af nogle flytninger, så gik jeg til for eksempel karate i Randers, men da jeg så flyttede til Skive til noget uddannelse, der skiftede jeg over til Taekwondo, og da jeg så blev forflyttet til en anden kommune, så blev det nogle lidt kampsport stile, men så de fes det sådan en lille smule ud. Jeg begyndte at gå videre til gymnasiet, ja og så har jeg så spillet håndbold i nogle år nu efterhånden.

I: Hvad med i skolen, hvad har du af erfaringer derfra?

KASPER: Det er bare ja idræt. Der var egentlig er ikke noget specifikt som sådan. Der har jeg prøvet alle mulige ting og sager, som træneren nu lige synes, at vi skulle lave. Det var et sted med vold, og ja de der var klassiske ting man prøver.

I: Hvordan er det at spille håndbold

KASPER: Det var jo som Sådan egentlig hyggeligt nok. Der er ikke noget pres. Det var stille og roligt ja. Jeg kan i hvert fald sige i forhold til håndbold, at når man når op i et lidt højere niveau end det man bare træner til hverdag, så bliver noget sjovere, der er noget mere modstand, og ting og sager fordi det vi lærer i klubben, der er måske ikke det store niveau på holdet og kvaliteten er måske ikke lige derefter. Det er noget sjovere at spille sammen med med nogen, der rent faktisk mener noget om håndbold,

I: Så er det sjovere at spille på landsholdet?

KASPER: Ja det synes jeg fordi Der er mere modstand Det er ikke bare modstand, men man lærer også lidt mere de rigtige ting ja. Så jeg kan rigtig komme til at elske det.

I: Hvordan er kommunikation på holdet?

KASPER: Det er da altså Sådan internt?

I: Ja.

KASPER: Altså internt på holdet, men også trænere og spillere og tonen, den er fin nok. Man kan sige i forhold til kvindeholdet, der er vi et noget mere stille hold end de er, men så kan man så sige de der partnere, de trækker gennemsnittet lidt op, hvad kommunikation angår. De er jo lidt mere udadvendte, fordi der er mange af dem, som er på holdet, der har børn, og træneren, jo jamen ja nu har jeg mødt ivan en hel del gange, så der er også en rimelig rolig kommunikation. Det er der også en af grundene til at jeg er med. Det er jo også fordi at Jeg har set landstræneren så mange gange, også til de stævner, som vi er til og han arbejder jo lige omkring der, hvor jeg arbejder, hvor jeg også er. Det er klart, at der stadig noget kendskab til træneren, der også gør et eller andet, man er lidt mere sikker, så du føler også at du forstår ham når han kommunikerer noget til en, altså udenfor banen er der ingen problemer. Det er klart inde på banen, der skal jeg måske lige have nogle eksempler flere gange eller se, hvordan andre gør det først. Det er fordi jeg primært visuel, jeg skal helst se tingene først og så skal de selvfølgelig lige bearbejdes, måske bare nogle gange, bare en enkelt gang nogle gange flere gange.

I: Hvis du ikke forstår til at starte med, kan du så få partneren til at hjælpe med at forklare det?

KASPER: En af partnerne, det ligner at det er det nemmeste for ham, og han kan sige til mig, jamen det hvis de bare siger eller bare lige dække her, når jeg gør det her og så så det der med, at der lige bliver sagt noget kort jamen bare lige gør Sådan og Sådan. Det har jeg det helt fint med, fordi jeg er rimelig sikker på, at de ved noget mere om håndbolden end jeg gør

I: Føler du at folk forstår dig?

KASPER: Det er selvfølgelig krængende spørgsmål, fordi jeg gør det heller ikke nemt for folk at forstå mig. Jeg vil i hvert fald sige, at de forstår mig nok til, at jeg synes det er fint, og nødvendigt og uden der er nogle store problemer som sådan. Jeg har da også prøvet, at folk

ikke forstår mig, men umiddelbart kan jeg ikke nogle konkrete eksempler. Hvis det er, så har det bare været noget småt og ikke noget, der har været et problem for mig eller noget. Det er ikke noget, som irriterer mig eller, så det er ikke noget jeg har problemer med. Jeg er blevet misforstået før, nu ved jeg selvfølgelig ikke, hvordan andre folk tror jeg tænker. Så ja umiddelbart har jeg ikke haft problemer med det.

I: Hvordan er det at spille håndbold med så mange forskellige typer folk?

KASPER: Med folk med og uden diagnoser, men også folk med forskellige diagnoser og alle har deres egen baggrund. Det skaber selvfølgelig en vis form for dynamik og man kan sige, jamen vi lærer selvfølgelig hinanden lidt bedre at kende. Jeg ved det jo så også, at vi lærer hinanden bedre at kende. Jamen så ved vi også lidt, hvor forskellige folk de står. Det er udmærket at spille med forskellige typer. Og vi skal jo lære hinanden at kende som hold.

I: Føler du at du udvikler dig i forhold til hvordan du håndterer ting efter en samling?

KASPER: Det tror jeg, det er ikke meget, men lidt har også ret. Det er klart, at jeg hvis jeg skulle gøre lidt mere, så skulle jeg høre lidt mere efter især i forhold til planlægning og ting og sager. Lige nu sidder jeg sådan set bare på en bølge af folk, som hjælper og planlægger ting for mig, nogle som har styr på logistikken omkring ting og sager, enten hvornår vi skal afsted, og nogle af gangene også, hvornår samlingerne overhovedet er, om vi skal mødes i omklædningsrummet. Det er klart, hvis jeg var lidt mere seriøs, så havde jeg ikke spurgt ”Peter” om alle datoer og arrangementer, og i stedet selv holdt lidt øje med datoer og skrive ting ned i kalenderen. Det er måske det, som ville hjælpe mig mest, hvis jeg var lidt mere aktiv, det ville også hjælpe på de ting, som jeg har problemer med i hverdagen. Så hvis jeg gjorde mere ud af at strukturere, og det smittede af på min hverdag, ville det være godt. Men jeg måske lidt en type, som bare lader folk gøre tingene for en, men jeg har godt hørt udtrykket, at det ikke er ens mor som skal alt for en, så hvis jeg bare var lidt mere aktiv.

I: Hvor godt føler du, at du kender folk?

KASPER: Det er selvfølgelig meget svært spørgsmål og forklare jamen du kender folk spillere eller føler godt at kende deres baggrund lidt mere deres hvor de har fået deres personlighed fra tænker måske ikke så dybt over hvordan andre folk de voksede op for hvordan deres personlighed nu er formet så derefter eller hvor de nu er i livet og man er familiefar eller om man har studerende tænker jeg ikke nødvendigvis så meget over.

I: Føler du, at folks opførsel overrasker dig?

KASPER: Nej det gør ikke noget uventet i forhold til, at det i citationstegn er normale folk, vi har at gøre med her. Jeg vil sige, at vi har fundet nogle lidt brogede folk, som måske andre folk synes, det kan godt være, at de ikke har nogle officielle diagnoser, men det er ikke fordi, at de ikke passer ind i klubben som sådan. De er måske mere uadvendte, end mange af de andre på holdet. Det kan godt være, at vi andre med autisme diagnoser ikke snakker så meget, men det at vi blander grupperne gør måske, at vi alle er en lille smule mere inkluderende. Vi holdte en julefrokost, hvor vi tog i byen bagefter, og det var min første bytur i hele mit liv, og jeg er lige fyldt 33 år. Jeg drak ikke, men jeg behøver heller ikke alkohol for at te mig åndssvagt. Jeg kan uden at drikke være med på den struktur, altså med dans og folk som opfører sig underligt, og jeg fik det ud af det, at jeg blev overrasket over folks opførsel. Nejnej de gør stadig ikke noget uforventet, næ vi havde det bare sjovt ja.

I: Synes du at situationerne omkring landsholdet de er genkendelige?

KASPER: Ja, altså hvis jeg oplever ting til træning, så er det også nemmere næste gang. Der hvor man bare skal løbe eller gøre et eller andet, det er nemt nok, men det bliver selvfølgelig sværere når vi taler om specifikke løbebaner og at man ikke kun skal tænke på sig selv. Det er helt klart, at det måske er af mine største problemer at forstå, jamen nu skal jeg løbe her, og ikke kunne tænke på, hvad jeg selv har lyst til at gøre, men også hvad andre folk forventer

I: Jeg går til det næste spørgsmål. Hvis du møder modstand, det behøver ikke være på banen, det kan også være uden for banen, hvordan reagerer du så?

KASPER: Det kommer an på, hvilken form for modstand. Jeg føler selv at mange af de situationer, som jeg har i hverdagen, om det stort set næsten uanset hvad det er, så er den største udfordring i mit liv altid mig selv. Det er klart, at der er nogle ting man ikke kan, hvis jeg nu taber min mobiltelefon, som jeg gjorde her den anden dag, det er selvfølgelig lidt af et tilbageskridt, men jeg kan bare købe en ny mobiltelefon, men mange af de situationer jeg egentlig sætter mig selv i eller ikke sætter mig selv lige. Det er noget som man ja måske godt kunne gøre noget ved kan jeg lige få spørgsmålet igen?

I: Hvis du møder modstand, hvordan føler du så? Det kom lige fra at du, hvis du tænkte mere over det så kunne du gøre noget ved det altså.

KASPER: Det kommer nogle gange an på, hvad det er for en form for modstand, fordi nogle ting, altså jeg bliver ikke udadreagerende eller sur på ting. Jeg bliver sådan, hvis det virkelig er slemt, fordi nu har jeg ikke vasket tøj i 3 uger! Jeg har ikke mere tøj tilbage, som der er rent, og i stedet for bare at vaske det, jamen så kan jeg måske gå hen og blive noget deprimerende i stedet for, altså man måske begynder at se lidt ned på sig selv, nogle gange og sige "jamen du kan bare vaske tøjet"! Det er jo det store problem eller du kan bare passe det ind og du kan bare lave mad, altså hvis du er sulten eller noget andet. Den der tendens til, bare at lave tingene, er lidt fremmede for mig, og så bare enten nogle gange ignorerer dem, hvilket jo ikke er godt. Sådan bliver jeg måske lidt deprimeret, hvilket ikke hjælper noget som helst og der er det klart, når det bliver for slemt så skal man selvfølgelig lige trække op i sig selv, eller have nogle folk til lige at hjælpe ind på benene igen, så man kan fortsætte. Jeg havde problemet nu her, fordi der var rodet i det hus, som jeg havde købt til min søster. Det var simpelthen fordi, at på det tidspunkt lillesøster købte nogle katte, som hun ikke lige passede helt så godt på, og i stedet for bare at rydde op, sådan som normale mennesker måske ville, jamen så ignorerede jeg bare fordi, det var nemmest for mig, fordi jeg synes det var hendes opgave. Det er ligesom noget hun bare skal gøre, det havde ikke noget med mig at gøre, men det kommer stadigvæk til at påvirke mig rimelig meget, fordi at det frustrerede mig en del, at hun måske ikke tog nær så godt vare på de katte, som jeg synes hun skulle, men man kan sige, at det blev sådan en form for en kold krig, og det gik ud over kattene og mig. Det var der ingen, som fik noget ud af. Men altså der findes også den, der findes vel også noget andet, fordi der er også nogle gange, hvis man møder modstand, så har man det også der, hvor det skal ***** løgn jeg skal nok vise, at jeg kan finde ud af det her. Den kan jeg også godt komme op engang imellem, for eksempel det det skete for eksempel i forhold til, da jeg skulle ud på arbejdsmarkedet, der var mine forældre meget usikre på at sætte mig ud i det offentlige eller bare en arbejdsplads eller et eller andet. Det var de meget usikre på, fordi de vidste ikke, hvordan jeg ville reagere på en arbejdsplads, men det viser sig så at lige på det punkt, at det ikke var det det helt store problem fordi, på arbejdspladser er der som regel en form for struktur på nogle ting og sager, hvilket måske er vigtigt, i hvert fald vigtigt for mig, hvis det bare er det samme hver gang, jamen så er det ikke noget problem.

I: Hvis Det er genkendeligt?

KASPER: Ja præcis. Der var også her på et tidspunkt, hvor jeg fik at vide vi ved ikke helt om vi tør sætte dig ud i den her praktik og sådan, noget fordi det er noget med, at du skal stå

overfor mennesker, og så sige lidt om den her ting i den her situation. Jeg ved, hvad der skal siges. Jeg kan sagtens møde mennesker, det er ikke det problem, det er at jeg gider bare ikke at snakke med dem når jeg har fri! Men hvis det var arbejdet, var det ikke noget problem.

I: Vi prøver lige at blive hos landsholdet, hvordan håndterer du at deltage på landsholdet?

KASPER: Jeg vil sige det ligger i hvert fald en del i hovedet, når man skal være lidt mere sund og eller pleje sin krop mere, men for mig er det ikke det problem. Det optager selvfølgelig tid, men mest på den gode måde, fordi jeg som sådan ikke lavet det hele store i weekender eller efter arbejde, så det lige her er det faktisk sundt nok for mig at have noget andet at se til, ligesom have ligesom have et mål at gå frem efter. Ja noget at arbejde op mod eller situationer.

I: Er der situationer, hvor det bliver svært for dig til håndbold?

KASPER: Det må man også sige. Omkring landsholdet både på og uden for banen. Vi har selvfølgelig fået meget at vide, at vi skal forsøge at være asociale og ting og sager. Jeg kan godt mærke, hvis folk sidder sammen i en gruppe efter træning, så er jeg måske den der sidder længst væk. Nogle gange siger andre, at jeg sidder i en gruppe et eller andet. Eller jeg måske er en del af samtalen, jamen enten har jeg slet ikke snakket sammen med de andre, eller også så jeg måske lige lidt længere væk nogle gange, men set er sådan set ikke noget problem vil jeg tro, hvad sker der så? Der sker jo så ikke så meget ud over, at jeg bare får lov til at kigge på. Det er okay, men jeg sidder bare der, men det var så også fordi, at jeg måske ikke sådan har et rigtigt formål med at snakke med folk som regel. Det er også derfor, at jeg tit og ofte kommer med dumsmarte kommentarer i stedet for. Det er som regel ikke de dybe samtaler folk de får fra og med mig nej, men det er som sådan det. Det er noget jeg har haft hele livet, det der med ikke nødvendigvis at være en del af det helt store fællesskab, men sådan lige lidt udenfor, eller hvis det nu bliver svært, så er det ikke altid, men ofte lige nogen fra dit hold, som lige hiver en med ind, det vil jeg da tro, at det er med dem, som vi har på holdet nu. Der er da rimelig svært at forestille sig andet. Der er en af dem, som giver en krammere på et tidspunkt, og siger nu skal du være med.

I: Det var godt at høre. Hvordan reagerer du på skuffelse?

KASPER: Alt efter hvad det nu lige er, hvis det er noget tit og ofte, så er mest skuffet over ting, som jeg egentlig havde forudset. Der er vi måske tilbage til det der, jamen så bliver det

måske bare sådan kommer til at ligne noget depressions værk, ligesom det med vasketøjet. Vil du gøre noget ved det vasketøj, så skal du jo "bare" gøre noget ved det. Det kan godt føles som et nederlag, for eksempel og der kan man godt sige jamen jeg ved jo godt det kommer, hvorfor gør jeg det så ikke bare? Skuffelse i hvert fald. Ikke lige inden for sporten, der kan man blive man måske bare lidt nedtrykt. Det er klart en skuffelse som i jamen nu synes jeg vi finder ud af at løbe til, jeg synes at jeg løb ganske godt, men har det ikke særlig godt, den her gang der kunne man godt være skuffet over ikke gå videre over sit eget niveau, så jeg kunne jo have forberedt mig bedre, hvis jeg ikke skulle blive skuffet over mig selv. Så kan godt gå hen og blive lidt deprimeret som følge af en skuffelse.

I: Føler du en form for uretfærdig behandling?

KASPER: Næ nej.

I: Vil du sige du er løsningsorienteret?

KASPER: Rimelig meget som regel. Hvis der er et problem, nu er det ikke vasketøj det handler om?

I: Nej det det ikke.

KASPER: Der er noget af det, som jeg har lagt meget mærke til. Det er når det kommer til, hvilket egentlig underligt nok, når det handler om andre folk, så er jeg meget bedre til at hjælpe - for eksempel, det at jeg går til håndbold, det er sådan set "Peter", vores målmands skyld, fordi han brækkede foden engang, så stod de og manglede en målmand. Det blev så mig, så man kan sige jeg føler også sådan lidt at, ja, jeg føler at grunden til at jeg spiller håndbold og er en del af landsholdet er på grund af ham, at det sådan set stadig er for at hjælpe ham. Til gengæld har jeg meget svært ved at hjælpe mig selv, på nogle ting det der faktisk motiverer mig mest ved, at være på et hold jamen, det er sådan set at sørge for, at vi vinder så de andre bliver glade, hvis det lykkes at vinde, så bliver de andre glade.

I: Hvordan reagerer du på det?

KASPER: Ikke særlig meget anderledes end jeg ville, hvis det havde været normalt. Det er klart, at det er svært at være sur og ked af det, når man lige har vundet - det er klart, men jeg er ikke som sådan en, som har følelserne helt ude på tøjet. Alt det ville være meget afdæmpet i hvert fald, men jeg føler da en tilfredsstillelse efter en sejr.

I: Hvordan er din tillid til andre?

KASPER: Ja som regel tilliden har jeg måske lidt for meget tillid til andre, men det så også fordi, at jeg som regel lærer dem at gøre tingene for mig, på flere mange områder. Så jeg vil sige, at generelt har jeg måske lidt for meget tillid til nogle folk, når det måske omhandler penge. Det er generelt når folk ringer, og gerne vil sælge en et nyt tele abonnement, eller vil sælge en bil. Jeg har måske lidt, ja måske lidt for meget tillid på nogle punkter, er måske lidt for meget tillid til folk.

I: Reagerer du voldsomt i forhold til sine følelser?

KASPER: Nej reagerer generelt ofte ikke så særlig voldsomt når vi når i træner.

I: Hvorvidt føler du er engageret i træningen?

KASPER: Det er Sådan lidt fifty fifty. Det er lidt, det er jo svært at være vildt engageret nogle gange, fordi at jamen nogle gange er vi jo en gang nok til et helt hold der, hvor jeg spiller. Nogle gange er vi måske kun 4 A spillere, så det er altså bare svært at lave noget som helst så.

I: Hvad med på landsholdet?

KASPER: Der er det anderledes, fordi der har man jo heller ikke lyst til at være den dårlige på nogen måde som helst hold selvfølgelig. Man vil selvfølgelig gerne gøre alt, for at det nu engang lykkedes, men jeg vil sige det motivationsmæssigt, der er jeg mere motiveret, men jeg lever mere inde i nuet tror jeg, i hvert fald lige for tiden jeg fokuserer ikke nødvendigvis på det, som jeg skal blive bedre til og alt muligt, for at for at vores håndboldhold vinder nogle kampe næste år. Lige nu fokuserer jeg mest på at gøre det så godt som jeg kan, og at vi klarer det godt med landsholdet, men selve træningen er motiverer mig ikke det helt store. Der er lige på klubplan, og det er jo så også måske i manglen af, at vi måske ikke er så mange til træning. Det er ikke alle dem der nødvendigvis er helt oppe, og de er heller ikke altid lige motiverede, men du motiverede til at til landsholdssamlinger. Og jeg er motiveret til Berlin ja. Det man kan sige, at det er også det som gør, at selvom træningerne er kedelige i klubben, så møder man stadig op. Nogle gange træner vi med vores C hold, og ikke for at være arrogant, men det svarer lidt til at sætte Mikkel Hansen på banen, hvor det udelukkende folk med diagnoser som spiller.

I: Hvis du taber en kamp, hvordan reagerer du så på det nederlag?

KASPER: Jeg starter som regel først ud med at sige, jamen hvad kunne jeg selv have gjort bedre, for eksempel som regel hvis vi taber en kamp på det niveau vi er. Jamen der behøver du ikke at kunne gøre meget end bare tyre bolden i mål næsten. Så jeg vil sige, det er i hvert fald der, som det starter først og så kan man selvfølgelig altid supplere op med, jamen hvad man kunne gøre bedre eller hvad kunne man selv gøre, for at holdet gjorde det bedre, men hvis vi taber, så prøver jeg som regel først at analysere min egne fejl. Og så derefter prøver jeg at analysere, jamen hvordan kan jeg så udnytte modstandernes svagheder næste gang, for eksempel fordi det er som regel er de samme hold vi møder ja.

I: Hvad betyder det for dig, at være en del af landsholdet?

KASPER: Det har måske betydet meget. Det er sådan set rent faktisk stadigvæk motiverende, at gå til håndbold fordi som jeg sagde tidligere jamen, det er ikke altid lige motiverende at tage til træninger og sådan noget. Jeg har måske ikke følt, at udviklingen af både mig selv, men også holdet generelt, det har bare været stagneret i lang tid. Det kan så være lige fra fordi vi har de handicap vi nu engang har, men når du får 120. gang laver den samme øvelse, og holdet stadigvæk er lige så dårligt, som det plejer at være. Så er det klart, at ens motivation den ryger lidt nogle gange lige på den front. Der kan man så sige jamen landsholdet, det har været lidt af et mål her efter coronatiden, hvor der ikke var så meget træning. Det er måske, det har jo faktisk lidt været målet, altså at komme videre i systemet i forhold til, jamen nu er det min tur til at komme til et eller andet land, og her spille for sit land. Så jeg vil sige, at det her er nok grunden til, at jeg stadig spiller håndbold.

I: Har du nogle mål med deltagelsen I Berlin?

KASPER: Det er vel ikke at spille elendigt, og så at vinde guld, som alle giver udtryk for.

I: Sidste spørgsmål, så er vi færdige. Hvad betyder Unified for dig?

KASPER: Jamen Jeg vil sige i forhold til at jeg ikke laver meget i en hverdag efter arbejde der kan man sige Det er jo nok noget af det i forhold til social relationer og socialt samvær undtagen lige på arbejde jamen Det er jo en stor set næsten det eneste de har efter fritid så jamen og rejse med altså ikke bus med andre eller noget andet ja jeg laver jo ikke laver Jeg har lavet næste år Jeg har ikke nogen på at besøge alle stort set møder heller ikke med særlig

mange folk efter arbejde så man kan sige jeg kommer i hvert fald i nogle situationer som jeg ikke er vant til hvilket lige på det her område nok er meget sundt fordi ellers så bliver der ellers ender jo bare som en af de der der sidder inde på værelset og laver ingenting så Det er meget godt at der i hvert fald lige er nogen til at skubbe mig ud en gang imellem

I: Jamen tak for hjælpen og snakken.

Bilag 6

Transskribering Ib

I: Tak fordi du gider deltage. Du skal bare tage den helt med ro, og bare lade som om, at det er en helt almindelig samtale. Vil du ikke starte med at præsentere dig selv?

IB: Jeg hedder Ib. Jeg har autisme.

I: Hvor er du fra, hvad har du erfaring med sport?

IB: Jeg er fra nordjylland og jeg har dyrket håndbold siden jeg var 12 år gammel.

I: Hvad har du af tidligere erfaringer ift. idræt?

IB: Det eneste idræt jeg har gået til er håndbold.

I: Så du har ikke dyrket noget i folkeskolen?

IB: Nej.

I: Hvordan kan det være?

IB: Jeg gik i specialklasse. Der havde vi aldrig idræt, men kun dansk og matematik.

I: Hvordan er det at spille håndbold?

IB: Jeg elsker at spille håndbold. Det er dejligt.

I: Hvordan er det på klubplan?

IB: Det er meget godt på klubplan. Også at spille med almindelige folk.

I: Hvordan er klubplan sammenlignet med landsholdet?

IB: Der er ikke den store forskel synes jeg ikke, ikke på landsholdet og klubplan. I hvert fald ikke det landshold som jeg spiller på, men hvis man tager det rigtige landshold, så er der noget mere forskel. Men der er ikke så meget forskel til Unified landsholdet.

I: Når du træner, hvordan er kommunikationen på holdet så?

IB: Jeg synes det er en god kommunikation vi har på landsholdet.

I: Har du nogle eksempler på, hvornår du ikke forstår eller hvornår du forstår kommunikationen?

IB: Jeg forstår stort set altid kommunikationen.

I: Hjælper du nogensinde de andre på holdet med at forstå, hvis nu træneren siger noget?

IB: Nej det gør jeg ikke. Jeg passer bare mig selv.

I: Hvordan er det at spille håndbold med så mange forskellige typer?

IB: Det synes jeg er meget godt, at lære nogle andre folk med andre diagnoser at kende.

I: Hvad så med det her, hvor man blander folk med og uden diagnoser?

IB: Det synes jeg er meget godt. Så lærer man også nogle uden diagnoser at kende, og hvordan et sammenhold kan blive.

I: Er der da mere sammenhold, hvis der udelukkende er folk med diagnoser?

IB: Øhm nej det synes jeg faktisk ikke, men jeg synes sammenholdet bliver bedre hvis man er blandet.

I: Når du har været til en samling, bliver du så bedre til at håndtere ting efterfølgende?

IB: Lige for mit vedkommende har jeg altid været god til at håndtere ting.

I: Så der er ikke rigtig en udvikling her?

IB: Nej.

I: Når du kommunikerer på landsholdet, forstår folk dig så?

IB: Det vil jeg gå ud fra at folk gør haha.

I: Du ser ikke nogle, som står og ser undrende ud?

IB: Nej.

I: Og du forstår også godt folk? Hvor godt føler du at du kender folk?

IB: Jeg vil sige, at jeg kender nogle bedre end andre.

I: Hvordan kan det være?

IB: Du kan for et eksempel tage en fra holdet som et eksempel, nu har vi været meget sammen, og jeg synes jeg kender ham mere og mere.

I: Bliver du nogensinde overrasket over, hvordan folk opfører sig?

IB: Nej det gør jeg faktisk ikke.

I: Hvordan kan det være tror du?

IB: Jeg har oplevet mange forskellige ting igennem mit liv, så der har jeg oplevet at nogle kan blive meget sure og nogle bliver ikke sure.

I: Så det er på baggrund af, at du har oplevet situationerne før?

IB: Ja.

I: Så situationer er genkendelige, vil du sige?

IB: Nemlig.

I: Hvis du møder modstand, hvordan føler du så? Det kan både være på og udenfor banen.

IB: Det har jeg været vant til, så det gør ikke mig noget.

I: har du et eksempel på, hvor du har mødt modstand og så bare overkommet det?

IB: Når jeg er ude og spille håndboldkampe med holdet derhjemme, der taber vi tit. Så der møder vi meget modstand og det klarer jeg meget godt.

I: Hvad så med det sociale rum? Hvis folk er dumme?

IB: Det har jeg ikke oplevet før.

I: Over eller undervurdere du ofte situationer?

IB: Jeg tror måske at jeg undervurdere situationer.

I: Hvordan det?

IB: Nu har jeg ikke lige et eksempel på det, har aldrig været udsat for det før.

I: Nej okay, vi går videre. Vi går videre til næste del. Det her med at deltage på landsholdet, hvordan er det for dig?

IB: Det er meget meget godt. Og meget specielt synes jeg.

I: Hvorfor?

IB: Fordi øhh det er første gang. Jeg har aldrig prøvet sådan noget før.

I: Er der situationer, hvor det bliver svært for dig?

IB: Nej deet synes jeg ikke.

I: Hvis du nogensinde bliver skuffet, det kan være over folks opførsel, det kan også være på dig selv, hvordan reagerer du så?

IB: Hvis jeg bliver skuffet på mig selv, så plejer jeg at gå for mig selv i et par minutter, og lige tænker over det, så plejer det at hjælpe.

I: Hvad så hvis du bliver skuffet over andre?

IB: Det har jeg aldrig nogensinde blevet før.

I: Du er aldrig blevet skuffet?

IB: Nej.

I: Så du føler heller ikke nogen form for uretfærdig behandling nogle gange?

IB: Nej.

I: Hvis du møder noget svært, er du så løsningsorienteret?

IB: Ja det vil jeg sige.

I: Har du eksempler på sådan noget?

IB: For et eksempel hvis jeg møder nogle udfordringer på arbejdet, så plejer jeg at løse dem.

I: Ja. Så det er ikke fordi du render rundt og spørger efter hjælp?

IB: Nej. Det plejer jeg aldrig at gøre. For et eksempel hvis vasken på efterskolen er stoppet, så plejer jeg at skille den ad inde under håndvasken uden at spørge om hjælp haha.

I: Hvordan reagerer du på succes?

IB: Øhh Det tager jeg ganske stille og roligt. Det stiger mig ikke til hovedet.

I: Bliver du meget glad og er du meget klar på at få følelsen tilbage igen?

IB: Det er nok sådan en følelse om, at det gerne på komme igen.

I: Hvordan er din tillid til andre?

IB: Den er god. Jeg har altid haft god tillid til andre mennesker.

I: Så du stoler meget på andre mennesker, men du bruger dem ikke til at løse ting for dig?

IB: Nej.

I: Når i træner med landsholdet, er du så meget engageret?

IB: Ja det synes jeg. Jeg går meget op i at træne.

I: Så du går ind i det med ild og sjæl

IB: Ja.

I: Er du motiveret til at deltage i næste samling?

IB: Ja det er jeg.

I: Når du skal til landsholdssamling, hvilke følelser har du så i kroppen op til?

IB: Øhh en glad følelser. Jeg elsker at komme til landsholdssamling.

I: Hvilken følelse har du så bagefter?

IB: Så er jeg meget meget træt.

I: Men allerede der begynder du at glæde dig til næste samling?

IB: Ja det gør jeg .

I: Hvis i taber en kamp. hvordan reagerer du så på det nederlag?

IB: Nu har vi jo ikke sådan spilet kamp kamp, men kun sådan nogle træningskampe, så det ved jeg faktisk ikke haha, hvordan jeg ville reagere på.

I: Hvad motiverer dig?

IB: Det at vi skal til OL. Det motiverer mig meget.

I: Så du får lyst til at træne i din fritid og du har håndvægte under sengen til træning?

IB: Ja jeg træner meget ude på efterskolen for at komme i form.

I: Hvad betyder det for dig at være en del af landsholdet?

IB: Det betyder fællesskab og sammenhold.

I: Har du nogle mål med din deltagelse til OL?

IB: At vi vinder guld og jeg bliver udtaget igen til næste samling.

I: Har du nogle mål udover sportslige resultater?

IB: At vi bliver ved med at holde kontakten til hinanden og til det her fællesskab.

I: Hvad betyder Unified for dig?

IB: Nu er det første gang jeg stifter bekendtskab med det, og jeg synes faktisk det er en meget god ide.

I: Hvordan kan det være?

IB: Det giver et eller andet sammenhold.

I: Er det de her partnere, som hjælper med det som du tidligere sagde?

IB: Ja nemlig blandingen af folk med og uden diagnoser.

I: Tak fordi du gad deltage.

Bilag 7

Transskribering Sine

Sine: Der var et eller give et idrætstilbud til unge med et udviklingshandicap, men i den her sammenhæng helt specifik og træne noget Unified håndbold, og Det har vi gjort nogle gange om året. I samarbejde med DHF som sagt er en efterskole, og så har vi engang imellem har haft en spiller blandt andet Dennis har vi jo haft med ude en enkelt gang og spille noget en turneringskamp sammen med nogle. Jeg tror, Det var u 17 spillere. Det vil være, Det var lige før Det var før coronaen. Og nu her, hvor de skal træne op til. Og skal til Berlin så. Så de så igen med en gang om ugen, hvor de. Det er spillerne træner sammen med nogle uge 17 drenge og ja pigerne er tilbudt træning sammen med u 17 pigerne. Og det, men Det er Det er der Vi er nået til i skærmen, og jeg ved ikke, hvad du ellers kunne have hørt, men længere er vi ikke give det i forhold til Unified. Vi kunne godt tænke os at udvikle det, fordi vi kunne se et potentiale i det her med at komme ud og skabe noget sammen med nogle efterskoler. Og også være med til at brede det ud den vej. Men Der er vi ikke længere i det end at Det er ideer, Vi har delt med forskellige kontakter, som Vi har på efterskolen. I Vores lokalområde.

I: Så Det er primært efterskoler i har samarbejdet med?

Sine: Ja Det er de og så og så lidt ind i egen klub og prøve at se om vi kan forankre noget samarbejde lidt bredere der. Ja og Jeg tror, at viljen er der. Men når man er fokuseret på. På sin egen. Sit eget hold eller for så vil de unge mennesker der Sådan er er fokuseret på deres egen turnering, så så kan det godt, så kan det godt trække lidt længere ud og starte noget op. Der er Sådan lidt anderledes, fordi det skal der jo altså de træner måske i forvejen 3 gange om ugen og spiller kamp i weekenderne, så så det kræver også en masse overskud, men Vi har jo en. En formand II det, der hedder foreningen Skjern håndbold Bjørn sommer, som også arbejder noget ind i dansk Håndbold Forbund. Altså, han er meget positiv over for, at Vi skal have et fokus på at udvikle løbende. Så så Det er ikke fordi vi ikke bliver set på som en del af klubben. Det gør vi absolut. Men, men Det er jo. Det er noget der kræver overskud og kræver ekstra fokus i en tid hvor at. Både når vi taler frivillig. Til håndboldhold eller til andre idræt og frivillighed generelt. Så så er der rift om rift om os. Jeg så lige nu her, og Det kan også være du selv har talt med Elisabeth om det. At hun sammen med sine spillere, som hun jo også arbejder med Sådan i sit civile liv og har at de har meldt sig ind i en. I en i en sommerturnering på Sjælland, hvor de er et som jeg læser det et United hold, der spiller i den

almindelige turneringsrække. Så jeg tænker Der er de lige Sådantaget et ekstra? Hop ind i og prøve noget af hvilke jeg tænker. Det er jo rigtig, rigtig spændende.

I: Hvordan tror du, det ville gå?

Sine: Jamen det ved jeg ikke. Nu læste jeg bare lige at de havde da startet med at de havde spillet uafgjort med Helsingør. Og lå nummer 3 i en række. 6 hold efter 3 kampe. Det synes jeg var megafлот.

I: Det er da megafлот.

Sine: Ja det tænker jeg og Jeg synes jo rart, at Der er et potentiale hos nogle af de her spillere, hvor jeg tænker, Det er jo helt typisk, at de et langt stykke hen ad vejen sagtens kan være med på det håndboldmæssige plan, og der hvor Det kan blive svært ind i en almindelig turnering. Det er når at de bliver presset på noget socialt eller noget kognitivt Sådant lidt bredere og der kan man sige Unified spillet kan. Jo noget, hvis man får sat et godt Unified hold ind II Sådant en turnering, så tror jeg da på at Det kan sagtens være en mulighed. Og så tænke det ind II nogle mere traditionelle turneringsrække. Ja det det. Det kan jeg sagtens få øje på, men. Men så skal vi gå ud og have fokus på, at jamen her har vi et mix af af. Af nogle, hvad skal man sige rask idræts spillere og så nogle der har et udviklingshandicap på et eller andet plan og og velvidende, at man jo ikke altid lige kan se det. Altså når jeg når jeg tager serveren. Som kommer fra Skjern håndbold, så er det jo ikke Sådant, at man lige spotter et Severin har et udviklingshandicap. Han kunne jo være en ung fyr. Som så mange andre unge, føler man skal have været sammen med ham lidt for at finde ud af, at Der er nogle udfordringer, som gør, at at Der er måske, eller Det er der. Der er selvfølgelig en grund til, at han spiller. Han spiller. Men Det kan jo også udnyttes positivt ind i. Hvis man spiller på et fast Unified hold, så er det jo. En mulighed for kæmpe udvikling. De sociale færdigheder, og Ja og også andre færdigheder end det. Men jeg tænker Sådant, især de sociale sociale færdigheder vil jo komme i spil. Og selvfølgelig ville de også blive udviklet håndboldmæssigt, fordi at man er sammen spiller sammen med nogle der. Ja som er et altså der bliver holdt et spejl op, som man gerne vil spejle sig i, og det skaber også noget motivation på et andet niveau end det. Man måske får når man spiller på et rent Special Olympics hold

I: Altså hvor fik ideen fra til Unified med at begynde at arbejde med det?

Sine: Jamen Unified er jo ikke noget Vi har fået ideen til, fordi Det er jo Sådan, at når vi taler hele Special Olympics konceptet som jo starter af altså er startet i USA er Kennedy familien, og så er det jo Special Olympics altså international der har sat rammen for at man skal arbejde med Unified konceptet. Det er ikke noget, Vi har opfundet i Danmark. Det er noget, Vi er blevet pålagt af Special Olympics organisationen. Med det formål, at man ønsker, at mennesker med et udviklingshandicap skal have mulighed for at socialisere sig og blive inkluderet og integreret i samfundet rundt omkring eller samfundene rundt omkring i hele verden. Så derfor så med baggrund i Det har de skabt Unified konceptet og rullede det ud til World Games, hvor at man er startet inden for nogle idrætsgrene. Men og så på et tidspunkt nåede det så også til håndboldhallen. Så Jeg er ikke sikker på, at vi i Danmark var gået så målrettet efter at sætte noget i værk, hvis ikke Det var blevet pålagt. Og Jeg kan se både fordele og ulemper i det, når vi taler. Det er os og sende et håndboldhold eller et fodboldhold til World Games, så oplever vi jo at tildels, så kan der være nogle spillere som synes at det er øv. Hvorfor bliver jeg valgt fra og kommer ikke med til World Games? Hvis vi havde været et hold der kun var Special Olympics spillere, så var vi flere, som havde fået mulighed for at komme med, så den reaktion har vi fået fra spillerne Sådan de gange, hvor Det er. Altså Vi er blevet udtaget som Unified, når de så begynder at træne og møder United altså Unified spillerne. Så ja, så oplever de selvfølgelig helt konkret, at det er da nogle skønne fyre og være sammen med, og det giver os noget helt andet og afhængigt af hvor, hvor godt et team eller hvor godt de enkelte Unified Idrætsudøvere de, hvad skal man sige? Forstår deres opgave eller arbejder sig ind i opgaven med at være Unified spiller, så så har det også givet nogle forskellige oplevelser Sådan lige fra at jeg kan ikke huske om det var badminton eller om det var golf eller hvad Det var på et tidspunkt hvor der var altså Det er jo Sådan en enkelt person i idræt hvor at hvis man Sådan går ind til det og tænker, jamen Vi har det da fint nok når vi spiller Vores golfrunde eller spiller Vores badminton, men når Vi er færdige med det, så har vi altså så er vi egentlig ikke sammen, så er det. Så er det ham og mig eller hende Sådan hver vi går i hver Vores retning og orienterer os måske mere imod. Ligesindet på det sociale plan og det er jo ikke det, Der er meningen med konceptet. Og Det er ikke fordi jeg ikke kan forstå, hvis det sker, eller når der sker. men det er jo her, hvor Jeg kan tænke, at det bliver. Det bliver Special Olympics spillerne, som bliver taberne i det, fordi det dels får de måske ikke det sociale, de skal have ud af at være af sted sammen med den. Hvis Det er Sådan en enkelt idræts disciplin, men også hvis vi siger det her. Det er et helt Unified. Fodboldhold eller håndboldhold, og når vi så er udenfor banen, så går vi Unified spillerne et sted hen, og så går Special Olympics spillerne et andet sted hen. Når vi Sådan har fri, kan du følge mig.

Det er ikke meningen, men det sker bare altså så Det er ikke en selvfølge at man lykkedes med Unified konceptet. I et bredere perspektiv.

I: Nej.

Sine: Og der tænker jeg, at Der er, Der er for mig egentlig kun en taber, og det vil altid være Special Olympics spillerne, hvad enten Det er dem, der kommer afsted og ikke får den fulde oplevelse, eller Det er dem Der er derhjemme og kunne have haft en plads til World Games, hvis det alene havde været Special Olympics håndbold.

I: Så selvom du har arbejdet med Unified, så lyder det faktisk lidt som om, at du er lidt imod det?

Sine: Nej, Jeg kan se fordele og ulemper. Jeg er ikke imod det, hvis Det er at vi får det til at lykkes. Hvis vi, hvis vi lykkedes med at få det implementeret og arbejder med det, Sådan som Det er tænkt i sit udgangspunkt, at man skal kunne skabe sig nogle venskaber og noget netværk og have et Sådan nogenlunde lige værdigt. Forhold ind i, at Vi er et håndboldhold, eller vi spiller badminton sammen, eller hvad vi nu gør, så så tænker jeg, så er det super super fint. Men mens Det er kun en træning. Nu hvor vi mødes de gange Vi skal træne, og så tager vi afsted og så, og så når vi kommer hjem, så var det ligesom det. Så så så er det ikke. Altså så er det jo ikke det der var meningen med konceptet. Og så kan jeg Sådan tænke at så er der, så er der den fordel i det, at de har haft nogle fede oplevelser undervejs og hen imod målet, og Vi har været af sted, og Det har også været en god oplevelse. Men så er, så er det måske sluttet, og så er der ikke, så er der ikke nogen af Special Olympics spillerne, som er videre i noget Unified, så er de tilbage i deres på deres Special Olympics hold I ABC rækker eller hvad de nu spiller i og så har de selvfølgelig en oplevelse rigere i bedste fald så har de også kompetenceudviklet eller håndbold udviklet noget. Men det. Det var Sådan en engangs forestilling hvis man kan kalde det det og så, så har vi alene lykkedes med at træne hen imod et World Games, som var Sådan meget isoleret i retning af at det var. Det var den her ene gang. Og det. Det har ikke været det, man ville med konceptet, hvor jeg tænker jamen Jeg kan være i tvivl om, om vi lykkes mig Sådan helt internationalt med at skabe det, som er. Special Olympics organisationens hensigt med det her.

I: Hvad tror du der skal til for at Det kan lykkes?

Sine: Der skal i hvert fald masser af ildsjæle kræfter i det og der skal. Der er altså jeg. Jeg ser det som en kæmpe opgave for både os i Parasport Danmark og ude i klubberne, men også for de Unified spillere, som I får den her rolle eller den her oplevelse. Altså så med altså at man som Unified spiller får muligheder eller tager muligheden for at være med til at Og sprede det yderligere og det tænker jeg, at det, Det kan jeg egentlig godt forstå, hvis man altså. Det er jo ikke sikkert man er et sted i livet, hvor man har tænkt, at det her. Det var noget jeg ligesom skulle fortsætte med en hel masse, når jeg kom hjem fra World Games, fordi at altså man kan sige Sådan aftale kontraktmæssige eller så, så er opgaven jo også løst, når i kommer hjem. Det er jo ikke Sådan så at Der er en forventning til at i skal bidrage med noget, når i kommer hjem. Hvis jeg kigger tilbage til dem, der var afsted sidste gang, hvor jeg ikke selv med i Abu Dhabi, men Jeg tror da ikke det Der er ret mange af dem der var med der som i dag har en relation til, hverken Unified håndbolden eller Special Olympics håndbolden Sådan bredere. Jeg tror da de videre i deres liv. Det er også unge mennesker, som er i gang med uddannelse og alt muligt andet. Så det kan jeg sagtens forstå. Men Jeg tror det er det det kræver. Det er at, at Vi er lykkedes med at, at dem, der har haft det tæt inde på livet og fået de der fede oplevelser sammen med spillerne, at de at de kan være med til at forankre det ude i klubberne – det tror jeg der skal til.

I: Kunne det være Sådan nogle former for Gæsteoptrædere der skulle til en gang imellem at tage hen og træne med og bare give det sin tid og sin opmærksomhed?

Sine: Jeg tror der skal noget mere forpligtende til for at det at vi lykkedes altså Jeg tror da, at når Elisabeth har skabt et hold, hvor Der er nogle serier af spillere og Sådan nogle udviklingshandicappede som træner sammen nu og har meldt sig ind i en turneringsrække, og så må de se hvordan det går, så tror jeg, at Det er helt klart vejen frem og det kræver jo mod det kræver jo mod både fra en klub, og det kræver mod fra også at være træner og stå i det og og så kræver det jo mod både fra Unified spillerne og fra dem med et udviklingshandicap. At nu melder vi os ind i en turnering. På lige fod med de øvrige serie 3 hold eller hvad der nu måtte være, for jeg ved ikke engang om det hedder til 3 eller 4 i dag den laveste række. Det er ikke det tror jeg også altså det det det kræver mod, men den vej rundt tror jeg at man vil få det. Jeg hurtigst forankret og også mest synliggjort og så. Så er det jo bare her hvor at jeg ja jeg tænker det bedste ord. Det er det kræver mod fordi at vi ved godt, når herrespiller går på banen så godt på banen for at vinde, så hvis man møder alle de andre hold, som er udelukkende mandlige idræt spillere så så så kræver det jo både noget af dem, at de møder

nogle modspillere, som har et udviklingshandicap og behandler dem fuldstændig ligesom alle andre. Men er de så også robuste nok Sådant rent mentalt til at skal møde det der sker når 3 herrespillere de kommer i turneringen, så så man skal også være robust som udviklingshæmmede. De skal turde ja, og de skal være modige, men det er helt vildt spændende.

I: I forhold til det her Unified. Du har forsøgt lidt med i Skjern, er det blevet integreret i noget klubstruktur?

Sine: Nej det er det ikke, så langt er vi ikke nået. Nej og og nej, Det er det ikke. Det er det korte svar på det. Og Jeg tror det vi det, Vi har tænkt, Det er, at vi, vi synes det kunne være rigtig spændende, at gå ind i det lidt mere. Altså hvis Det var muligt at lave et lidt mere forpligtende samarbejde med de her efterskoler, fordi vi tænker vi skal ud og rekruttere nogle unge mennesker, som kan se en værdi i at skabe noget, hvad enten det er så er og være med til at skabe noget Unified håndbold, eller Det er at se sig selv, gå ind og være træner for de her mennesker, for at den idræt at den kan blive ved med at blomstre, og vi får nogle unge og engagerede trænere i gang med. Med også at træne den her målgruppe. Vi kan jo godt se, når vi kommer rundt. Ja at den største del af træner bænken. Det er en aldersgruppe, som måske er plus 50. Det kan da også være det ved jeg også. Det er der også nogle steder i Aarhus måtte forældrene jo træde til for at holde gang i det derovre ikke, og så har de været ude og finde nogle trænere igen, men. Men vi altså. Vi har virkelig brug for at åbne øjnene for den unikke mulighed, Der er at træne den her målgruppe også i forhold til at man kan gøre det. Ja set fra Skjern håndbolds perspektiv perioder af ens liv, hvor man måske ellers ville vel vælge trænergerningen fra, fordi man har små børn og er ved at stifte familie og, og det ved jeg godt, det kommer også an på, hvor meget vi træner, fordi vi træner en gang i ugen, og nogle kunne jo synes man skulle træne mere, men de her mennesker skal jo også kunne være i og rumme alt det de får ind både fysisk og mentalt i løbet af en uge. Så jeg tror stadigvæk på, at for de fleste af de her spillere, så er det meget passende at træne en gang om ugen. Og hvor møder du op og kan være træner, altså håndboldtræner kun en gang om ugen. Og måske altså den måde Vi har bygget det op på. Det er, at Vi er et træner-team på 8 tror jeg Vi er, så Vi har nogen der måske kun træner hver anden gang, fordi Det er det der passer ind i deres familiestruktur lige her og nu. Men, men det passer til gengæld, og så kan man holde holde liv i det at være aktive og frivillige og give noget af sin håndbold erfaring samtidig med at man kan have sin familie. Og Vi har også Sådant haft tradition for, at jamen, så har man da

bare børnene med til træning, og Det er ligegyldigt om de er 3 år eller de her 14, fordi Det kan også noget. Så det her med at skabe nogle muligheder fremfor at folk de holder op med at træne håndbold, så så kom ind og give et nap med her, fordi her møder du også nogle spillere som er. Ja, Det er ikke bare en floskel, men de er faktisk taknemmelige. De er taknemmelige for at kunne komme til håndboldtræning og så videre, og de kommer hver gang medmindre der sker et eller andet. Som gør, at de absolut må melde fra, men ellers så har vi jo fremmede procent på 99. Ikke så så det giver jo også noget at møde op og være træner, når man kan mærke, at man gør en forskel i nogle andre menneskers liv, og man får noget igen, fordi det, det gør vi jo virkelig. På alle måder. Det er jo et fedt fællesskab at have. Det giver noget glæde og noget energi og Ja den der umiddelbarhed. Det er i hvert fald det, vi oplever ind i, også i vores træningsgruppe i vores klub. Det vil jo bare gerne have nogle flere med på.

I: i forhold til det her Special Olympics og måden de pålagde at i skulle arbejde Unified, hvordan gjorde de det?

Sine: Jo men Det er jo altså der skal man jo forstå. Det er ligesom at være en del af af en. En stor altså en stor virksomhed, at hvis virksomhedsledelsen bestemmer, at nu skal vi gå ud af det her spor, så skal vi jo som medarbejdere. Hvis vi er kunder i butikken, så skal vi jo, så kan vi jo vælge at sige, jamen, det vil vi, eller også så kan vi sige nej tak, så hvis vi får det, fungerer jo på den måde, at når Vi er medlem af Special Olympics, og vi får en invitation til eksempelvis World Games, så bliver man tildelt en kvote. På de forskellige idrætter, så når man siger, at kvoten på håndbold hedder et herre Unified hold, så kan du sige tak. Det vil vi gerne stille op med eller du kan sige nej tak, det vil vi ikke, og så får vi ikke. Det antal idrætsudøvere med fra Danmark, som vi ellers ville have, hvis vi havde takket ja, så Det er som sagt en del af en større plan, fordi Det er det koncept, som Special Olympics organisationen har lavet. Og når vi så får muligheden for at komme med som med Unified Unified hold var enten Det er håndbold eller andre discipliner, så har vi gået til det på den måde i Danmark, at hvis vi havde den i pågældende idræt som en del af det, vi tilbyder mod gruppen af mennesker med udviklingshandicap. I forvejen, så arbejdede vi os selvfølgelig ind i og skabe muligheden for at komme med til et World Games, selvom vi kan se fordele og ulemper. I det her tilfælde i Unified koncept. Det er På ingen måde noget, hvor man kan sige, at vi ikke fundet positivt ud af, for det gør vi altså, og vi udvikler os, og Vi har jo også en tilgang til det. Vi vil gerne være med til at udvikle håndbolden, og dermed bliver vi også en del af, at gerne ville udvikle Unified koncept. Fordi at at man i Special Olympics har valgt

det skal være Sådan, og Det er kommet for at blive, og når man har været med til nogle World Games, så vil man opleve at, vi ser jo vi ser jo tingene ud fra den Kultur og de muligheder, Vi har i Danmark. Men hvis du møder op til World Games og møder et Unified hold fra for et eksempel Etiopien. Så ved vi måske noget om, at mennesker med udviklingshandicap i Etiopien eller, hvilket land de nu måtte være, måske er mennesker, der er isoleret fra omverdenen. Så når man har sagt i Special Olympics, at vi vil skabe Unified, fordi vi vil udbrede kendskabet til mennesker med udviklingshandicap. Vi vil have inklusion og integration, så kan jeg godt forstå det ud fra, at når vi kommer ud i nogle EU lande. Og vi gemmer mennesker væk, Der er handicappede, så så sætter de jo en politisk retning på at vi skal ikke have den stigmatisering af mennesker i den her målgruppe. Vi vil have dem ind i samfundet og skabe noget ligestilling Og det bliver rigtig, rigtig tydeligt, når man når man har deltaget i et World Games, at der er en politisk og meget større mening med at skabe Unified end det vi ser i Danmark.

Bilag 8

Transskribering Kris

Kris: At dem som har en udfordring i livet, de skal hjælpes. Det er jo den måde som du også sikret når du har lært systemet at der har at man skal have en partner altså en udviklingshæmmed eller et menneske med et udviklingshandicap skal have en partner, og den partner skal ikke kun være på fodboldbanen, det skal også være i livet generelt. Det og den del den har vi ikke den har vi i hvert fald I B67, den har vi ikke knækket. Jeg tror ikke, at der er ret mange klubber i Danmark, der overhovedet har knækket den uden at slække på konceptet. Det er jo vigtigt, at beskrive Unified præcist, hvordan den virker her i Danmark i forhold til fordi så skal vi jo have fundet en klub, hvor det virker da vi startede projektet. Det var et projekt, som vi fik penge til. Det har vi også prøvet tidligere, det er altså en del år siden men der lykkes det heller ikke da vi fik penge til det. Jeg tror, at det var i 2012 nej 2010 nok, men deromkring der fik vi nogle penge fra EU og vi fik nogle penge fra et par andre steder, som ligesom Parasport gerne vil prøve at se, om det kunne have sin gang her i Danmark. Så lavede vi et samarbejde med dansk handicap forbund, eller som det hed dengang, Parasport Danmark. Vi ville se, om DBU kunne få klubber til at prøve det her Unified koncept og lave nogle forskellige steder, hvor det her det så skulle prøves af og det havde vi nok en del klubber, der gjorde blandt andet B67. Det er også derfor jeg skal vi sige positivt, men hænger fast i det endnu fordi det var egentlig mig der DBU's person i det her og så fandt det selvfølgelig selv en klub, hvor jeg kunne prøve det af selv og jeg bor i Viborg og så passer det jo med at B67 her det vil jeg gerne prøve det vinderpræmien, hvis vi skal sige det sådan altså en af de klubber, her der var med i den her vinderpræmie. Det var, at de skulle deres hold, det skulle en uge til World Games for Parasport i Athen og det er noget med, at der blev udtaget et hold. Det var det hold, der kunne få Unified konceptet til at virke, altså det her med at have en partner og have et menneske med et udviklingshandicap til at spille sammen. Det var jo rent faktisk kun en af de deltagende klubber, som virkelig kunne få konceptet til at fungere. Det var også dem, som blev sendt afsted, et hold fra Aalborg. Der var en træner, som havde et U19 hold i fodbold, og der en stor gruppe af udviklingshæmmede, som dyrkede sport sammen, og så "tvang" han bare de U19 spillere, som havde lyst, over på det Unified hold. Udover det havde vi et hold i Randers, så vi var i alt måske 3-4 hold. Det er fordi, at der ikke var mange som kunne få det til at virke. Det er den sædvanlige sang om, at frivilligheden ikke rækker til det, men vi fik det ikke til at virke i B67. Men som sagt fik Aalborg det til at

virke, hvor de her ungdomsspillere blev tilknyttet udviklingshæmmede, og der var en rigtig stor handicap idrætsforening, der har masser af fodboldspillere, så det var måske derfor de fik det til at virke. Der havde vi andre problemer, hvor vi skulle finde de udviklingshæmmede først, men vi har stadig Unified sport hos os, eller det er det vi kalder det, men der er ikke meget Unified over det længere, men et eller andet sted så er det jo bare et sted, hvor der kommer der kommer nogle i udviklingshæmmede, som har en ide om, at de gerne vil spille fodbold, men ikke passer ind i en almindelig klub.

I: Så i træner ren Unified?

Kris: Nej det gør vi ikke. Vi spænder ret bredt, og ikke alle har nødvendigvis en diagnose, men mange har bare svært ved at passe ind, folk der har svært ved at indgå i et fællesskab, hvilket jo er en stor del af at gå til fodbold. Nogle af dem som ikke er "rigtig" udviklingshæmmede, dem kan jeg bruge som hjælpetrænere, og de kan spille med, så på den baggrund er vi måske lidt Unified alligevel. Det er typisk de bedste, og dem som er mindst ramt.

I: Jeg har lige et spørgsmål her. I forhold til de her penge som det i fik dengang

Kris: Ja og det var handicap foreningen, som fik den pose penge. Det var også dem, der henvendte sig til os, og mange gange er det jo relationer. Det var også handicapforeningen, de bor her i Viborg. Det var en jeg kendte, som vidste at jeg arbejdede i DBU, så det var oplagt at hun henvendte sig til mig. Det var dansk handicaps idrætsforbund, som fik pengene, og henvendte sig til DBU Jylland, for at høre om vi kunne lave et samarbejde

I: Så de har henvendt sig til jer, og fået jer til at arrangere eller gøre det for dem?

Kris: Nej det er faktisk på lige fod, de var en stor del af arrangementet. Man kan sige, at vi lavede nogle arbejdsgrupper, hvor jeg selv sad i, og der sad nogle fra handicap idrætsforbundet, hvor de ligesom drev det, både at vi skulle spille imod hinanden, men også nogle træningslejre - så det var et ligeværdigt samarbejde.

I: Men pengene kom fra EU og Special Olympics?

Kris: Ja, et har nok været Special Olympics som lavede en ansøgning til EU, og derigennem har fået nogle midler, som de har kanaliseret heroppe. Helt nøjagtig, hvilken forretningsgang er inde i deres form det ved jeg det ved jeg, men altså hvis vi sådan skal sætte en positiv del

af det nu kan man sige nu her 10 12 år efter, så er der igen gang samarbejde mellem Parasport Danmark, hvor vi har lavet et tilbud til mennesker med et udviklingshandicap. Jeg prøver lige at google det, kan ikke huske hvad det hedder. Det er nyt, men ikke sådan voldsomt, det har været lidt i medierne. Det hedder "en del af holdet" ja, men det er helt nyt. Det er lige før, at vi asfalterer asfalten, imens vi snakker her. Jeg skal være med til at lave nogle træneruddannelser inden for det her segment ja. I starten forsøgte vi at parre en udviklingshæmmede og en partner op, så skulle de dyrke sporten sammen, men også bruge dele af sin fritid sammen - det var ligesom pakken. Det var dog typisk folk, som havde en relation i forvejen for eksempel en lillebror eller en fætter, eller et andet familiemedlem. Det er også godt nok, og det virker også, men jeg har f.eks. ikke nogen søskende og sådan noget der. Jeg tog rundt med en fra Aalborg, hvor vi så hvordan konceptet fungerede i Rumænien. Der er i Rumænien der lå mange af de her sportsskoler for dem som gik på idrætsefterskole eller den slags ting. Sammenlignet med det dernede der lå det typisk op af et skole kompleks, hvor der måske ved siden af var en institution for udviklingshæmmede, og så var det jo lige til at lave den kobling, fordi at man stort set var i samme område, at man havde en skole med idrætsstuderende, og så havde man ved siden af en skole, hvor der var eller en institution, hvor der var udviklingshæmmede. Derfor var det nemt at lave og i Italien, der går de og har mere inklusion, der flere af dem, som har et udviklingshandicap, som går i normal skole i forhold til herhjemme, hvor vi jo gør det modsatte, at vi har specialskoler for dem som er udviklingshæmmede og så er de ikke med i de almindelige skoler. Dermed var det i Italien forholdsvis nemt, fordi der er man også i dagligdagen en del af hinanden. Så det er måske også, at vores Kultur og måske vores, hvad skal vi sige civile liv almindelige liv, der gør at vi har svært ved at komme sammen og det oplever jeg også når man har med udvikling til at gøre. Det kender du sikkert også, at folk har svært ved udviklingshæmmede, hvis de ikke kender til nogen, men vi to har ingen problemer med det, du er jo bare Jonathan, og jeg er jo bare Klaus. Det er netop et af problemerne, at vi ikke kan skaffe nok folk. Vi har forsøgt i foreninger, vi har været ude i gaden med flyers, men det som fungerede bedst var, at de udviklingshæmmede selv gik på gaden, der var klart bedst feedback.

I: Jeg har lige et enkelt spørgsmål.

Kris: Jeg synes bare at det er et godt koncept. Selv dem som er dygtige, men udviklingshæmmede påtager sig roller, hvor de ikke afgør det selv, men spiller de mindre gode og hjælper dem til en større rolle på holdet. Det er jo det, som er Unified konceptet

skåret ind til benet. Disse spillere har ikke før haft en rolle på et hold, det er bare elever som går på STU, og de har ikke været vant til at kunne håndtere ting. Nu får de muligheden og rollen hos os, og de løfter sig med opgaven. Så selvom jeg synes vi er lykkedes med opgaven, så har Unified konceptet slået fejl hos os i Viborg. Måske hvis man var lidt mere målrettet med at finde partnere, det kunne bare være som assistenttræner, så de ikke behøvede at være der hver gang. Jeg tror stadig på, at det er fordi vores samfund er så opdelt mellem normale og udviklingshæmmede. Jeg synes at du skal ringe og snakke med Allan og du må meget gerne sige, at det er mig der har sendt dig videre. Jeg har fortalt lidt om, hvordan Allan gjorde og jeg har snakket med ham om Unified, han var også med rundt i de 2 år, hvor jeg var med rundt med til forskellige steder i landet. Det var jo det der var de andre lande også, som prøvede at køre det samme koncept og vi snakkede vi snakkede, gud vi snakkede om mange ting, men især om hvad vi har med at gøre.

Bilag 9

Observationer Evan, Bo, Kasper og Ib

Evan

Evan udtaler, at han hader ubegrundet selvtillid. Han sagde, at de ville køre os over, men jeg lukkede ham helt ned og kørte på ham mentalt. Jeg synes, det er så træls, når folk er kæphøje.

Evan synes ikke, at fællessang var særlig sjovt på nogen måde, og gemte sig bag andre.

Han heppede godt og hjalp folk til bip-testen, efter han selv røg ud.

Evan fortæller mange historier om tidligere slutrunder.

Begyndte at bløde under træning og efter en tackling. Den anden sagde undskyld, men Evan sagde bare, at det er en del af gamet.

Bo

Komplimentere en partners frisure men påtaler, at den er noget skæv.

Spørger hvor folk bor og siger, at vi skal besøge hinanden.

Går og giver krammere rundt til folk, og fortæller dem, hvor mange krammere de har fået indtil videre.

Gav den fuld gas med mimikken og indlevelse til fællessang, men han sang ikke, han følte den kun.

Mette Frederiksen kom forbi, og Bo samlede mod til at tage et billede med hende, og det lykkedes.

Bip-testen gik ikke som han regnede med og virkede skuffet bagefter. Sammen med en partner kom han i godt humør igen.

Ville rigtig gerne have alle med i svømmehallen og forsøgte at overtale dem, som ikke gad.

Bo havde lidt svært ved at forstå en øvelse. Da han havde svært ved at forstå en øvelse, forklarede en partner den.

Kasper

Følger rundt med partnere og fortæller vittigheder hele tiden.

Deltager i det sociale.

Hjælper folk med at huske navne.

Foreslår hvordan man løser modstand.

Han spørger ind til ting, han ikke forstår.

Giver råd til, hvad der er godt at købe, hvis man ikke har mange penge. Han har eksempelvis lige købt 15 kilo medister på tilbud.

Han er ligeglad med, hvad han spiser, bare der er sovs.

Driller de andre deltagere for sjovt.

Til fællessang gemte han sig, og trak sig fra det.

Han engagerede sig markant mere, da Mette Frederiksen kom på besøg, og fortalte hende også en lille sjov bemærkning.

Til bip-test gav han alt, hvad han havde, og blev tiljublet af de andre bagefter.

Siger at der er ikke så mange, der altid vil tale med ham – det tager lidt for meget brain power nogle gange.

Ib

Fortæller om en pakke, hvor der er et karneval armbånd i. Og han glæder sig til et arrangement.

Til prøvning af tøj var der mange mennesker. Her hjælper Ib med at dele de nye ceremonitrøjer rundt.

Gav den hele armen til fællessang og stod med armene over sine holdkammerater, da der blev sunget nationalmelodi.

Han forbedrede sin bip test og var stolt bagefter.

Sætter den nye håndbold sang til anlægget, som et band laver for dem.

Gik tidligt i seng, han følte sig helt udmattet.

En joker med ham, men det har han gjort før, og Ib fanger, at han bliver lavet lidt sjov med og giver igen.